

โครงการพิเศษ

การประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์และการจัดการเครือข่ายธุรกิจ

ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร

APPLICATION OF CREATIVE ECONOMY CONCEPTS AND BUSINESS

NETWORK MANAGEMENT WHICH AFFECTS THE OPERATIONAL

EFFECTIVENESS OF COMMUNITY ENTERPRISES IN CHUMPHON PROVINCE

นางสาวศิริรัตน์ พงเพชร
รหัสนักศึกษา 60551040

โครงการพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต

สาขาวิชาบริหารธุรกิจ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อปีการศึกษา 2563 ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

APPLICATION OF CREATIVE ECONOMY CONCEPTS AND BUSINESS
NETWORK MANAGEMENT WHICH AFFECTS THE OPERATIONAL
EFFECTIVENESS OF COMMUNITY ENTERPRISES IN
CHUMPHON PROVINCE

MISS SIRIRAT PONGPET
STUDENT ID 60551040

A SPECIAL PROJECT SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENT
FOR THE DEGREE OF BUSINESS ADMINISTRATION
IN BUSINESS ADMINISTRATION

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงหรือทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาตจากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG
PRINCE OF CHUMPHON CAMPUS

COPYRIGHT 2020

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG PRINCE OF
CHUMPHON CAMPUS

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์การเขียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ยืมหรือเห็นจำเป็นต้องดำเนินการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองโครงการพิเศษ

หัวข้อโครงการพิเศษ

การประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์และ
การจัดการเครือข่ายธุรกิจ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผล
การดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร
APPLICATION OF CREATIVE ECONOMY AND
MANAGEMENT CONCEPTS BUSINESS NETWORK
AFFECT THE EFFECTIVENESS OPERATION COMMUNITY
ENTERPRISES IN CHUMPHON PROVINCE

ชื่อนักศึกษา
รหัสประจำตัว
ปริญญา
สาขาวิชา
อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการพิเศษ

นางสาวศิริรัตน์ พงเพชร
60551040
บริหารธุรกิจบัณฑิต
บริหารธุรกิจ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยภูมิกัด หล้าแหล่ง

อาจารย์ผู้ควบคุมโครงการพิเศษ	ลายมือชื่อ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยภูมิกัด หล้าแหล่ง	
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ชรภรณ์ ชัชวาลชาวนนกิจ	
ดร.มัลลิกา สุนงกุ	
ดร.ชุตินันต์ บุญนวล	

วัน/เดือน/ปีที่สอบ 10 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2564 เวลา 09.00 – 16.00 น.
สถานที่สอบ ณ อาคารสำนักวิชา ห้อง BA 208

เห็นชอบ/รับรอง

(ดร.ชุตินันต์ บุญนวล)

ประธานหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต
วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร
วันที่ ๑๑ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์และการจัดการ เครือข่ายธุรกิจ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจ ชุมชนจังหวัดชุมพร
ชื่อนักศึกษา	นางสาวศิริรัตน์ พงเพชร
รหัสประจำตัว	60551040
ปริญญา	บริหารธุรกิจบัณฑิต
สาขาวิชา	บริหารธุรกิจ
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชัญญาภัค หล้าแหล่ง

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาระดับการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดชุมพร 2) เพื่อศึกษาการจัดการเครือข่ายธุรกิจของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดชุมพร 3) เพื่อศึกษาประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดชุมพร 4) เพื่อศึกษาการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดชุมพร 5) เพื่อศึกษาการจัดการเครือข่ายธุรกิจที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดชุมพร โดยมีประชากร คือ ประธาน / รองประธานวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร จำนวน 127 คน โดยผู้วิจัยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป ซึ่งสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) สถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ การวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ผลการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็น เพศหญิง จำนวน 84 คน มีอายุ 31-35 ปี จำนวน 24 คน มีระดับการศึกษาระดับ ม.6/ปวช. จำนวน 34 คน มีสถานภาพ สมรส จำนวน 63 คน ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า การประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร 4 ด้าน ได้แก่ การใช้องค์ความรู้ การศึกษา การสร้างสรรคงาน และการใช้ทรัพยากรสินทางปัญญาพัฒนา การจัดการเครือข่ายธุรกิจของชุมชนที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร 3 ด้าน ได้แก่ ความร่วมมือด้านการส่งเสริมการตลาด ความร่วมมือด้านราคา และความร่วมมือด้านการขนส่ง การจัดจำหน่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Special Project	APPLICATION OF CREATIVE ECONOMY CONCEPTS AND BUSINESS NETWORK MANAGEMENT WHICH AFFECTS THE OPERATIONAL EFFECTIVENESS OF COMMUNITY ENTERPRISES IN CHUMPHON PROVINCE
Student's	Miss Sirirat Pongpet
Student ID	60551040
Degree	Bachelor of Business Administration
Program	Bachelor of Business Administration
Year	2019
Advisor	Asst. Prof. Dr. Chanyaphak Lalaeng

Abstract

This study aims 1) To study the application level of creative economic concepts of community enterprises in Chumphon province. 2) To study the management of the business network of community enterprises in Chumphon province. 3) To study the operational effectiveness of community enterprises in Chumphon province. 4) To study the application of creative economic concepts that affect productivity. 5) To study the management of business networks that affect effectiveness. The operation of community enterprises in Chumphon province, with a population of 127, is chaired / vice president of community enterprises in Chumphon province. Analyzing data with ready-made programs, statistics used to analyze data include frequency, percentage, mean, and standard deviation.

The results showed that the majority of respondents were 84 females of age 31-35 years of age 24 students with 6th grade/diploma. The hypothetical test showed that the application of creative economic concepts had a positive impact on the operational effectiveness of Chumphon community enterprises in four areas knowledge, education, job creation and intellectual property development. Management of community business networks that positively impact the operational effectiveness of Chumphon community enterprises in 3 areas marketing promotion cooperation price cooperation and transportation, distribution cooperation

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชัญญาภัค หล้าแหล่ง ที่กรุณารับเป็นที่ปรึกษาแก่ผู้วิจัย และเสียสละเวลาที่มีค่าในการให้คำปรึกษา ชี้แนะแนวทางในการทำวิจัย รวมทั้งตรวจแก้ไขความเรียบร้อยทุกอย่างในงานวิจัยเล่มนี้ให้มีความสมบูรณ์ส่งผลให้มีวิจัยเล่มนี้ขึ้นมา นอกจากนี้ ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. ชนทัต บุญรัตน์กิตติภูมิ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ชรภรณ์ ชัชวาลชาญชนกิจ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วัชระ ศิลป์เสวตร์ ดร.มัลลิกา สุปงกภู ดร.ชุตินันต์ บุญนวล ดร. อุษณีย์ เสวกวีศรี ที่ให้คำแนะนำในการทำวิจัยเล่มนี้ด้วยดีเสมอมา ขอขอบพระคุณ ดร. ชรินทร์ ศรีวิฑูรย์ พ.ต.ต.ดร. พันต์ เพ็งบุญ และดร. ฉันทวรรณ เอ็งฉ้วน ผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องมือ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณบิดา มารดา ที่สนับสนุนการเรียนแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด และขอบคุณเพื่อน นักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต รุ่นที่ 5 ที่ให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มอบกำลังใจให้กันและกันมาโดยตลอด

ขอขอบคุณสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร ที่ให้ทุนสนับสนุนการทำวิทยานิพนธ์

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า วิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาและ ก่อให้เกิดการพัฒนาต่อ ยอดต่อไปได้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูง

ศิริรัตน์ พงเพชร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
กิตติกรรมประกาศ.....	III
สารบัญ.....	IV
สารบัญตาราง.....	VII
สารบัญภาพ.....	IX
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	3
1.3 ประโยชน์ของการศึกษา.....	3
1.4 ขอบเขตของการศึกษา.....	4
1.5 สมมติฐานการศึกษา.....	4
1.6 กรอบแนวคิดการศึกษา.....	6
1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับเศรษฐกิจสร้างสรรค์.....	9
2.2 แนวคิดการจัดการเครือข่ายธุรกิจ.....	13
2.3 แนวคิดประสิทธิผลการดำเนินงาน.....	18
2.4 บริบทวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดชุมพร.....	19
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	27
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการศึกษา.....	39
3.1 รูปแบบการศึกษา.....	39
3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	39
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา.....	40
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	42
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน.....	43

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	45
4.1 ส่วนที่ 1 การศึกษาปัจจัยต่างๆ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา เพื่ออธิบาย ลักษณะกลุ่มประชากร ที่เป็นประธานหรือรองประธานวิสาหกิจชุมชน จังหวัดชุมพร.....	45
4.2 ผลการวิเคราะห์การประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์และการ จัดการเครือข่ายธุรกิจ ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจ ชุมชนจังหวัดชุมพร.....	59
บทที่ 5 สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	63
5.1 สรุปผลการศึกษา.....	63
5.2 อภิปรายผลการศึกษา.....	66
5.3 ข้อเสนอแนะการศึกษา.....	68
บรรณานุกรม.....	70
ภาคผนวก.....	73
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม.....	74
ภาคผนวก ข รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ และจดหมายต่างๆ.....	80
ภาคผนวก ค ค่าคุณภาพของแบบสอบถาม.....	82
ภาคผนวก ง ผลการวิเคราะห์ทางสถิติ.....	91
ภาคผนวก จ เอกสารที่เกี่ยวข้อง.....	107

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1	สรุปตัวแปรต้น ตัวแปรตาม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง..... 33
4.1	แสดงจำนวน และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ..... 46
4.2	แสดงจำนวน และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ..... 46
4.3	แสดงจำนวน และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา..... 47
4.5	แสดงจำนวน และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ..... 47
4.6	แสดงจำนวน และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตำแหน่ง..... 48
4.7	แสดงจำนวน และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามพื้นที่..... 48
4.8	แสดงจำนวน และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรูปแบบวิสาหกิจ..... 49
4.9	แสดงจำนวน และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประเภทของวิสาหกิจ. 49
4.10	ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้ แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์..... 50
4.11	ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ เครือข่ายธุรกิจ..... 51
4.12	ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการ ดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชน..... 51
4.13	ผลการศึกษาศึกษาการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ ด้านการใช้ความรู้..... 52
4.14	ผลการศึกษาศึกษาการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ ด้านการศึกษา..... 53
4.15	ผลการศึกษาศึกษาการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ ด้านการสร้างสรรคงาน.. 54
4.16	ผลการศึกษาศึกษาการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ ด้านการใช้ทรัพย์สิน ทางปัญญา..... 55
4.17	ผลการศึกษาศึกษาเครือข่ายทางธุรกิจของวิสาหกิจชุมชน ความร่วมมือด้านการส่งเสริม การตลาด..... 56
4.18	ผลการศึกษาศึกษาเครือข่ายทางธุรกิจของวิสาหกิจชุมชน ความร่วมมือด้าน ราคา..... 56
4.19	ผลการศึกษาศึกษาเครือข่ายทางธุรกิจของวิสาหกิจชุมชน ความร่วมมือด้านการขนส่ง การ จัดจำหน่าย..... 57
4.20	ผลการศึกษาศึกษาประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจ..... 58

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.21 ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์การประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์และการจัดการเครือข่ายธุรกิจ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชน จังหวัดชุมพร.....	59
4.22 การวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุคูณของการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร.....	60
4.23 การวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุคูณของการจัดการเครือข่ายธุรกิจ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร.....	61
4.24 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน.....	62

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 กรอบแนวคิดของการศึกษา.....	6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การที่ประเทศไทยให้ความสำคัญเรื่องเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Office of The National Economic and Social Development Board, 2011) โดยเศรษฐกิจสร้างสรรค์ คือ แนวคิด การขับเคลื่อนเศรษฐกิจบนพื้นฐานของการใช้องค์ความรู้ (knowledge) การศึกษา (education) การสร้างสรรค์งาน (creativity) และการใช้ทรัพย์สินทางปัญญา (intellectual property) ที่เชื่อมโยงกับรากฐานทางวัฒนธรรมการสั่งสมความรู้ของสังคมและเทคโนโลยี/นวัตกรรมสมัยใหม่ ขอบเขตของเศรษฐกิจสร้างสรรค์ในประเทศไทย ได้ยึดตามรูปแบบของ UNCTAD (The United Nations Conference on Trade and Development) เป็นกรอบโดยแบ่งประเภทอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ออกเป็น 4 กลุ่มหลัก ได้แก่ มรดกทางวัฒนธรรม (heritage or cultural heritage) ศิลปะ (arts) สื่อ (media) และงานสร้างสรรค์ตามลักษณะงาน (functional creation) การขับเคลื่อนการพัฒนาให้ครอบคลุมภาคเศรษฐกิจจริงและเชื่อมโยงกันทั้งภาคการเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ ที่อยู่บนพื้นฐานของวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่น ผนวกเข้ากับการใช้องค์ความรู้และนวัตกรรม ทั้งนี้การพัฒนาจะต้องมุ่งสู่การเป็นเศรษฐกิจสร้างสรรค์และเศรษฐกิจที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (creative and green economy) ดังนั้นประเทศต่าง ๆ จึงให้ความสำคัญกับ “เศรษฐกิจสร้างสรรค์” ที่เน้นการเพิ่มมูลค่าสินค้าและบริการด้วยความคิดสร้างสรรค์ ในฐานะที่เป็นพลังขับเคลื่อนเศรษฐกิจยุคใหม่ ดังเช่น ประเทศสหราชอาณาจักร ซึ่งเป็นต้นแบบของเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ประเทศอิตาลี ที่มีทุนทางวัฒนธรรมอยู่มากมาย และประเทศเกาหลีซึ่งใช้กลยุทธ์การตลาดเชิงวัฒนธรรมผ่านทางดนตรี ภาพยนตร์ และการท่องเที่ยว อีกทั้งการที่จะทำให้เศรษฐกิจสร้างสรรค์สามารถขับเคลื่อนไปได้ด้วยดีเมื่อเข้าสู่การเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนนั้น ประชาชนในประเทศไทยควรมีพฤติกรรมเชิงสร้างสรรค์ด้วย (ขวัญกมล ดอนขวา, 2561)

กระแสการพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวคิด “เศรษฐกิจสร้างสรรค์ หรือ Creative Economy” เป็นส่วนหนึ่งของระบบเศรษฐกิจใหม่ ซึ่งหลาย ประเทศทั่วโลกนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาเศรษฐกิจในปัจจุบัน โดยเชื่อมโยง กับการใช้ทุนทางปัญญาและทุนทางสังคมที่สำคัญ อันได้แก่ องค์ความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ ทรัพย์สินทางปัญญา ที่สอดคล้องกับพื้นฐานทางประวัติศาสตร์ อัตลักษณ์ทางศิลปวัฒนธรรม การสั่งสมความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่น ผนวกเข้ากับการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมอันทันสมัยในการผลิตสินค้าและบริการรูปแบบใหม่ที่โดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ สามารถสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจและสังคมสอดคล้องไปกับแนวโน้มความต้องการของผู้บริโภคในตลาดยุคใหม่ ทั้งนี้การนำแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์มาเป็นแนวทางในการพัฒนาระบบเศรษฐกิจของประเทศนั้น จะมีอาจสำเร็จลุล่วงได้หากปราศจากการนำแนวคิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถนำออกจำหน่ายหรือทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พฤติกรรมเชิงสร้างสรรค์ (innovative behavior) มาเป็นตัวขับเคลื่อนการพัฒนาให้เกิดความเป็นรูปธรรมขึ้น (กนกวรรณ พวงประยงค์, 2561)

การพัฒนาความสามารถในการจัดการและการพัฒนารูปแบบของวิสาหกิจชุมชนเพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ การบริหารจัดการวิสาหกิจชุมชนที่มีประสิทธิภาพ ในรูปแบบเครือข่าย จะทำให้เกิดการหนุนเสริมช่วยเหลือซึ่งกันและกันภายในเครือข่ายด้านต่าง ๆ แล้ว ยังมีกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ทำให้ชุมชนเกิดการรวมกลุ่มกัน และรู้จักที่จะแก้ปัญหาในชุมชนด้วยตนเอง นอกจากนี้ การเรียนรู้ในลักษณะเครือข่ายยังเป็นการแก้ไขปัญหาหรือทำกิจกรรมในลักษณะบูรณาการ เชื่อมโยงมิติต่าง ๆ เข้าด้วยกัน เกิดการแบ่งปันข้อมูลข่าวสารระหว่างองค์กรที่มีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่คล้ายกันเพื่อให้ได้ประโยชน์สูงสุดภายใต้การใช้ทรัพยากรที่จำกัด การที่วิสาหกิจชุมชนจะมีความเข้มแข็งได้นั้น ต้องมีแนวทางในการจัดการที่ทันสมัยเพื่อรับมือกับการเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิสาหกิจชุมชนในยุคปัจจุบันซึ่งต้องเผชิญกับปัจจัยแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี วิสาหกิจชุมชนใดก็ตามหากสามารถผลิตสินค้า ที่มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของลูกค้าและมีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาคุณภาพเหนือความคาดหวังของลูกค้าได้ วิสาหกิจชุมชนนั้นย่อมประสบความสำเร็จในการเพิ่มส่วนแบ่งการตลาดและมีผลกำไรสูงสุด (กังสตาล กนกหงส์, 2561)

วิสาหกิจชุมชนเป็นองค์กรภาคประชาชน ซึ่งเกิดจากการที่ชุมชนมีการรวมตัวกันประกอบธุรกิจในระดับรากหญ้า ไม่มีรูปแบบและไม่ได้เป็นนิติบุคคลตามกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ดังนั้น การสนับสนุนจึงไม่เป็นระบบ และไม่มีเอกภาพ ทำให้มีปัญหาคาดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนบางแห่งไม่เป็นที่ยอมรับของหน่วยงานรัฐหรือเอกชน เนื่องจากไม่มีกฎหมายรองรับ บางครั้งมีการสนับสนุนจากภาครัฐ แต่ไม่ตรงความต้องการที่แท้จริงต่อมา วิสาหกิจชุมชนได้กลายมาเป็นนโยบายรัฐบาล ในการแก้ปัญหาภาพรวมของประเทศเนื่องจากวิสาหกิจชุมชนเป็นการประกอบการเพื่อการจัดการทุนของชุมชน โดยคนในชุมชนอย่างสร้างสรรค์ เพื่อสร้างรายได้ และเพื่อการพึ่งพาตนเองของครอบครัว ชุมชนและระหว่างชุมชน นอกจากนี้วิสาหกิจชุมชนยังเป็นองค์ประกอบของเศรษฐกิจพอเพียงและเป็นกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีความสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจชุมชนสร้างรากฐานที่มั่นคงให้ประเทศดังนั้นวิสาหกิจชุมชนจึงเป็นหลักการนำไปสู่การเป็นรากฐานเศรษฐกิจที่มั่นคงและยั่งยืนของระบบเศรษฐกิจระดับประเทศอย่างแท้จริง และรัฐบาลยังเห็นว่าเศรษฐกิจชุมชนซึ่งรวมถึงวิสาหกิจชุมชนด้วยนั้น เป็นพื้นฐานของการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง แต่มีวิสาหกิจชุมชนจำนวนหนึ่งที่ยังอยู่ในระดับที่ไม่พร้อมจะแข่งขันทางการค้า ทั้งในระดับภายในประเทศและระหว่างประเทศสมควรให้มีการส่งเสริมความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่น การสร้างรายได้ การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การพัฒนาความสามารถในการจัดการ และการพัฒนารูปแบบของวิสาหกิจชุมชน อันจะทำให้ชุมชนพึ่งพาตนเองได้และพัฒนาระบบเศรษฐกิจชุมชนให้มีความเข้มแข็ง (พงศกร ฉันทะกุล, 2562)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิสาหกิจชุมชนของจังหวัดชุมพร มีจำนวน 127 แห่ง ที่ได้รับการรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชน จังหวัดชุมพร ชุมชนเป็นเจ้าของกิจการเอง แต่ก็ยังได้รับการร่วมมือจากคนนอกในการร่วมมือ และให้ความช่วยเหลือ ผลผลิตมาจากกระบวนการในชุมชน ซึ่งอาจจะนำวัตถุดิบบางส่วนมาจากภายนอกได้ แต่เน้นการใช้ทรัพยากรท้องถิ่นให้มากที่สุด มีการริเริ่มสร้างสรรค์เป็นนวัตกรรมของชุมชน เพื่อพัฒนาศักยภาพของชุมชนซึ่งมีความรู้ภูมิปัญญา โดยการนำฐานความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น ผสมผสานกับภูมิปัญญาสากล เพื่อเป็นการสืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยปรับให้ทันสมัย ผสมผสานกับความรู้ใหม่ มีการดำเนินการแบบบูรณาการเชื่อมโยงกิจกรรมต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ ไม่ใช่ทำแบบโครงการเดียว แต่เป็นการทำแบบกิจกรรมประสานพลัง และเกื้อกูลกัน มีกระบวนการเรียนรู้เป็นหัวใจหลักในการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน บนรากฐานความรู้สึกรัก ความอยาก ความต้องการตามทีสื่อในสังคมกระตุ้น มีเป้าหมายเป็นการพึ่งพาตนเองอันดับแรก

จากความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษา การประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และการจัดการเครือข่ายธุรกิจที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดชุมพร เพื่อศึกษาระดับการประยุกต์ใช้เศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ การจัดการเครือข่ายธุรกิจที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดชุมพร ที่สามารถนำองค์ความรู้ที่ได้มาใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ การส่งเสริมการจัดการเครือข่ายวิสาหกิจที่นำไปสู่ประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร และหน่วยงานอื่น ๆ ที่สนใจต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์

- 1.2.1 เพื่อศึกษาระดับการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดชุมพร
- 1.2.2 เพื่อศึกษาการจัดการเครือข่ายธุรกิจของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดชุมพร
- 1.2.3 เพื่อศึกษาประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดชุมพร
- 1.2.4 เพื่อศึกษาการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดชุมพร
- 1.2.5 เพื่อศึกษาการจัดการเครือข่ายธุรกิจที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดชุมพร

1.3 ประโยชน์ของการศึกษา

- 1.3.1 เพื่อทราบระดับการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ของวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร
- 1.3.3 เพื่อทราบระดับการจัดการเครือข่ายธุรกิจของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดชุมพร

เอกสารนี้เป็นเอกสาร 1.3.2 เพื่อทราบถึงประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดชุมพร ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ 1.3.4 เพื่อทราบผลกระทบของการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ที่ส่งผลต่อใช้

1.3.5 เพื่อทราบผลกระทบของการจัดการเครือข่ายธุรกิจที่ส่งผลต่อประสิทธิผล

ประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดชุมพร

การดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดชุมพร

นำองค์ความรู้ที่ได้มาใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ การส่งเสริมการจัดการเครือข่ายวิสาหกิจที่นำไปสู่ประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร และหน่วยงานอื่น ๆ ที่สนใจต่อไป

1.4 สมมติฐาน

1.4.1 สมมติฐานที่ 1 H_{1ก} – H_{1จ}

1.4.1.1 การประยุกต์ใช้เศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการใช้องค์ความรู้ ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชน จังหวัดชุมพร

1.4.1.2 การประยุกต์ใช้เศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการศึกษา ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชน จังหวัดชุมพร

1.4.1.3 การประยุกต์ใช้เศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการสร้างสรรคงาน ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชน จังหวัดชุมพร

1.4.1.4 การประยุกต์ใช้เศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการใช้ทรัพยากรเส้นทางปัญญาพัฒนา ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชน จังหวัดชุมพร

1.4.2 สมมติฐานที่ 2 H_{2ก} – H_{2จ}

1.4.2.1 การจัดการเครือข่ายธุรกิจด้านการจัดซื้อ ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชน จังหวัดชุมพร

1.4.2.2 การจัดการเครือข่ายธุรกิจด้านการผลิตและการดำเนินงาน ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชน จังหวัดชุมพร

1.4.2.3 การจัดการเครือข่ายธุรกิจด้านการตลาด ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชน จังหวัดชุมพร

1.4.2.4 การจัดการเครือข่ายธุรกิจด้านการจัดการทุนชุมชน ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชน จังหวัดชุมพร

1.4.2.5 การจัดการเครือข่ายธุรกิจด้านข่าวสารการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชน จังหวัดชุมพร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5 ขอบเขตของการศึกษา

1.5.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาตัวแปรสาเหตุและผลลัพธ์ของการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์และการจัดการเครือข่ายที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดชุมพร โดยมีขอบเขตด้านตัวแปร ดังนี้

กลุ่มที่ 1 การประยุกต์ใช้เศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดชุมพร

ตัวแปรอิสระ คือ การประยุกต์ใช้เศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ ประกอบด้วย การใช้อองค์ความรู้ การศึกษา การสร้างสรรค์งาน การใช้ทรัพย์สินทางปัญญาพัฒนา

ตัวแปรตาม ได้แก่ ประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร

กลุ่มที่ 2 การจัดการเครือข่ายธุรกิจที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดชุมพร

ตัวแปรอิสระ คือ การจัดการเครือข่ายธุรกิจ ประกอบด้วย ด้านการจัดซื้อ ด้านการผลิตและการดำเนินงาน ด้านการตลาด ด้านการจัดการทุนชุมชน ด้านข่าวสารการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

ตัวแปรตาม ได้แก่ ประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร

1.5.2 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ คือ กลุ่มวิสาหกิจชุมชนในพื้นที่จังหวัดชุมพร ที่ได้รับการรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชน จังหวัดชุมพร ซึ่งมีจำนวน 127 กลุ่ม (กองบริหารมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม, 2562) ซึ่งหน่วยวิเคราะห์ (Unit of Analysis) ของการวิจัยครั้งนี้เป็นระดับองค์การ โดยมีผู้ให้ข้อมูลหลักคือ ประธาน และรองประธานกลุ่มวิสาหกิจชุมชน

1.5.3 ขอบเขตด้านพื้นที่

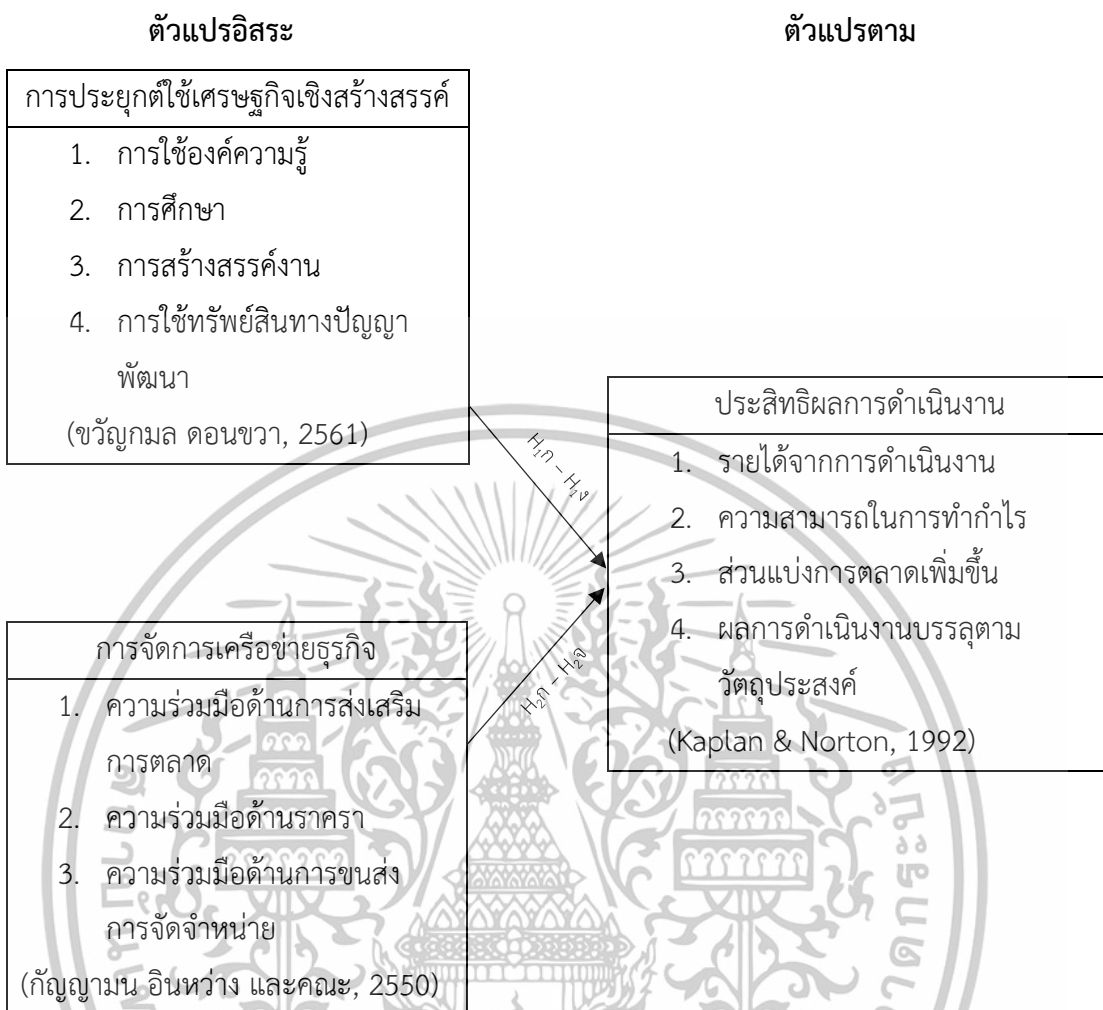
การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษากับพื้นที่จังหวัดชุมพร ซึ่งเป็นที่ตั้งของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่ได้รับการรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชน จังหวัดชุมพร

1.5.4 ขอบเขตด้านเวลา

ระยะเวลาในการศึกษาในครั้งนี้ตั้งแต่ 1 มิถุนายน 2563 ถึง 30 ธันวาคม 2563 รวมระยะเวลา 7 เดือน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.6 กรอบแนวคิดในการศึกษา

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการศึกษา

1.7 นิยามศัพท์

เศรษฐกิจสร้างสรรค์หมายถึง การเพิ่มคุณค่าของสินค้าและบริการ โดยใช้องค์ความรู้ การศึกษา การสร้างสรรค์งานโดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม และการใช้ทรัพย์สินทางปัญญา ผสมกับจุดแข็งในด้านความหลากหลายของทรัพยากรธรรมชาติวัฒนธรรม และวิถีชีวิตความเป็นไทย เกิดเป็นสินค้าและบริการที่มีความโดดเด่นนำมาสู่การพัฒนาทางเศรษฐกิจของประเทศ

การใช้องค์ความรู้ หมายถึง มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับนโยบายเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของประเทศไทย เกี่ยวกับอัตลักษณ์ เรื่องเล่า ภูมิปัญญาของชุมชนที่สามารถนำมาต่อยอดเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน วัฒนธรรมที่งดงามแฝงอยู่ในการใช้ชีวิตของคนในชุมชนและกลายเป็นสินค้าและบริการ เกิดความรู้สึกมีส่วนร่วมของชุมชน มีการส่งมอบความรู้ของสังคม เทคโนโลยี/นวัตกรรม สมัยใหม่อย่างต่อเนื่อง และนำไปใช้ประโยชน์ในการสร้างมูลค่าเพิ่มในสินค้าและบริการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิสาหกิจชุมชนความสามารถในการทำกำไรเพิ่มมากขึ้น หมายถึง ผลลัพธ์ที่ได้แสดงว่าวิสาหกิจใช้สินทรัพย์ได้มีประสิทธิภาพ หรืออาจเป็นที่สินทรัพย์ใช้ประโยชน์ได้น้อยเนื่องจากเสื่อมคุณภาพ ถ้าอัตราส่วนนี้สูง แสดงว่ากิจการใช้สินทรัพย์แล้วก่อให้เกิดกำไรสูง ถ้าอัตราส่วนนี้ต่ำ แสดงว่า การใช้สินทรัพย์แล้วก่อให้เกิดกำไรน้อย

วิสาหกิจชุมชนมีส่วนแบ่งการตลาดเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง หมายถึง เป็นตัวเลขที่บ่งบอกสัดส่วนยอดขายของวิสาหกิจชุมชน เมื่อเปรียบเทียบกับมูลค่ายอดขายสินค้าของทุกแบรนด์รวมกัน โดยส่วนแบ่งการตลาดจะเป็นตัวเลขที่ใช้ชี้วัดว่าสินค้าของวิสาหกิจชุมชนว่าสัดส่วนยอดขายมากน้อยขนาดไหน เมื่อเทียบกับกำลังซื้อทั้งหมด

สินค้าของวิสาหกิจชุมชนได้รับความไว้วางใจ และได้รับสนับสนุนสินค้าจากลูกค้าอย่างต่อเนื่อง หมายถึง เมื่อวิสาหกิจชุมชนออกผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ลูกค้าให้การตอบรับและสนับสนุน เนื่องจากมีความไว้วางใจว่าสินค้าของวิสาหกิจชุมชนมีคุณภาพและได้มาตรฐาน

วิสาหกิจชุมชนมีผลการดำเนินงานที่บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ หมายถึง วิสาหกิจได้มีการตั้งวัตถุประสงค์ในการดำเนินงาน และการขาย นอกจากนี้ยังมีการประเมินคุณภาพและมาตรฐานของทั้งด้านการดำเนินงานและการขายสินค้า เพื่อจะได้ทราบว่าต้องปรับปรุงแก้ไขในด้านใด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง การประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์และการจัดการเครือข่ายธุรกิจ ที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชน จังหวัดชุมพร โดยผู้ศึกษาได้ศึกษาวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎีจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางการศึกษา โดยมีรายละเอียดแต่ละประเด็นตามลำดับ ดังนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับเศรษฐกิจสร้างสรรค์
- 2.2 แนวคิดการจัดการเครือข่ายธุรกิจ
- 2.3 แนวคิดประสิทธิภาพการดำเนินงาน
- 2.4 บริบทวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดชุมพร
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับเศรษฐกิจสร้างสรรค์

2.1.1 ความหมายของเศรษฐกิจสร้างสรรค์

Hawkins (2001) ได้ให้ความหมายของเศรษฐกิจสร้างสรรค์ว่า หมายถึง การสร้างมูลค่าที่เกิดจากความคิดของมนุษย์ โดยสาขาการผลิตที่พัฒนาไปสู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์ เรียกว่าอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ (Creative Industries: CI) ซึ่งหมายถึงกลุ่มกิจกรรมการผลิตที่ต้องพึ่งพาความคิดสร้างสรรค์ เป็นวัตถุดิบสำคัญ ซึ่งต่อมามีองค์กรต่าง ๆ ได้ให้ความสำคัญกับอุตสาหกรรมสร้างสรรค์

นอกจากนี้ The United Nations Conference on Trade and Development หรือ UNCTAD ซึ่งเป็นองค์กรร่วมมือเพื่อการค้าและการพัฒนาได้ให้ความหมายของเศรษฐกิจสร้างสรรค์ไว้อย่างสอดคล้องกันว่า เป็นแนวคิดในการพัฒนาและสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจด้วยพื้นฐานสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดความสร้างสรรค์ คือ อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ที่บูรณาการระบบ เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม เทคโนโลยี นวัตกรรม และทุนทางปัญญาเข้าไว้ด้วยกัน (United Nations, 2010)

ขวัญกมล ดอนขวา (2561) ได้กล่าวว่า เศรษฐกิจสร้างสรรค์ หมายความว่า หมายถึง แนวคิดการขับเคลื่อนเศรษฐกิจบนพื้นฐานของการใช้องค์ความรู้ (knowledge) การศึกษา (education) การสร้างสรรค์งาน (creativity) และการใช้ทรัพย์สินทางปัญญา (intellectual property) ที่เชื่อมโยงกับรากฐานทางวัฒนธรรม (culture) การสั่งสมความรู้ของสังคม (social wisdom) และเทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ (technology and innovation)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทิบตี ทัททร (2561) ให้ความหมายว่า เศรษฐกิจสร้างสรรค์ (creative economy) เป็นการสร้างมูลค่าที่เกิดจากความคิดของมนุษย์นอกจากนี้เศรษฐกิจสร้างสรรค์เป็นอุตสาหกรรมที่เกิดความคิดสร้างสรรค์ ความชำนาญ และความสามารถที่มีศักยภาพในการสร้างงาน และความมั่งคั่งโดยการผลิตและใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญา

กล่าวโดยสรุป เศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ คือ การขับเคลื่อนเศรษฐกิจ บนพื้นฐานการใช้องค์ความรู้ การศึกษา การสร้างสรรค์งาน การใช้ทรัพย์สินทางปัญญา นำเข้ากระบวนการคิดสร้างสรรค์ และสร้างแรงบันดาลใจจะสามารถสร้างมูลค่าและคุณค่าให้เกิดแก่ระบบเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างแท้จริง

2.1.2 การจัดประเภทเศรษฐกิจสร้างสรรค์ในรูปแบบต่าง ๆ

ชัยฎภาค หล้าแหล่ง (2562) ได้กล่าวว่า เศรษฐกิจสร้างสรรค์ครอบคลุมถึงอุตสาหกรรมต่าง ๆ ที่ได้รับการจัดกลุ่มบนพื้นฐาน 2 แนวคิด หลัก ได้แก่ กลุ่มที่แยกประเภทตามชนิดของสินค้าและบริการ และกลุ่มที่แยกประเภทตามกิจกรรมการผลิตและห่วงโซ่การผลิต โดยมีตัวอย่างรูปแบบการจัดกลุ่มที่รู้จักกันในปัจจุบัน 6 รูปแบบ เมื่อพิจารณาการจัดประเภทอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ จะพบว่ามีแนวคิดในการจัดกลุ่มคล้ายคลึงกัน แต่ก็มีมีความแตกต่างกันเฉพาะในการเลือกกลุ่มอุตสาหกรรมที่ประเภทของตนมีความได้เปรียบ ดังนี้

1. การจัดประเภทเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของประเทศอังกฤษ (UK DCMS mode) แบ่งประเภทอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ออกเป็น 13 กลุ่ม แยกตามสินค้าและบริการ คือ โฆษณา สถาปัตยกรรม งานศิลปะและวัตถุโบราณ งานฝีมือ แฟชั่น งานออกแบบ ภาพยนตร์และวิดีโอ ดนตรี ศิลปะการแสดง สื่อ สิ่งพิมพ์ ซอฟต์แวร์ โทรทัศน์และวิทยุ และวิดีโอและคอมพิวเตอร์เกมส์

2. การจัดประเภทเศรษฐกิจสร้างสรรค์โดยใช้วัฒนธรรมเป็นหลัก (Symbolic texts model) แบ่งออกเป็น 11 กลุ่มได้แก่ โฆษณา ภาพยนตร์ อินเทอร์เน็ต ดนตรี สื่อสิ่งพิมพ์ โทรทัศน์และวิดีโอ ศิลปะ สร้างสรรค์ เครื่องใช้ไฟฟ้า แฟชั่น ซอฟต์แวร์และกีฬา

3. การจัดประเภทเศรษฐกิจสร้างสรรค์โดยใช้ศิลปะเป็นหลัก (Concentric circle model) แบ่งออกเป็น 14 กลุ่มได้แก่ วรรณกรรม ดนตรี ศิลปะการแสดง งานศิลปะ ภาพยนตร์ พิพิธภัณฑสถาน ห้องสมุด การดูแลศิลปวัตถุและโบราณสถาน สื่อสิ่งพิมพ์ การบันทึกเสียง วิดีโอและคอมพิวเตอร์เกมส์ โฆษณา สถาปัตยกรรม งานออกแบบ และแฟชั่น

4. การจัดประเภทเศรษฐกิจสร้างสรรค์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (WPO Copyright model) ใช้ประเด็นด้านลิขสิทธิ์เป็นตัวกำหนดแบ่งออกเป็น 20 กลุ่ม ได้แก่ โฆษณา งานสะสม ภาพยนตร์ และวิดีโอ ดนตรี ศิลปะการแสดงสื่อสิ่งพิมพ์ ซอฟต์แวร์ โทรทัศน์และวิทยุ งานศิลปะและกราฟิก สื่อ บันทึก เครื่องใช้ไฟฟ้า เครื่องดนตรี กระจาด เครื่องถ่ายเอกสารและอุปกรณ์ถ่ายภาพ สถาปัตยกรรม เครื่องนุ่งห่มและรองเท้า งานออกแบบ แฟชั่น สินค้าตกแต่งบ้าน และของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. การจัดประเภทอุตสาหกรรมสร้างสรรค์โดย UNESCO ได้แบ่งประเภทอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ ที่เน้นเฉพาะด้านวัฒนธรรมออกเป็น 5 กลุ่มหลัก (Core culture domains) ได้แก่ มรดกทางวัฒนธรรม และทรัพยากรธรรมชาติ (culture and Natural heritage) การแสดง (Performance and Celebration) ทัศนศิลป์ งานฝีมือ และการออกแบบ (Visual arts, Crafts and Design) หนังสือ และ สิ่งพิมพ์ (Books and Press) และโสตทัศนและสื่อดิจิทัล (Audio visual and Digital media) และกลุ่มอื่นที่เกี่ยวข้อง (Related domains) เพื่อเป็นทางเลือกในการจัดประเภทเศรษฐกิจสร้างสรรค์ให้เหมาะสม กับลักษณะและวัฒนธรรมของแต่ละประเทศ

6. การจัดประเภทอุตสาหกรรมสร้างสรรค์โดย UNCTAD ได้แบ่งประเภทอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ ออกเป็น 4 กลุ่มหลัก ได้แก่ มรดกทางวัฒนธรรม (Heritage or Cultural heritage) ศิลปะ (Arts) สื่อ (Media) และงานสร้างสรรค์ตามลักษณะงาน (Functional creation)

2.1.3 เศรษฐกิจสร้างสรรค์ในไทย

ณัฐรัตน์ นิยมพงศ์ (2559) ได้กล่าวว่า ประเทศไทย จากแรงผลักดันของ TCDC และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ หรือสภาพัฒน์ ทำให้แนวคิดของเศรษฐกิจสร้างสรรค์ได้ถูกบรรจุไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555–2559) จากตอนนั้นเป็นต้นมา รัฐบาลไทยในยุคสมัยต่าง ๆ ให้ความสำคัญกับการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์เรื่อยมา จนถึงปัจจุบันที่แนวคิดประเทศไทย 4.0 ได้ถูกนำมาใช้ เพื่อสร้างเครื่องยนต์ขับเคลื่อนเศรษฐกิจใหม่ (New Engine of Growth) และการยกระดับอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง (Creative, Culture and High Value Services) สู่การเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายใหม่ (New S-Curve) ควบคู่ไปกับอุตสาหกรรมอื่น เช่น ดิจิทัล เป็นต้น เป็นหนึ่งในเครื่องมือสำคัญของรัฐบาลที่จะขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยไปสู่อนาคต ประเทศไทยได้มีหน่วยงานใหม่เกิดขึ้น ภายใต้ชื่อ “สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (องค์การมหาชน) หรือ Creative Economy Agency (CEA) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ผ่านการสร้างปัจจัยสนับสนุนต่าง ๆ การส่งเสริมการใช้ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม การสร้างพื้นที่ต้นแบบที่เอื้อต่อการสร้างสรรค์และเริ่มต้นธุรกิจ รวมถึงย่านเศรษฐกิจสร้างสรรค์ การรวบรวมข้อมูลและสถิติที่เกี่ยวข้อง การประสานความร่วมมือกับหน่วยงานอื่น และการพัฒนาผู้ประกอบการให้นำความคิดสร้างสรรค์มาสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่ม (Value Creation) ให้แก่สินค้าและบริการ เพื่อยกระดับและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศแนวคิดเบื้องต้นในการดำเนินงานของ CEA อยู่ภายใต้กรอบการพัฒนาดังประกอบด้วยเศรษฐกิจสร้างสรรค์ 3 ส่วน คือ สินทรัพย์ทางวัฒนธรรม (Cultural Assets) ภาคอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ (Creative Industries Sector) และภาคเศรษฐกิจจริง (Real Sector) โดยมีแนวทางหลักอยู่ 2 ประการ แนวทางแรกคือการส่งเสริมกิจกรรมทางเศรษฐกิจของภาคอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ให้ขยายตัวเพิ่มขึ้น โดยจะใช้สินทรัพย์ทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือไม่ก็ได้ รวมถึงผลิตภัณฑ์ของภาคเศรษฐกิจอื่น และแนวทางที่สองคือการพัฒนารูปแบบการบูรณาการระหว่างกิจกรรมในทุกภาคส่วนให้ซ้อนทับกัน

เพื่อให้กิจกรรมของอุตสาหกรรมสร้างสรรค์สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ทุกประเภท ทั้งในส่วนของวัฒนธรรมและภาคเศรษฐกิจจริงด้วย

2.1.4 แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์

ทิพย์วรรณ สุขใจรุ่งวัฒนา (2561) กล่าวว่า แนวคิดของเศรษฐกิจสร้างสรรค์มีองค์ประกอบร่วมในการขับเคลื่อนเพื่อพัฒนาหลายประการ อาทิ การใช้องค์ความรู้ การศึกษา การสร้างสรรค์งาน การใช้ทรัพย์สินทางปัญญา ที่เชื่อมโยงกับพื้นฐานทางวัฒนธรรม การส่งสมความรู้ของสังคมและเทคโนโลยีนวัตกรรมใหม่ นอกจากนี้การพัฒนาทางเศรษฐกิจจะสามารถขับเคลื่อนได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดต้องมุ่งเน้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นหัวใจหลักที่สำคัญ ซึ่งจะนำมาสู่การพัฒนาของประเทศในทุกมิติทางสังคมเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม

กนกวรรณ พวงประยงค์ (2561) ได้กล่าวว่า เศรษฐกิจสร้างสรรค์เป็นชุดของกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนไปบนฐานของทุนทางปัญญาโดยมีสินทรัพย์ที่สร้างสรรค์ (creative assets) เป็นองค์ประกอบร่วมในการขับเคลื่อนการพัฒนาไม่ว่าจะเป็นทักษะ ความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ ที่เชื่อมโยงกับทุนพื้นฐาน ทางสังคม อันได้แก่ ศิลปวัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ภายใต้การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา แต่การจะสร้างให้ระบบ เศรษฐกิจสร้างสรรค์เกิดขึ้นได้อย่างสมบูรณ์ มีอาจมีองค์ความรู้หรือความคิด สร้างสรรค์เพียงเท่านั้น หากแต่จะต้องมีการนำความคิดที่สร้างสรรค์ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดคุณประโยชน์เพื่อการดำเนินธุรกิจและต่อยอดไปสู่การสร้างนวัตกรรมหรืออัตลักษณ์ที่แตกต่างให้กับสินค้าและบริการในเชิงพาณิชย์ด้วย จึงจะสามารถสร้างมูลค่าและคุณค่าให้เกิดแก่ระบบเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างแท้จริง

รัฐนันท์ พงศ์วิริทธิ์ธร และคณะ (2559) ได้กล่าวว่า เศรษฐกิจสร้างสรรค์เป็นแนวทางหนึ่งของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างการผลิตให้สมดุลและยั่งยืน มีหลักการสำคัญคือการสร้างคุณค่าของสินค้าและบริการ (Value creation) โดยใช้องค์ความรู้และ นวัตกรรม ผสานกับจุดแข็งในด้านความหลากหลายของทรัพยากรธรรมชาติ วัฒนธรรม และวิถีชีวิตความเป็นไทย เพื่อสร้างคุณค่าทางเศรษฐกิจและเชื่อมโยงไปสู่การสร้างคุณค่าทางสังคม ทั้งนี้ เทคโนโลยี/นวัตกรรมสมัยใหม่ได้ถูก นำเข้าสู่กระบวนการ “คิดอย่างสร้างสรรค์” และ “สร้างแรงบันดาลใจจากรากวัฒนธรรมและภูมิปัญญาที่สั่งสมของสังคม

กชิตศ ใจผาวัง และคณะ (2561) ได้กล่าวว่า แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (creative economy) ซึ่งเป็นแนวคิดในการพัฒนาสินค้าและบริการด้วยความคิดสร้างสรรค์ สร้างความแปลกใหม่ให้กับสินค้า สามารถสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันให้แก่ผู้ประกอบการ แต่เนื่องจาก บริบทของวิสาหกิจชุมชนของไทยที่มีทรัพยากรในการดำเนินธุรกิจที่แตกต่างกัน ประกอบกับข้อจำกัดของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนของไทยที่ยังขาดองค์ความรู้ทางด้านเทคโนโลยี ทักษะในการประกอบกิจการ ความรู้ทางด้านการตลาดรวมถึงความคิดสร้างสรรค์ทำให้ความสามารถในการพัฒนาสินค้า

และบริการของตนเองให้กลายเป็นสินค้าที่มีความแปลกใหม่ตามแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ทำได้ค่อนข้างยาก ส่งผลให้การดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้แนวคิดเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ ได้แก่ การใช้องค์ความรู้ การศึกษา การสร้างสรรค์งาน การใช้ทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่งเป็นแนวคิดของ ทิพย์วรรณ สุขใจรุ่ง วัฒนา (2561) มาเป็นกรอบแนวคิด

2.2 แนวคิดการจัดการเครือข่ายธุรกิจ

2.2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการสร้างเครือข่าย

กัญญามน อินหว่าง และคณะ (2550) ได้กล่าวว่า การสร้างเครือข่าย หมายถึง การทำให้มีการติดต่อและการสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และการร่วมมือกันด้วยความสมัครใจ การสร้างเครือข่ายควรสนับสนุนและอำนวยความสะดวกให้สมาชิกในเครือข่ายมีความสัมพันธ์กัน นอกจากนี้การสร้างเครือข่ายต้องไม่ใช่การสร้างระบบการติดต่อเผยแพร่ข่าวสารแบบทางเดียว เช่น การถ่ายทอดข่าวสารทางสื่อมวลชน การส่งนิตยสารจดหมายข่าวให้กับสมาชิก ดังนั้นความก้าวหน้า และพัฒนาการของเครือข่ายจะมีมากขึ้นเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับความสามารถของสมาชิกเครือข่าย การทำให้เครือข่ายแข็งแกร่งจะต้องอาศัยการพัฒนาสมาชิกอย่างต่อเนื่องผ่านระบบการเรียนรู้ร่วมกัน ทั้งในรูปแบบของการฝึกอบรม การศึกษาดูงาน การสัมมนาและที่สำคัญที่สุด คือ การเรียนรู้จัก การปฏิบัติร่วมกัน การเรียนรู้ต่าง ๆ เหล่านี้จะช่วยให้เกิดองค์ความรู้ในการพัฒนา และแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่อยู่บนพื้นฐานของประสบการณ์จริง ดังนั้น การจัดการกระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง จะช่วยสร้างและสะสมองค์ความรู้ที่สามารถนำไปปรับใช้และเพิ่มเติมได้ตลอดเวลา

นักวิชาการและผู้รู้หลายท่านทั้งชาวไทยและต่างประเทศได้ให้คำจำกัดความและความหมายของเครือข่าย (Network) ไว้มากมาย แต่ส่วนใหญ่จะมีความคล้ายคลึงกัน ดังนี้

ในพจนานุกรมของ The Webster's Collegiate ได้ให้คำจำกัดความของ "เครือข่าย" ไว้ว่าเป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูลหรือบริการกันระหว่างบุคคล กลุ่มหรือสถาบัน Paul Starkey ที่ปรึกษาทางวิชาการด้านการสร้างเครือข่ายในแอฟริกา ให้ความหมายของ "เครือข่าย" ว่า คือ กลุ่มของคนหรือองค์กรที่สมัครใจแลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูลระหว่างกัน หรือทำกิจกรรมร่วมกัน ในลักษณะที่บุคคลหรือองค์กรสมาชิกยังคงมีความเป็นอิสระในการดำเนินกิจกรรมของตน ในความหมายนี้ สำคัญคือ ความสัมพันธ์ของสมาชิกในเครือข่ายต้องเป็นไปโดยสมัครใจ กิจกรรมที่ทำในเครือข่ายต้องมีลักษณะเท่าเทียมกันหรือแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน และการเป็นสมาชิกของเครือข่ายไม่มีผลกระทบต่อความเป็นอิสระหรือความเป็นตัวของตัวเองของคนหรือองค์กรนั้น ๆ

นอกจากนี้ นักวิชาการจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชนของประเทศไทยได้ให้คำจำกัดความของ เครือข่าย ในหลายมุมมองออกไป ดังนี้

"เครือข่าย" หมายถึง การประสานงานรูปแบบหนึ่งที่โยงใยการทำงานของกลุ่มบุคคล หรือองค์กรหลายองค์กร ซึ่งมีทรัพยากร มีเป้าหมาย มีกลุ่มสมาชิกของตนเอง ที่มีความคิด มีปัญหา มีความต้องการในเรื่องใดเรื่องหนึ่งเหมือนกันหรือคล้ายกัน มาติดต่อประสานงานหรือร่วมกันทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง เพื่อแก้ไขปัญหาหรือสนองความต้องการในเรื่องนั้น ๆ โดย

ยึดหลักการทำงานร่วมกันบนพื้นฐานของความเท่าเทียมกัน เคารพซึ่งกันและกัน มากกว่าการเชื่อฟัง และปฏิบัติตามผู้มีอำนาจสั่งการ

"เครือข่าย" คือ การเชื่อมโยงของกลุ่มของคนหรือกลุ่มองค์กรที่สมัครใจ ที่จะแลกเปลี่ยนข่าวสารร่วมกัน หรือทำกิจกรรมร่วมกัน โดยมีการจัดระเบียบโครงสร้างของคนในเครือข่ายด้วยความเป็นอิสระ เท่าเทียมกันภายใต้พื้นฐานของความเคารพสิทธิ เชื่อถือ เอื้ออาทร ซึ่งกันและกัน เป็นความสัมพันธ์ของสมาชิกในเครือข่ายต้องเป็นไปโดยสมัครใจ เครือข่ายอาจหมายถึง รูปแบบของการประสานงานกลุ่มของคนหรือองค์กรที่สมัครใจแลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูลระหว่างกัน หรือทำกิจกรรมร่วมกัน ช่วยเหลือกัน โดยการติดต่ออาจทำได้ทั้งที่ผ่านศูนย์กลางแม่ข่ายหรือแกนนำ หรืออาจจะไม่มีซึ่งจะมีการจัดรูปแบบหรือจัดระเบียบแม่ข่ายหรือแกนนำแต่จะทำการติดต่อโดยตรงระหว่างกลุ่มโครงสร้างที่คนหรือองค์กรสมาชิกยังคงมีความเป็นอิสระ โดยที่อาจมีรูปแบบการรวมตัวแบบหลวมๆเฉพาะกิจ ตามความจำเป็นหรือเป็นโครงสร้างที่มีความสัมพันธ์ชัดเจน

จากการศึกษาด้านเครือข่าย สรุปได้ว่า เครือข่ายเป็นวิธีการจัดการศึกษาตลอดชีวิตแบบหนึ่งที่มีประสิทธิภาพโดยมีเป้าหมายวิธีการทำงานและมีกลุ่มเป้าหมายของตนเอง มีการเชื่อมโยงประสานสัมพันธ์แหล่งความรู้ต่าง ๆ เข้าด้วยกัน เพื่อแลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูลซึ่งกันและกัน อาจกระทำโดยบุคคลต่อบุคคล บุคคลต่อสถาบันหรือบุคคลต่อมวลชน เพื่อให้การเรียนรู้ของชุมชนมีความรู้ทันต่อเหตุการณ์ หัวใจสำคัญของเครือข่ายการเรียนรู้ คือ การประสานสัมพันธ์อย่างมีพลวัตของหน่วยต่าง ๆ ที่อยู่ในเครือข่ายการเรียนรู้ ซึ่งมีหลักการที่สำคัญคือ การกระตุ้นความคิดของบุคคลที่เข้าร่วมการถ่ายทอด แลกเปลี่ยนและกระจายความรู้ทั้งในส่วนของวิทยากรสากลและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อสนับสนุนองค์ความรู้ใหม่ มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับด้านชุมชนและการพัฒนาชุมชน และมีการระดมการใช้ทรัพยากรบุคคล วัสดุอุปกรณ์ อาคาร สถานที่และเงินงบประมาณเพื่อให้หน่วยงานได้ใช้ทรัพยากรนี้เพื่อลดความสูญเปล่าให้มากที่สุด

การสร้างเครือข่ายจะต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของชุมชนในการสร้างเครือข่าย ซึ่งการมีส่วนร่วม เป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นโดยทั่วไปของบุคคล หน่วยงาน องค์กรหรือสังคมที่แสดงพฤติกรรมเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการร่วมมือระหว่างกัน นำไปสู่เป้าหมายและผลลัพธ์ที่ต้องการให้เกิดขึ้น หลักการเข้ามามีส่วนร่วมที่แท้จริงต้องมีส่วนร่วมในการตัดสินใจกับการมีส่วนร่วมในลักษณะอื่นเช่น การร่วมลงแรงในการทำโครงการ หรือร่วมบำรุงรักษาไม่ถือว่าเป็นการมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงแนวคิดด้านการมีส่วนร่วมนี้เป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งของการสร้างเครือข่าย การเรียนรู้ของผู้นำชุมชนต่อการเสริมสร้างวิสาหกิจชุมชน เนื่องจากพบว่าหากผู้นำมีความเต็มใจที่จะเข้าไปมีส่วนช่วยในการแสดงความคิดเห็น ร่วมแบ่งปันข้อมูลข่าวสารและร่วมตัดสินใจกับปัญหาต่าง ๆ ได้ก็จะสามารถพัฒนาขีดความสามารถของชุมชนได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.2 ลักษณะของเครือข่าย

กัญญามาน อินทว้าง และคณะ (2550) ได้กล่าวว่า เครือข่ายแต่ละเครือข่าย ต่างมีจุดเริ่มต้นหรือถูกสร้างมาด้วยวิธีการต่าง ๆ กัน แบ่งชนิดของเครือข่ายออกเป็น 3 ลักษณะ คือ

1) เครือข่ายที่เกิดโดยธรรมชาติ

เครือข่ายชนิดนี้มักเกิดจากการที่ผู้คนมีใจตรงกัน ทำงานคล้ายคลึงกันหรือประสบกับสภาพปัญหาเดียวกันมาก่อน เข้ามารวมตัวกันเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดและประสบการณ์ ร่วมกันแสวงหาทางเลือกใหม่ที่ดีกว่า การดำรงอยู่ของกลุ่มสมาชิกในเครือข่ายเป็นแรงกระตุ้นที่เกิดขึ้นภายในตัวสมาชิกเอง เครือข่ายเช่นนี้มักเกิดขึ้นในพื้นที่ อาศัยความเป็นเครือญาติ เป็นคนในชุมชนหรือมาจากภูมิลำเนาเดียวกันที่มีวัฒนธรรมความเป็นอยู่คล้ายคลึงกัน มาอยู่รวมกันเป็นกลุ่มโดยจัดตั้งเป็นชมรมที่มีกิจกรรมร่วมกันก่อน เมื่อมีสมาชิกเพิ่มขึ้นจึงขยายพื้นที่ดำเนินการออกไป หรือมีการขยายเป้าหมายวัตถุประสงค์ ของกลุ่มมากขึ้น ในที่สุดก็พัฒนาขึ้นเป็นเครือข่ายเพื่อให้ครอบคลุมต่อความต้องการของสมาชิกได้กว้างขวางขึ้น เครือข่ายประเภทนี้ มักใช้เวลาก่อร่างสร้างตัวที่ยาวนาน แต่เมื่อเกิดขึ้นแล้วมักจะเข้มแข็ง ยั่งยืน และมีแนวโน้มที่จะขยายตัวเพิ่มขึ้น

2) เครือข่ายจัดตั้ง

เครือข่ายจัดตั้งมักจะมี ความเกี่ยวข้องกับนโยบายหรือการดำเนินงานของภาครัฐเป็นส่วนใหญ่ การจัดตั้งอยู่ในกรอบความคิดเดิมที่ใช้กลไกของรัฐผลักดันให้เกิดงานที่เป็นรูปธรรมโดยเร็วและส่วนมากภาคีหรือสมาชิกที่เข้าร่วมเครือข่ายมักจะไม่ได้อาศัยพื้นฐาน ความต้องการ ความคิด ความเข้าใจ หรือมุมมองในการจัดตั้งเครือข่ายที่ตงกันมาก่อนที่จะเข้มารวมตัวกัน เป็นการดำเนินงานเฉพาะกิจชั่วคราวที่ไม่มีความต่อเนื่อง และมักจะจางหายไป ในที่สุด เว้นแต่ว่าเครือข่ายจะได้รับการชี้แนะที่ดี ดำเนินงานเป็นขั้นตอนจนสามารถสร้างความเข้าใจที่ถูกต้อง เกิดเป็นความผูกพันระหว่างสมาชิกจนนำไปสู่การพัฒนาเป็นเครือข่ายที่แท้จริง อย่างไรก็ตาม แม้ว่ากลุ่มสมาชิกจะยังคงรักษาสถานภาพของเครือข่ายไว้ได้ แต่มีแนวโน้มที่จะลดขนาดของเครือข่ายลงเมื่อเปรียบเทียบกับระยะก่อตั้ง

3) เครือข่ายวิวัฒนาการ

เป็นการถือกำเนิดโดยไม่ได้เป็นไปตามธรรมชาติตั้งแต่แรก และไม่ได้เกิดจากการจัดตั้งโดยตรงแต่มีกระบวนการพัฒนาผสมผสานอยู่ โดยเริ่มที่กลุ่มบุคคล/องค์กรมารวมกันด้วยวัตถุประสงค์กว้างๆ ในการสนับสนุนกันและเรียนรู้ไปด้วยกัน โดยยังไม่ได้สร้างเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์เฉพาะที่ชัดเจนนัก หรืออีกลักษณะหนึ่งคือถูกจุดประกายความคิดจากภายนอก ไม่ว่าจะเป็นการได้รับฟัง หรือการไปได้เห็นการดำเนินงานของเครือข่ายอื่น ๆ มา แล้วเกิดความคิดที่จะรวมตัวกัน สร้างพันธสัญญาเป็นเครือข่ายช่วยเหลือและพัฒนาตนเอง เครือข่ายที่ว่านี้แม้จะไม่ได้เกิดจากแรงกระตุ้นภายในโดยตรงตั้งแต่แรก แต่ถ้าสมาชิกมีความตั้งใจจริงที่เกิดจากจิตสำนึกที่ดี เมื่อได้รับการกระตุ้นและสนับสนุน ก็จะสามารถพัฒนาต่อไปจนกลายเป็นเครือข่ายที่เข้มแข็งทำนองเดียวกันกับเครือข่ายที่เกิดขึ้นโดย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์หรือการสงวนสิทธิ์ทางวิชาการ ไม่อนุญาตให้เผยแพร่หรือใช้งานโดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่าการนี้แต่เพียงผู้เดียว อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.3 การสร้างเครือข่ายธุรกิจ

กัญญามน อินทว้าง และคณะ (2550) ได้กล่าวว่า การสร้างเครือข่ายทางธุรกิจ (Business to business networking) หมายถึง วิธีการร่วมมือระหว่างธุรกิจหลาย ๆ แห่ง ในรูปแบบต่าง ๆ ตลอดจนวิธีการสร้างความสัมพันธ์ และการทำธุรกิจร่วมกันในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้ธุรกิจเครือข่ายนั้นสามารถทำงานที่แต่ละคนทำตามลำพังไม่ได้ โดยที่ธุรกิจเครือข่ายทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกันเสมือนเป็นธุรกิจขนาดใหญ่ เพราะดำเนินการร่วมกันเพื่อประโยชน์ร่วมกัน จึงมีความสามารถสูงกว่าประสิทธิภาพสูงกว่าความคล่องตัวสูงกว่า และความคิดริเริ่มดีกว่า ที่ธุรกิจแต่ละแห่งจะทำตามลำพัง ธุรกิจเครือข่ายจะทำให้ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถอยู่รอด และแข่งขันกับธุรกิจระดับโลกได้ การสร้างเครือข่ายทางธุรกิจเป็นเทคโนโลยีการจัดองค์กร เพื่อให้วิสาหกิจขนาดเล็กหลาย ๆ แห่งรวมตัวเพื่อให้ได้ประโยชน์ เท่ากับวิสาหกิจขนาดใหญ่ในด้านที่รวมตัวกัน ในขณะที่ยังคงรักษาจุดเด่นของธุรกิจขนาดเล็กไว้ในด้านที่ได้ได้รวมตัวกันด้วย การจัดองค์กรเช่นนี้ จะต้องออกแบบให้เหมาะสมกับสภาพในท้องถิ่น คือ สภาพของภาคอุตสาหกรรม (economic sectors) สภาพของนักธุรกิจ (entrepreneurs) และวัฒนธรรมของกลุ่ม (business cultures) จากการศึกษากระบวนการเชื่อมโยงเครือข่ายตามกรอบยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาการสหกรณ์ ฉบับที่ 1 โดยมุ่งเน้นไปที่การสร้างเครือข่ายที่ถูกออกแบบให้มีการเรียนรู้และทำงานร่วมกันในทิศทางของการปรับวิถีคิด วิธีการทำงาน โดยใช้ “คุณค่าสหกรณ์” มาเป็นปณิธานร่วมของเครือข่ายที่มีฐานคิดในการพึ่งพาตนเอง ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อนำไปสู่การยกระดับความสามารถของสหกรณ์และกลุ่มองค์กรในพื้นที่จังหวัดนั้น มีข้อสรุปจากการวิจัยว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเชื่อมโยงเครือข่าย (คุณค่า) ที่สำคัญมี 5 ประการ ได้แก่ จิตสำนึกการพึ่งพาและร่วมมือกันของผู้นำ (Co-ops Spirit) ความเชื่อถือไว้วางใจของภาคี (Trust) การมีกลไกการติดต่อสื่อสารที่สามารถเข้าถึงภาคี การจัดการความรู้เพื่อการปรับวิถีคิดให้ได้ รู้เท่าทันสถานการณ์ (Knowledge Sharing) และการมีระบบการบริหารจัดการเครือข่าย (Network's Management System) ภายใต้เป้าหมายร่วม (Target Goal)

2.2.4 ขั้นตอนและกระบวนการทางธุรกิจ

สุรศักดิ์ นานานุกูล (2559) ได้กล่าวถึงขั้นตอนและกระบวนการทางธุรกิจที่เหมาะสมในการสร้างเครือข่าย Value chain possibilities for networking มีทางเลือกมากมายแล้วแต่ความเหมาะสม เช่น การสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางการจัดหาวัตถุดิบและชิ้นส่วน (Procurement) การสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการติดต่อกับแหล่งวัตถุดิบและชิ้นส่วน (Suppliers relations) การสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางการวิจัย การออกแบบ และการพัฒนาสินค้าและเทคโนโลยี (Research, Design, and Development of Products and Technology) การสร้างเครือข่ายการวางระบบงานด้านเทคโนโลยีทางการบริหาร (Management Technology) การวางแผน (Planning) และ การบริหารทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource) ร่วมกัน การสร้างเครือข่ายการใช้เทคโนโลยีข่าวสารที่ทันสมัยระดับโลก (Information Technology: Processing Technology) เทคโนโลยีการอบแห้ง (Drying Technology) หรือเทคโนโลยีการบรรจุหีบห่อ

(Packaging) ร่วมกัน การสร้างความร่วมมือด้านสินค้าและบริการ (Good and Service) การสร้างเครือข่ายระบบงานด้านการบริหาร (Management Systems) ร่วมกัน เช่น ระบบ ISO9000, HACCP และ Energy Saving การสร้างเครือข่ายการเตรียมบุคลากร และการฝึกอบรมให้มีทักษะทางการบริหารและ มีเทคโนโลยีที่เหมาะสม (Training) การสร้างความร่วมมือด้านราคา การสร้างความร่วมมือด้านการขนส่ง (Logistics) การคลังสินค้า (Warehousing) และการจำแนกแจกจ่าย (Distribution) การสร้างเครือข่ายข้อมูลการตลาด (Marketing Intelligence) การตลาดที่ทันสมัยเพื่อการแข่งขันกับธุรกิจระดับโลก (Marketing) การสร้างเครือข่ายการส่งออก (Export) และการสร้างเครือข่ายการบริการหลังการขาย (After-sale Service) และการเรียกเก็บเงิน (Collections) เป็นต้น

Fayol (1916) กล่าวว่า การจัดการเป็นหน้าที่ที่อาจกำหนดเป็นสากลได้ เขาได้กำหนดหลักการสำคัญสำหรับการจัดการขึ้นเพื่อเป็นแนวทางให้การจัดการ 14 ประการ ได้แก่ 1) การแบ่งงานกันทำ งานที่ต้องถูกจัดแบ่งเป็นกิจกรรมย่อย จนถึงหน่วยที่เล็กที่สุด เพื่อจัดกิจกรรมเหล่านั้นขึ้นตามความชำนาญเฉพาะด้าน 2) การมอบอำนาจหน้าที่ควบคู่กับความรับผิดชอบ ทุกคนที่ทำงานควรได้รับมอบอำนาจหน้าที่ให้เพียงพอกับความรับผิดชอบที่ได้รับมอบหมาย 3) ระเบียบวินัย พนักงานทุกคนต้องปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในกติกาการจ้างงาน 4) เอกภาพในการบังคับบัญชา พนักงานทุกคนควรได้รับคำสั่งและรับผิดชอบต่อผู้บังคับบัญชาเพียงคนเดียว 5) ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของทิศทางกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีจุดมุ่งหมายเดียวกัน ควรถูกจัดไว้ในกลุ่มเดียวกัน และอยู่ภายใต้แผนงานเดียวกัน 6) ประโยชน์ส่วนบุคคลต้องเป็นรองประโยชน์ส่วนรวม 7) การจ่ายค่าตอบแทนที่เป็นธรรม การจ่ายค่าตอบแทนต้องขึ้นอยู่กับการบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของงาน 8) การรวมอำนาจหน้าที่ การมอบอำนาจหน้าที่ได้สัดส่วนกับความรับผิดชอบที่ได้รับมอบหมายเท่านั้น 9) สายการบังคับบัญชา ควรมีสายบังคับบัญชาอย่างต่อเนื่องไปตามสายทางเดินของการอำนาจการและสั่งการ 10) ความเป็นระเบียบ ต้องมีการนิยามหน้าที่แต่ละงานเพื่อให้ผู้ที่ทำงานนั้นเข้าใจในงานที่ทำ และเข้าใจความสัมพันธ์ของงานกับงานอื่น ๆ 11) ความเสมอภาค การดำเนินการตามกฎและข้อตกลงต่าง ๆ 12) เสถียรภาพด้านบุคลากร พนักงานทุกคนต้องได้รับการส่งเสริมให้มีความจงรักภักดีต่อองค์กรและมีความผูกพัน 13) ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ได้รับการส่งเสริมให้ทำการตัดสินใจได้อย่างอิสระ ภายใต้ขอบเขตแห่งอำนาจ 14) ความสามัคคีกลมเกลียว ส่งเสริมให้กำหนดประโยชน์ส่วนตนให้สอดคล้องกับประโยชน์ขององค์กร

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้แนวคิดการจัดการเครือข่าย ได้แก่ ด้านการจัดซื้อ ด้านการผลิตและการดำเนินงาน ด้านการตลาด ด้านการจัดการทุนชุมชน ด้านข่าวสารการแลกเปลี่ยนข้อมูล ซึ่งเป็นแนวคิดของ กัญญามาน อินหวาง (2550) มาเป็นกรอบแนวคิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 แนวคิดประสิทธิผลการดำเนินงาน

Kaplan & Norton จึงได้นำเสนอแนวคิดการวัดผลการดำเนินงานที่องค์กรควรพิจารณา ตัวชี้วัด 4 มุมมอง คือ มุมมองด้านการเงิน (Financial Perspective) มุมมองด้านลูกค้า (Customer Perspective) มุมมองด้านกระบวนการภายใน (Internal Business Perspective) และมุมมองด้านการเรียนรู้และการเจริญเติบโต (Learning and Growth Perspective) ต่อมา Kaplan & Norton ได้เขียนบทความ เรื่อง The Balanced Scorecard Measures that Drive Performance และได้มีการตีพิมพ์ในวารสาร Harvard Business Review ในปี ค.ศ. 1992 โดยนำเสนอแนวคิดการวัดผลการดำเนินงานขององค์กร เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินผลการดำเนินงาน โดยไม่เพียงแต่วัดผลการดำเนินงานทางการเงิน (Financial Perspectives) เท่านั้น แต่ยังครอบคลุมการวัดผลการดำเนินงานที่ไม่ใช่การเงิน (Non-Financial Perspectives) เช่น ความพึงพอใจของลูกค้า กระบวนการภายในของธุรกิจ นวัตกรรมและการเรียนรู้ เป็นต้น (Kaplan & Norton, 1992, Kaplan & Norton, 1996., Kaplan & Norton 2003, Chang & Ku, 2009) จากนั้นเป็นต้นมา แนวคิดดัชนีวัดความสำเร็จแบบสมดุลจึงเป็นที่นิยมและใช้กันอย่างแพร่หลายในธุรกิจต่าง ๆ และเป็นเครื่องมือที่ประสบความสำเร็จในการวัดผลการดำเนินงาน (Yang Cheng & Yang, 2005) โดย

มุมมองด้านการเงิน (Financial Perspective) เป็นมุมมองที่จะตอบคำถามว่า "เพื่อให้บรรลุความสำเร็จด้านการเงินเราจะปฏิบัติต่อผู้ถือหุ้นอย่างไร" ตัวชี้วัดที่นิยมใช้ของมุมมองด้านการเงิน เช่น ผลตอบแทนจากการลงทุน (Return On Investment: ROI) มูลค่าผู้ถือหุ้น (Shareholder Value) ความสามารถในการทำกำไร (Profitability) การเพิ่มขึ้นของรายได้ (Revenue Growth) ต้นทุนต่อหน่วยผลผลิต (Cost per Unit) มูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ (Economic Value Added) เป็นต้น (Kaplan & Norton, 1992., Kaplan & Norton, 2001., Kaplan & Norton, 2004)

มุมมองด้านลูกค้า (Customer Perspective) เป็นมุมมองที่จะตอบคำถามว่า "ลูกค้า มองเราอย่างไร" โดยธุรกิจจะต้องสามารถนำเสนอคุณค่าที่ลูกค้าเป้าหมายต้องการ (Value proposition) และตัววัดผลมุมมองด้านลูกค้าจะต้องมีการคัดเลือกเป็นอย่างดีเพื่อแสดงถึงความคิดเห็นของลูกค้าที่มีต่อธุรกิจ ตัววัดที่สำคัญของมุมมองด้านลูกค้า เช่น ความพึงพอใจของลูกค้า (Customer Satisfaction) การเพิ่มขึ้นของลูกค้าใหม่ (Customer Acquisition) การรักษาลูกค้าเก่า (Customer Retention) ความสามารถในการทำกำไรจากลูกค้า (Customer Profitability) เป็นต้น (Kaplan & Norton, 1992, Kaplan & Norton, 1996., Kaplan & Norton, 2001., Kaplan & Norton, 2004a, Chang & Ku, 2009)

มุมมองด้านกระบวนการภายใน (Internal Business Perspective) เป็นมุมมองที่จะตอบคำถามว่า "เพื่อให้ลูกค้ามีความพึงพอใจ ธุรกิจต้องมีการพิจารณาว่าอะไรคือกระบวนการภายในที่สำคัญหรือกระบวนการภายในที่เป็นเลิศที่จะช่วยทำให้ธุรกิจสามารถนำเสนอคุณค่าหรือบรรลุความต้องการของลูกค้า" โดยกระบวนการที่สำคัญภายในของธุรกิจนั้น จะทำให้ธุรกิจ สามารถนำเสนอคุณค่าที่ลูกค้ากลุ่มเป้าหมายต้องการและสามารถสร้างความพึงพอใจให้กับผู้ถือหุ้นเกี่ยวกับผลตอบแทน

ทางการเงินที่ดี ดังนั้น กระบวนการภายในดังกล่าวมีผลกระทบอย่างมากต่อความพึงพอใจของลูกค้า และการบรรลุผลสำเร็จต่อวัตถุประสงค์ทางการเงินของธุรกิจ ตัววัดที่สำคัญของมุมมองกระบวนการภายใน เช่น คุณภาพ (Quality) ผลึกภาพ (Product) ระยะเวลาในการผลิตสินค้าและบริการ (Response Time) ต้นทุน (Cost) เป็นต้น ซึ่งการที่จะทำให้ธุรกิจมีกระบวนการภายในที่ดีขึ้น คือ การที่ธุรกิจมีการลงทุนเกี่ยวกับการวิจัยและพัฒนากระบวนการในการผลิตเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ ให้กับลูกค้า (Kaplan & Norton. 1992, Kaplan & Norton. 1996, Kaplan & Norton. 2001, Kaplan & Norton. 2004, Chang & Ku. 2009)

มุมมองด้านการเรียนรู้และการเจริญเติบโต (Learning and Growth Perspective) เป็นมุมมองที่จะตอบคำถามว่า "เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ของธุรกิจ ธุรกิจสามารถที่จะเรียนรู้และพัฒนาเพื่อสร้างคุณค่าอย่างต่อเนื่องได้อย่างไร" การที่ธุรกิจจะสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ภายใต้มุมมองทางการเงิน ด้านลูกค้า และด้านกระบวนการภายในนั้น ธุรกิจจะต้องมีการมุ่งเน้นการพัฒนาปัจจัยพื้นฐาน 3 ด้านหลัก คือ (1) ด้านทรัพยากรภายในธุรกิจ (Human Capital) ตัววัดได้แก่ ความพึงพอใจของพนักงาน อัตราการหมุนเวียนเข้าออกของพนักงาน การฝึกอบรมพนักงาน ทักษะของพนักงาน ความสามารถของพนักงานและความรู้ของพนักงาน (2) ด้านระบบข้อมูลสารสนเทศ (Information Capital) ตัววัดได้แก่ ความทันสมัยของข้อมูล (วัดที่เวลาในการให้ข้อมูล) และความถูกต้องของข้อมูล และ (3) ด้านองค์กร (Organization Capita) ตัววัดได้แก่ วัฒนธรรมธุรกิจภาวะผู้นำของผู้บริหาร ระบบการจูงใจพนักงานและโครงสร้างของธุรกิจ เพื่อให้เกิดความเหมาะสมและสามารถกระตุ้นให้พนักงานในธุรกิจทุ่มเทความพยายามให้กับธุรกิจ ซึ่งปัจจัยพื้นฐาน 3 ด้านหลัก จะช่วยสนับสนุนการสร้างคุณค่าให้กับกระบวนการภายในของธุรกิจ (Kaplan & Norton, 1992., Kaplan & Norton, 1996., Kaplan & Norton, 2001., Kaplan & Norton, 2004a., Kaplan & Norton, 2004b., Chang & Ku, 2009)

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้แนวคิดประสิทธิผลการดำเนินงาน ได้แก่ มุมมองด้านการเงิน มุมมองด้านลูกค้า มุมมองด้านกระบวนการภายใน มุมมองด้านการเรียนรู้และการพัฒนา ซึ่งเป็นแนวคิดของ (Kaplan & Norton, 1992., Kaplan & Norton, 1996., Kaplan & Norton, 2001., Kaplan & Norton, 2004a., Kaplan & Norton, 2004b., Chang & Ku, 2009) มาเป็นกรอบแนวคิด

2.4 บริบทวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดชุมพร

2.4.1 ความหมายของวิสาหกิจชุมชน

กัญญามน อินทหว่าง และคณะ (2550) ได้กล่าวว่า วิสาหกิจชุมชน (Small and Micro community Enterprise : SMCE) เป็นคำที่มีการนำมาใช้หลังจากที่รัฐบาลได้ให้ความสำคัญกับ เศรษฐกิจพอเพียงควบคู่ขนานไปกับเศรษฐกิจกระแสหลัก อันเนื่องมาจากว่าเศรษฐกิจกระแสหลักก่อให้เกิดความเหลื่อมล้ำระหว่างรายได้ของประชาชนและก่อให้เกิดปัญหาสังคมตามมามากมาย

เพื่อให้เกิดความเข้าใจ คำว่าวิสาหกิจชุมชนอย่างชัดเจน จึงจำเป็นต้องอธิบายความหมายของวิสาหกิจ

"วิสาหกิจชุมชน" จัดเป็นองค์กรภาคประชาชนที่ไม่มีรูปแบบ ไม่ได้เป็นนิติบุคคลตามกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ การสนับสนุนจึงไม่เป็นระบบและไม่มีเอกภาพ ส่งผลให้มีปัญหาในการดำเนินงาน เพราะวิสาหกิจชุมชนบางแห่งไม่เป็นที่ยอมรับของหน่วยงานรัฐหรือภาคเอกชน และบางครั้งมีการสนับสนุนจากภาครัฐแต่ไม่ตรงความต้องการที่แท้จริง พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน พ.ศ. 2548 จึงได้ถูกประกาศใช้อย่างเป็นทางการและมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 19 มกราคม พ.ศ. 2548 เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ให้คำนิยามคำว่า วิสาหกิจชุมชน (Small and Micro community Enterprise : SMCE) หมายถึง "การประกอบการขนาดเล็กและขนาดจิ๋ว เพื่อจัดการทุนของชุมชนอย่างสร้างสรรค์เพื่อการพึ่งพาตนเองและความเพียงพอของครอบครัวและชุมชน ทุน ในที่นี้ไม่ได้หมายถึงแต่เพียงเงินแต่รวมถึงทรัพยากร ผลผลิต ความรู้ ภูมิปัญญา ทุนทางวัฒนธรรม และทุนทางสังคม ให้เกิดประสิทธิภาพและยั่งยืน ยังประโยชน์ให้ชุมชนผู้เป็นเจ้าของวิสาหกิจนั้นเป็นหลัก ทั้งยังกล่าวว่า วิสาหกิจชุมชนเป็นกิจการของชุมชนเกี่ยวกับการผลิตสินค้าการให้บริการ หรือการอื่น ๆ ที่ดำเนินการโดยคณะบุคคลที่มีความผูกพัน มีวิถีชีวิตร่วมกันและรวมตัวกันประกอบกิจการดังกล่าว ไม่ว่าจะป็นรูปนิติบุคคลในรูปแบบใดหรือไม่เป็นนิติบุคคล เพื่อสร้างรายได้และการพึ่งพาตนเองของครอบครัว ชุมชนและระหว่างชุมชน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน ประกาศกำหนด ซึ่งนักวิชาการต่าง ๆ ได้ให้ความหมายที่ไม่แตกต่างกัน โดยพบว่า วิสาหกิจชุมชนจะต้องมีการประกอบการ ที่มีภูมิปัญญาขององค์กรชุมชนหรือเครือข่ายขององค์กรชุมชน โดยที่มีสมาชิกในชุมชนเป็นเจ้าของปัจจัยการผลิตทั้งด้านการผลิต การค้า และการเงิน และต้องการใช้ปัจจัยการผลิตและทรัพยากรทุกขั้นตอนเพื่อการเรียนรู้ของชุมชนให้เกิดดอกผลทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม การจัดการผลผลิต ซึ่งมีได้มีเป้าหมายเพียงเพื่อการสร้างกำไรทางการเงินเพียงอย่างเดียวแต่รวมถึงกำไรทางสังคม ได้แก่ ความเข้มแข็งของชุมชนและความสงบสุขของสังคมด้วย

วิสาหกิจชุมชนเกิดขึ้นจากการนำเอาแนวทางเศรษฐกิจชุมชนหรือแนวทางเศรษฐกิจ พอเพียง มาพัฒนาอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ คำว่า วิสาหกิจชุมชน นั้นสามารถใช้คำว่า ธุรกิจชุมชน แทนได้ อันเนื่องมาจากว่าชุมชนไม่ใช่รัฐ ดังนั้นสถานประกอบการที่ชุมชนเป็นเจ้าของก็ต้องจัดว่าเป็นของภาคเอกชนเช่นเดียวกัน แต่ในความเป็นจริงแล้วถ้าหากใช้คำว่า ธุรกิจนั้นก็หมายถึงการแสวงหากำไรเป็นที่ตั้ง แต่สถานประกอบการที่ชุมชนเป็นเจ้าของนั้นก็กลับมีแนวคิดที่เน้นการพึ่งพาอาศัยกันมากกว่า การแสวงหากำไร ดังนั้นจึงควรใช้คำว่า "วิสาหกิจชุมชน" เช่นเดียวกับ "รัฐวิสาหกิจ" ที่หลายคนรู้จัก โดยวิสาหกิจชุมชนนั้นจัดเป็นกลุ่มกิจกรรมของชุมชนที่ชุมชนคิดได้จากการเรียนรู้ ไม่ใช่กิจกรรมเดี่ยวๆ ที่ทำเพื่อมุ่งสู่ตลาดใหญ่ และไม่ใช้กิจกรรมที่ซับซ้อนอะไร ล้วนแล้วแต่เป็นการทำกินทำใช้ทดแทนการซื้อจากตลาดได้ และเป็นการจัดหาระบบการผลิตและบริโภคที่มีอยู่ในชีวิตประจำวัน เช่น การจัดการเรื่อง ข้าว หมู เห็ด เป็ด ไก่ ผัก ผลไม้ น้ำยาสระผม สบู่ น้ำยาล้างจานหรืออื่น ๆ ที่ชุมชนทำได้เองโดยไม่ยุ่งยากนัก การทำกินทำใช้ทดแทนการซื้อเป็นการลดรายจ่ายและยังช่วยให้ระบบเศรษฐกิจใหญ่เข้มแข็งขึ้น นอกจากนี้ยังเป็นการจัดระบบเศรษฐกิจใหม่ให้เป็นฐานที่เป็นจริงในชุมชน

เพราะถ้าชุมชนเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้ กระแสพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงเปรียบเศรษฐกิจพอเพียงเหมือนเสาเข็มของตึกที่ทำให้ตึกมั่นคงแข็งแรง เศรษฐกิจของประเทศก็จะเข้มแข็งและอยู่ได้ ที่ผ่านมาระบบเศรษฐกิจในประเทศเปรียบเหมือนการสร้างตึกที่มีฐานแคบ ถ้าฐานไม่แข็งแรง ตึกก็พังลงมา ดังนั้น วิสาหกิจชุมชนจึงมีความสำคัญในการตรึงฐานมั่นคงให้กับประเทศได้ โดยกระตุ้นเศรษฐกิจระดับรากหญ้าให้เข้มแข็งและกระจายโอกาสการประกอบอาชีพให้เกิดการสร้างงาน สร้างรายได้ และลดภาระค่าใช้จ่ายให้ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศสามารถพึ่งตนเองได้มากขึ้น (กัญญามาน อินหวางและคณะ, 2554)

2.4.2 ความสำคัญของวิสาหกิจชุมชน

กัญญามาน อินหวาง และคณะ (2550) กล่าวว่า ปัจจุบันภาครัฐได้สร้างนโยบายเพื่อให้เกิดทิศทางการพัฒนาระบบเศรษฐกิจโดยเน้นด้านการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อให้เกิดการสร้างงานสร้างรายได้ให้กับสถานประกอบการต่าง ๆ ตลอดจนคนที่ตกงาน อย่างไรก็ตามนโยบายของภาครัฐในการที่จะพลิกฟื้นสถานการณ์ด้านเศรษฐกิจนี้จึงก่อให้เกิดแนวทางการดำเนินธุรกิจที่เหมาะสมกับประเทศไทยด้วยการนำแนวคิดดั้งเดิมของคนไทยผสมผสานกับแนวคิดที่เป็นระบบการบริหารจัดการแนวทางใหม่เพื่อสร้างธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เกิดขึ้น โดยเฉพาะแนวคิดด้านธุรกิจชุมชน แนวคิดเศรษฐกิจชุมชนและแนวคิดวิสาหกิจชุมชนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน จากแนวคิดดังกล่าวจึงเกิดแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนให้แข็งแกร่งเพื่อที่จะสามารถแข่งขันกับตลาดทั้งภายในและภายนอกประเทศได้มากขึ้น ภาครัฐจึงมีนโยบายการผลักดันจัดตั้งธนาคารวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดเล็กขึ้น รวมทั้งแก้ไขปัญหาสภาพคล่องของภาคอุตสาหกรรมด้วยการปรับโครงสร้างการบริหารงานของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อมมีการเน้นการเพิ่มเงินทุนหมุนเวียน พร้อมกับลดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้และสนับสนุนการนำเครื่องจักรมาจดทะเบียนกรรมสิทธิ์เพื่อใช้เป็นหลักทรัพย์ในการเพิ่มทุน ทั้งนี้เพื่อเป็นการสนับสนุนผู้ประกอบการเดิมและเพิ่มโอกาสและทางเลือกด้านแหล่งเงินทุนให้ผู้ประกอบการใหม่เพื่อการสร้างรากฐาน การผลิต การจ้างงาน การสร้างรายได้ และการส่งออกต่อไป

2.4.3 ลักษณะของวิสาหกิจชุมชน

กัญญามาน อินหวาง และคณะ (2550) กล่าวว่า จากความหมายของวิสาหกิจชุมชนข้างต้นนั้น วิสาหกิจชุมชนจึงมีลักษณะที่สำคัญอยู่ 7 อย่างด้วยกัน ซึ่งถือเป็นองค์ประกอบของวิสาหกิจชุมชน คือ

- 1) ชุมชนเป็นเจ้าของกิจการเอง แต่อย่างไรก็ดี คนนอกอาจมีส่วนร่วมโดยอาจมีการถือหุ้นได้ เพื่อการมีส่วนร่วม ร่วมมือ และให้ความช่วยเหลือ แต่ไม่ใช่หุ้นใหญ่ทำให้มีอำนาจในการตัดสินใจ
- 2) ผลผลิตมาจากกระบวนการในชุมชน ซึ่งอาจจะนำวัตถุดิบบางส่วนมาจากภายนอกได้แต่เน้นการใช้ทรัพยากรในท้องถิ่นให้มากที่สุด
- 3) ริเริ่มสร้างสรรค์เป็นนวัตกรรมของชุมชน เพื่อการพัฒนาศักยภาพของชุมชนซึ่งมีความรู้

ปัญญา หากมีกระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมคิดมีความเชื่อมั่นในตัวเองก็จะริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ได้โดยไม่เอาแต่เลียนแบบหรือแสวงหาสูตรสำเร็จ

ไม่ว่าการนี้แต่เพียงอย่างเดียว แต่ต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4) ฐานภูมิปัญญาท้องถิ่นผสมผสานกับภูมิปัญญาสากล ฐานภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นฐานทุนที่สำคัญ เป็นการสืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยปรับประยุกต์ให้ทันสมัย ผสมผสานกับความรู้ภูมิปัญญาสากลหรือจากที่อื่น

5) มีการดำเนินการแบบบูรณาการเชื่อมโยงกิจกรรมต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ ไม่ใช่ทำแบบโครงการเดี่ยว คล้ายกับปลูกพืชเดี่ยว แต่เป็นการทำแบบวนเกษตรคือ มีหลาย ๆ กิจกรรมประสานผนึกพลัง (synergy) และเกื้อกูลกัน (cluster)

6) มีกระบวนการเรียนรู้เป็นหัวใจหลัก การเรียนรู้คือหัวใจของกระบวนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน หากไม่มีการเรียนรู้ก็จะมีแต่การเลียนแบบ การหาสูตรสำเร็จโดยไม่มีความคิดสร้างสรรค์ใหม่ ๆ หากไม่มีการเรียนรู้ก็จะมีวิสาหกิจชุมชนบนฐานความรู้ แต่บนฐานความรู้สึก ความอยากความต้องการตามทีลือในสังคมกระตุ้นให้เกิด ทำให้ความอยากกลายเป็นความจำเป็นสำหรับชีวิตไป

7) มีการพึ่งตนเองเป็นเป้าหมาย การพึ่งตนเองคือเป้าหมายอันดับแรกและสำคัญที่สุดของวิสาหกิจชุมชน ถ้าหากพลาดเป้าหมายนี้คือพลาดเป้า วิสาหกิจชุมชนจะกลายเป็นธุรกิจที่มีเป้าหมายที่ทำอะไรก่อนที่จะคิดทำให้อร่อย ไม่พัฒนาเป็นขั้นเป็นต้นให้เกิดความมั่นคงก่อนที่จะก้าวไป

2.4.4 ประเภทของวิสาหกิจ

กัญญามน อินทว้าง และคณะ (2550) กล่าวว่า การแบ่งตามลักษณะการประกอบการเป็นหลัก สามารถแบ่งออก 2 ประเภท ดังนี้

1) วิสาหกิจชุมชนพื้นฐาน เป็นการผลิตเพื่อการใช้งานท้องถิ่นเป็นหลัก ซึ่งอยู่ 5 อย่าง คือ ข้าว อาหาร สมุนไพร ของใช้ บัญ ซึ่งอยู่ในขีดความสามารถของชาวบ้านทั่วไปจะทำได้ เป็นของต้องกินต้องใช้ประจำวัน มีมูลค่ามากกว่าครึ่งของค่าใช้จ่ายทั้งปีของ แต่ละครัวเรือน แต่ชาวบ้านทั่วไปไม่ได้อยู่ใกล้เมืองหรือไกลเมืองต่างก็ซื้อกินซื้อใช้

2) วิสาหกิจชุมชนก้าวหน้า เป็นวิสาหกิจชุมชนที่สามารถนำออกสู่ตลาดใหญ่ได้ เพราะมีลักษณะเฉพาะตัว มีเอกลักษณ์ท้องถิ่น บางอย่างอาจมีสูตรเด็ดเคล็ดลับหรือคุณภาพดีในระดับมาตรฐาน สามารถแข่งขันกับผลิตภัณฑ์หรือสินค้าทั่วไปได้ หนึ่งในตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ก็คือหนึ่งในวิสาหกิจชุมชนก้าวหน้า

ส่วนการแบ่งตามการจัดระดับและขั้นตอนการพัฒนาการประกอบการของวิสาหกิจชุมชนสามารถแบ่งออกได้ 2 ประเภท ดังนี้

1) ระดับครอบครัว คือ วิสาหกิจชุมชนแบบพึ่งตนเอง เป็นการประกอบกิจการเพื่อกินใช้ในครอบครัว เพื่อทดแทนการพึ่งพาจากภายนอก เช่น การแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรไว้ใช้กินในครอบครัว

2) ระดับชุมชนและเครือข่าย คือ วิสาหกิจชุมชนแบบพอเพียง เป็นการประกอบกิจการโดยกลุ่ม เพื่อตอบสนองการอุปโภคบริโภคในชุมชนและเครือข่าย ซึ่งสามารถที่จะพัฒนาให้เป็นวิสาหกิจชุมชนแบบก้าวหน้าได้ เพื่อที่จะแข่งขันกับผลิตภัณฑ์หรือสินค้าทั่วไปได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ใดให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.5 ข้อมูลวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร

ข้อมูล ณ วันที่ 15 มิถุนายน 2563 มีวิสาหกิจชุมชนได้รับอนุมัติจดทะเบียนแล้ว จำนวน 127 แห่ง ประกอบด้วย อำเภอท่าแซะ อำเภอปะทิว อำเภอเมืองชุมพร อำเภอสวี อำเภอทุ่งตะโก อำเภอหลังสวน อำเภอละแม อำเภอพะโต๊ะ

ลำดับ	ชื่อ ที่อยู่	ชื่อผลิตภัณฑ์	รายละเอียดผลิตภัณฑ์ที่ได้รับบริการรับรอง
1	กลุ่ม ช.409 ทราयीรีแกลอรี่ 3 ม.1 ซ.- ถ.- ต.หาดทราयीรี อ.เมือง จ.ชุมพร 86120 โทรศัพท์ 9-9271-7343	ผ้าบาติก 51/2557	ชนิดเส้นใยธรรมชาติ (ฝ้าย)
2	กลุ่ม ช.409 ทราयीรีแกลอรี่ 3 ม.1 ซ.- ถ.- ต.หาดทราयीรี อ.เมือง จ.ชุมพร 86120 โทรศัพท์ 9-9271-7343	ผ้ามัดย้อม 52/2557	ชนิดเส้นใยประดิษฐ์ (เรยอน)
3	กลุ่ม ช.409 ทราयीรีแกลอรี่ 3 ม.1 ซ.- ถ.- ต.หาดทราयीรี อ.เมือง จ.ชุมพร 86120 โทรศัพท์ 9-9271-7343	ผ้าพันคอ 247/2557	ประเภททอ เส้นใย ประดิษฐ์
4	กลุ่ม ศ.หลังสวนเบญจรงค์ 312 ม.4 ซ.- ถ.- ต.วังตะกอก อ.หลังสวน จ.ชุมพร 86110 โทรศัพท์ 0-7758-1449	เครื่องเบญจรงค์ 10/2556	แบบสีสมัยนิยม ประเภท ที่ใช้กับอาหาร และ ประเภทใช้งานทั่วไป
5	กลุ่ม อสม. บาติกผาแดงหาดทราयीรี 107/5 ม.1 ซ.- ถ.- ต.หาดทราयीรี อ.เมือง จ. ชุมพร 86120 โทรศัพท์ 0-7752-2010	เสื้อผ้าสำเร็จรูปชาย 836/2554	ประเภททำจากผ้าทอ แบบเสื้อ ชนิดเส้นใย ธรรมชาติ(ฝ้าย)
6	กลุ่ม อสม. บาติกผาแดงหาดทราयीรี 107/5 ม.1 ซ.- ถ.- ต.หาดทราयीรี อ.เมือง จ.ชุมพร 86120 โทรศัพท์ 0-7752-2010	งานประดิษฐ์จากผ้า 196/2553	งานประดิษฐ์จากผ้า
7	กลุ่ม อสม. บาติกผาแดงหาดทราयीรี 107/5 ม.1 ซ.- ถ.- ต.หาดทราयीรี อ.เมือง จ.ชุมพร 86120 โทรศัพท์ 0-7752-2010	กระเป๋าผ้า 417/2558	กระเป๋าผ้า
8	กลุ่ม อสม. บาติกผาแดงหาดทราयीรี 107/5 ม.1 ซ.- ถ.- ต.หาดทราयीรี อ.เมือง จ.ชุมพร 86120 โทรศัพท์ 0-7752-2010	ผ้ามัดย้อม 52/2557	ชนิดเส้นใยประดิษฐ์
9	กลุ่ม อสม. บาติกผาแดงหาดทราयीรี 107/5 ม.1 ซ.- ถ.- ต.หาดทราयीรี อ.เมือง จ.ชุมพร 86120 โทรศัพท์ 0-7752-2010	ผ้ามัดย้อม 52/2557	ชนิดเส้นใยธรรมชาติ (ฝ้าย)
10	กลุ่ม อสม. บาติกผาแดงหาดทราयीรี 107/5 ม.1 ซ.- ถ.- ต.หาดทราयीรี อ.เมือง จ.ชุมพร 86120 โทรศัพท์ 0-7752-2010	ผ้าบาติก 51/2557	ชนิดเส้นใยธรรมชาติ (ฝ้าย)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์อื่นใดได้โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ที่จ.ชุมพร 86120 โทรศัพท์ 0-7752-2010 จะต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับ	ชื่อ ที่อยู่	ชื่อผลิตภัณฑ์	รายละเอียดผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรอง
11	กลุ่ม อสม. บาดิกผาแดงหาดทรายรี 107/5 ม.1 ซ.- ถ.- ต.หาดทรายรี อ.เมือง จ.ชุมพร 86120 โทรศัพท์ 0-7752-2010	ผ้าเขียนลาย 1479/2558	ประเภททำจากผ้าทอ แบบใช้งานที่สัมผัสกับ ร่างกาย (เส้นใยประดิษฐ์)
12	กลุ่มเกษตรกรทำสวนเขาทะเล 14/1 ม.5 ซ.- ถ.- ต.เขาทะเล อ.สวี จ.ชุมพร 86130 โทรศัพท์ 0-7762-0009	กาแฟผงปรุงสำเร็จ 1069/2558	กาแฟสำเร็จรูปผสมชนิด ผง
13	กลุ่มเกษตรกรทำสวนเขาทะเล 14/1 ม.5 ซ.- ถ.- ต.เขาทะเล อ.สวี จ.ชุมพร 86130 โทรศัพท์ 0-7762-0009	กาแฟผงปรุงสำเร็จ 1069/2558	กาแฟปรุงสำเร็จชนิดผง ทรี อิน วัน และกาแฟ ปรุงสำเร็จชนิดผง สูตร 3 in 1
14	กลุ่มบอลทองวังใหม่ 50 ม.9 ซ.- ถ.- ต.วังใหม่ อ.เมือง จ.ชุมพร 86190 โทรศัพท์ 8-1326-1963	ผลิตภัณฑ์เส้นด้าย 568/2547	ผลิตภัณฑ์เส้นด้าย
15	กลุ่มบอลทองวังใหม่ 50 ม.9 ซ.- ถ.- ต.วังใหม่ อ.เมือง จ.ชุมพร 86190 โทรศัพท์ 8-1326-1963	ผลิตภัณฑ์ผ้าใยบัว 413/2558	ผลิตภัณฑ์ผ้าใยบัว
16	กลุ่มবাদิกผาแดง 11/2 ม.1 ซ.- ถ.- ต.หาดทรายรี อ.เมือง จ.ชุมพร 86000 โทรศัพท์ 0-7752-1895	ผลิตภัณฑ์ผ้าบาดิก 611/2558	แบบใช้งานที่ต้องสัมผัส กับร่างกาย (เส้นใย ธรรมชาติ (ฝ้าย))
17	กลุ่มবাদิกผาแดง 11/2 ม.1 ซ.- ถ.- ต.หาดทรายรี อ.เมือง จ.ชุมพร 86000 โทรศัพท์ 0-7752-1895	เสื้อผ้าสำเร็จรูปชาย 836/2554	ประเภทผ้าถักหรือผ้ายัด แบบเสื้อ (เส้นใย ธรรมชาติ (ฝ้าย))
18	กลุ่มবাদิกผาแดง 11/2 ม.1 ซ.- ถ.- ต.หาดทรายรี อ.เมือง จ.ชุมพร 86000 โทรศัพท์ 0-7752-1895	ผ้ามัตย้อม 52/2557	ชนิดเส้นใยประดิษฐ์
19	กลุ่มবাদิกผาแดง 11/2 ม.1 ซ.- ถ.- ต.หาดทรายรี อ.เมือง จ.ชุมพร 86000 โทรศัพท์ 0-7752-1895	เสื้อผ้าสำเร็จรูปชาย 836/2554	ประเภททำจากผ้าทอ แบบเสื้อ (เส้นใย ธรรมชาติ (ฝ้าย))
20	กลุ่มবাদิกผาแดง 11/2 ม.1 ซ.- ถ.- ต.หาดทรายรี อ.เมือง จ.ชุมพร 86000 โทรศัพท์ 0-7752-1895	เสื้อผ้าสำเร็จรูปหญิง 835/2554	ประเภททำจากผ้าทอ แบบเสื้อ (เส้นใย ธรรมชาติ (ฝ้าย))
21	กลุ่มแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร 8/3 ม.4 ซ.- ถ.- ต.ทะเลทรัพย์ อ.ปะทิว จ.ชุมพร 86160 โทรศัพท์ 0-7765-5026	กล้วยอบ 112/2558	กล้วยเล็บมือนางอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ทางคณะกรรมาธิการส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศฯ ไม่สามารถยืนยัน ไม่รับประกันเงื่อนไขการดำเนินการ

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับ	ชื่อ ที่อยู่	ชื่อผลิตภัณฑ์	รายละเอียดผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรอง
22	กลุ่มแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร 8/3 ม.4 ซ.- ถ.- ต.ทะเลทรัพย์ อ.ปะทิว จ.ชุมพร 86160 โทรศัพท์ 0-7765-5026	กล้วยอบ 112/2558	กล้วยเล็บมือนางอบ เคลือบช็อคโกแล็ต
23	กลุ่มแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร 8/3 ม.4 ซ.- ถ.- ต.ทะเลทรัพย์ อ.ปะทิว จ.ชุมพร 86160 โทรศัพท์ 0-7765-5026	ผักและผลไม้ทอด กรอบ 1038/2554	กล้วยเล็บมือนางอบเนย
24	กลุ่มแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร 8/3 ม.4 ซ.- ถ.- ต.ทะเลทรัพย์ อ.ปะทิว จ.ชุมพร 86160 โทรศัพท์ 0-7765-5026	ผักและผลไม้ทอด กรอบ 1038/2554	ทุเรียนทอดอบกรอบ
25	กลุ่มผลิตภัณฑ์จากกะลามะพร้าวบ้านน้ำชล 62/1 ม.7 ซ.- ถ.- ต.ทุ่งระยง อ.สวี จ.ชุมพร 86130 โทรศัพท์ 0-3102-2555	ผลิตภัณฑ์จาก กะลามะพร้าว 8/2560	ผลิตภัณฑ์จาก กะลามะพร้าว
26	กลุ่มผลิตภัณฑ์จากของกาแฟ 77/6 ม.7 ซ.- ถ.- ต.ช่องไม้แก้ว อ.ทุ่งตะโก จ.ชุมพร 86220 โทรศัพท์ 8-7519-4285	ผลิตภัณฑ์วัสดุเหลือใช้ 823/2548	ผลิตภัณฑ์วัสดุเหลือใช้
27	กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรกรบ้านหนองแซะสามัคคี 124/1 ม.5 ซ.- ถ.- ต.นาสัก อ.สวี จ.ชุมพร 86130 โทรศัพท์ 0-4062-9917	กาแฟผสม 1315/2558	กาแฟโบราณ
28	กลุ่มไม้กวาดดอกอ้อ 10 ม.3 ซ.- ถ.- ต.ท่าหิน อ.สวี จ.ชุมพร 86130 โทรศัพท์ 8-1415-6629	ไม้กวาดดอกหญ้า 9/2561	ไม้กวาดดอกหญ้า
29	กลุ่มไม้กวาดดอกอ้อ 49/1 ม.9 ซ.- ถ.- ต.ต่านสวี อ.สวี จ.ชุมพร 86130 โทรศัพท์ 0-7271-2251	ไม้กวาดดอกหญ้า 9/2561	ไม้กวาดดอกหญ้า
30	กลุ่มศิลปหัตถกรรมเครื่องประดับชุมชนสร้างสุข 68/26 ม.8 ซ.- ถ.- ต.ตากแดด อ.เมือง จ.ชุมพร 86190 โทรศัพท์ 8-3180-9076	เครื่องประดับหินสี 421/2547	เครื่องประดับหินสี
31	กลุ่มหัตถกรรมเครื่องหนังบ้านเขาแรด 55/10 ม.12 ซ.- ถ.- ต.บางลึก อ.เมือง จ.ชุมพร 86000 โทรศัพท์ 9-8639-4264	ผลิตภัณฑ์ประดิษฐ์ จากหนังแท้ 595/2559	ผลิตภัณฑ์ประดิษฐ์จาก หนังแท้
32	กลุ่มหัตถกรรมเครื่องหนังบ้านเขาแรด 55/10 ม.12 ซ.- ถ.- ต.บางลึก อ.เมือง จ.ชุมพร 86000 โทรศัพท์ 9-8639-4264	เข็มขัดหนังแท้ 377/2559	เข็มขัดหนังแท้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับ	ชื่อ ที่อยู่	ชื่อผลิตภัณฑ์	รายละเอียดผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรอง
33	กลุ่มหัตถกรรมเครื่องหนังบ้านเขาแรด 55/10 ม.12 ซ.- ถ.- ต.บางลึก อ.เมือง จ.ชุมพร 86000 โทรศัพท์ 9-8639-4264	กระเป๋าหนังแท้ 592/2559	กระเป๋าหนังแท้
34	นาง กอบกุล แยมงาม 348/5 ม.6 ซ.- ถ.- ต.สลุย อ.ท่าแซะ จ.ชุมพร 86140 โทรศัพท์ 8-1326-8352	กล้วยอบ 112/2558	กล้วยเล็บมือนางอบ เคลือบซ็อกโกแลต
35	นาง กอบกุล แยมงาม 348/5 ม.6 ซ.- ถ.- ต.สลุย อ.ท่าแซะ จ.ชุมพร 86140 โทรศัพท์ 8-1326-8352	ผักและผลไม้ทอด กรอบ 1038/2554	กล้วยเล็บมือนางทอด กรอบรสเค็ม
36	นาง กอบกุล แยมงาม 348/5 ม.6 ซ.- ถ.- ต.สลุย อ.ท่าแซะ จ.ชุมพร 86140 โทรศัพท์ 8-1326-8352	กล้วยอบ 112/2558	กล้วยเล็บมือนางอบแห้ง
37	นาง ชลภัตสรณ์ สว่างฟ้า 95 ม.14 ซ.- ถ.- ต.ท่าข้าม อ.ท่าแซะ จ.ชุมพร 86140 โทรศัพท์ 8-1676-8375	เสื้อผ้าสำเร็จรูป เด็กชาย 839/2554	ประเภททำจากผ้าทอ แบบเสื้อและแบบกางเกง (เส้นใยผสม)
38	นาง ชลภัตสรณ์ สว่างฟ้า 95 ม.14 ซ.- ถ.- ต.ท่าข้าม อ.ท่าแซะ จ.ชุมพร 86140 โทรศัพท์ 8-1676-8375	เสื้อผ้าสำเร็จรูป เด็กหญิง 1450/2554	ประเภททำจากผ้าทอ แบบชุดติดกัน (เส้นใย ผสม)
39	นาง นิมนวล เป็ยสวน 142/8 ม.9 ซ.- ถ.- ต.ปากน้ำ อ.เมือง จ.ชุมพร 86120 โทรศัพท์ 0-7755-3178	ผ้าบาติก 51/2557	ชนิดเส้นใยธรรมชาติ (ฝ้าย)
40	นาง บุชรินทร์ เหมทานนท์ 23 ม.8 ซ.- ถ.- ต.ชุมโค อ.ปะทิว จ.ชุมพร 86160 โทรศัพท์ 8-9978-9950	ขนมปั้นสิบ 751/2554	ขนมปั้นสิบไส้ปลา
41	นาง บุชรินทร์ เหมทานนท์ 23 ม.8 ซ.- ถ.- ต.ชุมโค อ.ปะทิว จ.ชุมพร 86160 โทรศัพท์ 8-9978-9950	ขนมปั้นสิบ 751/2554	ขนมปั้นสิบไส้สับปะรด
42	นาง พรชนก พรหมมาศ 124/1 ม.9 ซ.- ถ.- ต.ทุ่งคา อ.เมือง จ.ชุมพร 86100 โทรศัพท์ 8-9871-6935	น้ำมันวดตัว สำหรับสปา 259/2553	น้ำมันมะพร้าว สำหรับสปา
43	นาง พรรณนิภา ราขวงศ์ 100/3 ม.18 ซ.- ถ.- ต.พะโต๊ะ อ.พะโต๊ะ จ.ชุมพร 86180 โทรศัพท์ 6-1892-6169	ผ้าเขียนลาย 1479/2558	ประเภทผ้าทอ แบบใช้ งานที่สัมผัสกับร่างกาย เส้นใยธรรมชาติ (ฝ้าย)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับ	ชื่อ ที่อยู่	ชื่อผลิตภัณฑ์	รายละเอียดผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรอง
44	นาง พรรณีย์ รัตนจำนงค์ 51/1 ม.8 ซ.- ถ.- ต.สะพลี อ.ปะทิว จ.ชุมพร 86230 โทรศัพท์ 8-2802-8270	ผลิตภัณฑ์วัสดุเหลือใช้ 823/2548	ผลิตภัณฑ์วัสดุเหลือใช้
45	นาง ยุพา รอดรักษา 31 ม.14 ซ.- ถ.- ต.บางน้ำจืด อ.หลังสวน จ.ชุมพร 86150 โทรศัพท์ 8-0527-8582	ผลิตภัณฑ์เปลือกหอย 367/2547	ผลิตภัณฑ์เปลือกหอย
46	นาง รพีพร ศิลาน้อย 318 ม.2 ซ.- ถ.- ต.สลุย อ.ท่าแซะ จ.ชุมพร 86140 โทรศัพท์ 8-5882-5890	กล้วยอบ 112/2558	กล้วยเล็บมือนางอบแห้ง
47	นาง รพีพร ศิลาน้อย 318 ม.2 ซ.- ถ.- ต.สลุย อ.ท่าแซะ จ.ชุมพร 86140 โทรศัพท์ 8-5882-5890	กล้วยอบ 112/2558	กล้วยเล็บมือนางอบ เคลือบช็อคโกแลต
48	นาง รพีพร ศิลาน้อย 318 ม.2 ซ.- ถ.- ต.สลุย อ.ท่าแซะ จ.ชุมพร 86140 โทรศัพท์ 8-5882-5890	ผักและผลไม้ทอด กรอบ 1038/2554	กล้วยเล็บมือนางกรอบรส เค็ม
49	นาง รพีพร ศิลาน้อย 318 ม.2 ซ.- ถ.- ต.สลุย อ.ท่าแซะ จ.ชุมพร 86140 โทรศัพท์ 8-5882-5890	ผักและผลไม้ทอด กรอบ 1038/2554	กล้วยเล็บมือนางกรอบรส หวาน
50	นาง ระพีพัฒน์ สิทธิศักดิ์ 68/26 ม.8 ซ.- ถ.- ต.ตากแดด อ.เมือง จ. ชุมพร 86000 โทรศัพท์ 8-3180-9076	ผลิตภัณฑ์ประดับมุก 623/2547	ผลิตภัณฑ์ประดับมุก
51	นาง รชนี น้อยมุข 349 ม.8 ซ.- ถ.- ต.สลุย อ.ท่าแซะ จ.ชุมพร 86140 โทรศัพท์ 8-2802-4903	ผลิตภัณฑ์จักสานไม้ไผ่ 40/2559	ผลิตภัณฑ์จักสานไม้ไผ่
52	นาง วลัยรัตน์ รัตนดำรงภิญโญ 70/1 ม.2 ซ.- ถ.- ต.นาทุ่ง อ.เมือง จ.ชุมพร 86000 โทรศัพท์ 8-2412-4861	ผลิตภัณฑ์สมุนไพร ปรับกลิ่นอากาศชนิด เหลว 842/2553	ผลิตภัณฑ์สมุนไพรปรับ กลิ่นอากาศชนิดเหลว กลิ่นยูคาลิปตัส
53	นาง วลัยรัตน์ รัตนดำรงภิญโญ 70/1 ม.2 ซ.- ถ.- ต.นาทุ่ง อ.เมือง จ.ชุมพร 86000 โทรศัพท์ 8-2412-4861	น้ำมันมะพร้าว 670/2547	น้ำมันมะพร้าว
54	นาง วลัยรัตน์ รัตนดำรงภิญโญ 70/1 ม.2 ซ.- ถ.- ต.นาทุ่ง อ.เมือง จ.ชุมพร 86000 โทรศัพท์ 8-2412-4861	น้ำมันนวดตัว สำหรับสปา 259/2553	น้ำมันมะพร้าว กลิ่นลา เวนเดอร์ สำหรับสปา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ทางคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนได้ทำขึ้น เมื่อผู้จัดทำขึ้นไปใช้ประโยชน์ด้านการศึกษา
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับ	ชื่อ ที่อยู่	ชื่อผลิตภัณฑ์	รายละเอียดผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรอง
55	นาง วลัยรัตน์ รัตนดำรงภิญโญ 70/1 ม.2 ซ.- ถ.- ต.นาทุ่ง อ.เมือง จ.ชุมพร 86000 โทรศัพท์ 8-2412-4861	ผลิตภัณฑ์บำรุงผิว 551/2553	ผลิตภัณฑ์บำรุงผิวน้ำมันมะพร้าวผสมสารสกัดใบบัวบก
56	นาง วลัยรัตน์ รัตนดำรงภิญโญ 70/1 ม.2 ซ.- ถ.- ต.นาทุ่ง อ.เมือง จ.ชุมพร 86000 โทรศัพท์ 8-2412-4861	ผลิตภัณฑ์บำรุงผม 346/2553	ผลิตภัณฑ์บำรุงผม ซิลค์กี้ แอร์ไคท์น้ำมันมะพร้าว
57	นาง วลัยรัตน์ รัตนดำรงภิญโญ 70/1 ม.2 ซ.- ถ.- ต.นาทุ่ง อ.เมือง จ.ชุมพร 86000 โทรศัพท์ 8-2412-4861	น้ำมันนวดตัว สำหรับสปา 259/2553	น้ำมันมะพร้าวกลั่นโมก สำหรับสปา
58	นาง วลัยรัตน์ รัตนดำรงภิญโญ 70/1 ม.2 ซ.- ถ.- ต.นาทุ่ง อ.เมือง จ.ชุมพร 86000 โทรศัพท์ 8-2412-4861	น้ำมันนวดตัว สำหรับสปา 259/2553	น้ำมันมะพร้าวกลั่น ชากระสำหรับสปา
59	นาง วลัยรัตน์ รัตนดำรงภิญโญ 70/1 ม.2 ซ.- ถ.- ต.นาทุ่ง อ.เมือง จ.ชุมพร 86000 โทรศัพท์ 8-2412-4861	ผลิตภัณฑ์สมุนไพร บำรุงมือ 1531/2563	ชนิดของเหลวชั้น
60	นาง ศิวพร สุสุวรรณ 141/1 ม.3 ซ.- ถ.- ต.ชุมโค อ.ปะทิว จ.ชุมพร 86160 โทรศัพท์ 8-1620-8006	ชุดนอนหญิง 1100/2554	ชุดนอนหญิงสำหรับ ผู้ใหญ่ แบบชุดติดกัน (เส้นใยธรรมชาติ (ฝ้าย))
61	นาง สมควร อัจฉัยพร 53 ม.9 ซ.- ถ.- ต.ทุ่งคา อ.เมือง จ.ชุมพร 86100 โทรศัพท์ 9-8936-5466	ผลิตภัณฑ์จาก กะลามะพร้าว 8/2560	ผลิตภัณฑ์จาก กะลามะพร้าว
62	นาง สมวาสนา ทิพย์แสง 35 ม.14 ซ.- ถ.- ต.บางน้ำจืด อ.หลังสวน จ.ชุมพร 86150 โทรศัพท์ 8-1083-6205	ผลิตภัณฑ์จากไหม พรม 615/2561	ผลิตภัณฑ์จากไหมพรม
63	นาง สุนันทา พรหมชาติ 96/4 ม.1 ซ.- ถ.- ต.วังไผ่ อ.เมือง จ.ชุมพร 86000 โทรศัพท์ 9-7004-0973	กระเป่าผ้า 417/2558	กระเป่าผ้า
64	นาง สุวารีสา พูลทรัพย์ 372 ม.- ซ.พินิจคดี 1 ถ.ประชาอุทิศ ต.ท่า ตะเภา อ.เมือง จ.ชุมพร 86000 โทรศัพท์ 9- 1727-4983	ผลิตภัณฑ์จากไหม พรม 615/2561	ผลิตภัณฑ์จากไหมพรม
65	นาง สุวารีสา พูลทรัพย์ 372 ม.- ซ.พินิจคดี 1 ถ.ประชาอุทิศ ต.ท่า ตะเภา อ.เมือง จ.ชุมพร 86000 โทรศัพท์ 9-1727-4983	ผลิตภัณฑ์ถักโครเชต์ 195/2561	ผลิตภัณฑ์ถักโครเชต์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีเหตุที่เปลี่ยนแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกรณำไปใช้

ลำดับ	ชื่อ ที่อยู่	ชื่อผลิตภัณฑ์	รายละเอียดผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรอง
66	นาง อริยา ปานสวี่ 51/2 ม.2 ซ.- ถ.- ต.นาสัก อ.สวี จ.ชุมพร 86130 โทรศัพท์ 0-7751-2482	กล้วยอบ 112/2558	กล้วยเล็บมือนางอบแห้ง
67	นาง อริยา ปานสวี่ 51/2 ม.2 ซ.- ถ.- ต.นาสัก อ.สวี จ.ชุมพร 86130 โทรศัพท์ 0-7751-2482	กล้วยอบ 112/2558	กล้วยเล็บมือนางอบ เคลือบช็อกโกแลต
68	นางสาว จอมขวัญ พันธุ์เมือง 97/5 ม.3 ซ.- ถ.- ต.ทะเลทรัพย์ อ.ปะทิว จ.ชุมพร 86160 โทรศัพท์ 8-0884-0727	ผลิตภัณฑ์ประดิษฐ์ จากหนังเทียม 1412/2559	ผลิตภัณฑ์ประดิษฐ์จาก หนังเทียม
69	นางสาว ภาวี มรรคสินธุ์ 17/22 ม.5 ซ.- ถ.- ต.ปากน้ำ อ.เมือง จ.ชุมพร 86120 โทรศัพท์ 6-2549-5993	น้ำแกงส้ม 855/2563	น้ำแกงส้ม สูตรดั้งเดิม
70	นางสาว วรรณกานต์ ทองดี 183 ม.12 ซ.- ถ.- ต.ชุมโค อ.ปะทิว จ.ชุมพร 86160 โทรศัพท์ 6-4532-6542	ผักและผลไม้ทอด กรอบ 1038/2554	ทุเรียนทอดกรอบ
71	นางสาว วรรณภัสสร สันติธรรมสุทท์ 60 ม.2 ซ.- ถ.- ต.ทุ่งตะไคร้ อ.ทุ่งตะโก จ.ชุมพร 86220 โทรศัพท์ 8-7914-2142	สบู่เหลว 95/2552	ครีมอาบน้ำผสมขมิ้น
72	นางสาว วรรณภัสสร สันติธรรมสุทท์ 60 ม.2 ซ.- ถ.- ต.ทุ่งตะไคร้ อ.ทุ่งตะโก จ.ชุมพร 86220 โทรศัพท์ 8-7914-2142	ผลิตภัณฑ์ปรับสภาพ เส้นผม 93/2553	ครีมนวดผมน้ำมัน มะพร้าว
73	นางสาว วรรณภัสสร สันติธรรมสุทท์ 60 ม.2 ซ.- ถ.- ต.ทุ่งตะไคร้ อ.ทุ่งตะโก จ.ชุมพร 86220 โทรศัพท์ 8-7914-2142	แชมพู 92/2552	แชมพูผสมสมุนไพรใบ ย่านาง
74	นางสาว วรรณภัสสร สันติธรรมสุทท์ 60 ม.2 ซ.- ถ.- ต.ทุ่งตะไคร้ อ.ทุ่งตะโก จ.ชุมพร 86220 โทรศัพท์ 8-7914-2142	แชมพู 92/2552	แชมพูผสมสมุนไพรดอก อัญชัน
75	นางสาว วรรณภัสสร สันติธรรมสุทท์ 60 ม.2 ซ.- ถ.- ต.ทุ่งตะไคร้ อ.ทุ่งตะโก จ.ชุมพร 86220 โทรศัพท์ 8-7914-2142	ผลิตภัณฑ์ทำความสะอาด สะอาดมือ 907/2563	ผลิตภัณฑ์ทำความสะอาด มือ แอนด์เจล
76	นางสาว วรรณภัสสร สันติธรรมสุทท์ 60 ม.2 ซ.- ถ.- ต.ทุ่งตะไคร้ อ.ทุ่งตะโก จ.ชุมพร 86220 โทรศัพท์ 8-7914-2142	ผลิตภัณฑ์หมักผม 549/2553	ผลิตภัณฑ์หมักผม น้ำมัน หมักผมสมุนไพร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับ	ชื่อ ที่อยู่	ชื่อผลิตภัณฑ์	รายละเอียดผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรอง
78	นางสาว วรรณภัสสร สันติธรรมสุทท์ 60 ม.2 ซ.- ถ.- ต.ทุ่งตะไคร อ.ทุ่งตะโก จ.ชุมพร 86220 โทรศัพท์ 8-7914-2142	ผลิตภัณฑ์บำรุงหน้า 550/2553	ผลิตภัณฑ์บำรุงหน้า โกลด์เซรั่ม
79	นางสาว วรรณภัสสร สันติธรรมสุทท์ 60 ม.2 ซ.- ถ.- ต.ทุ่งตะไคร อ.ทุ่งตะโก จ.ชุมพร 86220 โทรศัพท์ 8-7914-2142	ผลิตภัณฑ์บำรุงผิว 551/2553	ผลิตภัณฑ์บำรุงผิวมะหาด
80	นางสาว วรรณภัสสร สันติธรรมสุทท์ 60 ม.2 ซ.- ถ.- ต.ทุ่งตะไคร อ.ทุ่งตะโก จ.ชุมพร 86220 โทรศัพท์ 8-7914-2142	ผลิตภัณฑ์บำรุงผิว 551/2553	ผลิตภัณฑ์บำรุงผิว โลชั่น สูตรน้ำมันมะพร้าว
81	นางสาว วรรณภัสสร สันติธรรมสุทท์ 60 ม.2 ซ.- ถ.- ต.ทุ่งตะไคร อ.ทุ่งตะโก จ.ชุมพร 86220 โทรศัพท์ 8-7914-2142	ผลิตภัณฑ์บำรุงหน้า 550/2553	ผลิตภัณฑ์บำรุงหน้า เซรั่ม มะพร้าว
82	นางสาว วรรณภัสสร สันติธรรมสุทท์ 60 ม.2 ซ.- ถ.- ต.ทุ่งตะไคร อ.ทุ่งตะโก จ.ชุมพร 86220 โทรศัพท์ 8-7914-2142	สบู่ก้อนกลีเซอรีน 665/2553	สบู่ก้อนกลีเซอรีนน้ำมัน มะพร้าว
83	นางสาว วรรณภัสสร สันติธรรมสุทท์ 60 ม.2 ซ.- ถ.- ต.ทุ่งตะไคร อ.ทุ่งตะโก จ.ชุมพร 86220 โทรศัพท์ 8-7914-2142	ผลิตภัณฑ์ล้างหน้า 173/2554	เจลล้างหน้าเปลือกมังคุด
84	นางสาว วรรณภัสสร สันติธรรมสุทท์ 60 ม.2 ซ.- ถ.- ต.ทุ่งตะไคร อ.ทุ่งตะโก จ.ชุมพร 86220 โทรศัพท์ 8-7914-2142	สบู่ก้อนกลีเซอรีน 665/2553	สบู่ก้อนกลีเซอรีนถ่านไม้ ไผ่
85	นางสาว อรสา อูสายพันธ์ 200 ม.1 ซ.- ถ.- ต.ปากน้ำ อ.หลังสวน จ.ชุมพร 86150 โทรศัพท์ 0-7755-1307	ลูกชิ้นปลา 328/2555	ลูกชิ้นปลา
86	นางสาว อ้อมใจ มอญเมย 28/4 ม.7 ซ.เนินคีรี 1 ถ.- ต.นาชะอัง อ.เมือง จ.ชุมพร 86000 โทรศัพท์ 8-6870-6867	ผลิตภัณฑ์ประดิษฐ์ จากไม้ 45/2557	ประเภทใช้งานทั่วไป
87	นางสาว อ้อมใจ มอญเมย 28/4 ม.7 ซ.เนินคีรี 1 ถ.- ต.นาชะอัง อ.เมือง จ.ชุมพร 86000 โทรศัพท์ 8-6870-6867	ผลิตภัณฑ์ประดิษฐ์ จากเศษไม้ 410/2557	ผลิตภัณฑ์ประดิษฐ์จาก เศษไม้
88	นางสาว อ้อมใจ มอญเมย 28/4 ม.7 ซ.เนินคีรี 1 ถ.- ต.นาชะอัง อ.เมือง จ.ชุมพร 86000 โทรศัพท์ 8-6870-6867	ผลิตภัณฑ์ประดิษฐ์ จากแผ่นไม้ประกอบ 1470/2557	ผลิตภัณฑ์ประดิษฐ์จาก แผ่นไม้ประกอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับ	ชื่อ ที่อยู่	ชื่อผลิตภัณฑ์	รายละเอียดผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรอง
89	นางสาว อารีรัตน์ ชานฮู่ 41 ม.14 ซ.- ถ.- ต.บางน้ำจืด อ.หลังสวน จ.ชุมพร 86150 โทรศัพท์ 8-7941-8191	ผ้ามัดย้อม 52/2557	ชนิดเส้นใยประดิษฐ์
90	นาย กรีก จีนศรีคง 118 ม.13 ซ.- ถ.- ต.บ้านควน อ.หลังสวน จ.ชุมพร 86110 โทรศัพท์ 8-7282-6986	ผลิตภัณฑ์จาก กะลามะพร้าว 8/2560	ผลิตภัณฑ์จาก กะลามะพร้าว
91	นาย กรีก จีนศรีคง 118 ม.13 ซ.- ถ.- ต.บ้านควน อ.หลังสวน จ.ชุมพร 86110 โทรศัพท์ 8-7282-6986	ผลิตภัณฑ์ประดิษฐ์ จากไม้ 45/2557	ประเภทใช้งานทั่วไป
92	นาย เจริญ คงทอง 122/2 ม.2 ซ.- ถ.- ต.บางหมาก อ.เมือง จ.ชุมพร 86000 โทรศัพท์ 8-1747-6179	ผลิตภัณฑ์ทอพีวีซีแข็ง 1411/2550	ผลิตภัณฑ์ทอพีวีซีแข็ง
93	นาย ชนินทร์ สิทธิบุรณ์ 69/2 ม.6 ซ.- ถ.- ต.ปากคลอง อ.ปะทิว จ.ชุมพร 86210 โทรศัพท์ 8-6018-9155	เสื้อผ้าสำเร็จรูปชาย 836/2554	ประเภทผ้าถักหรือผ้ายัด แบบเสื้อ (เส้นใย ธรรมชาติ (ฝ้าย))
94	นาย ประสิทธิ์ชัย ศรีสงคราม 168 ม.6 ซ.- ถ.- ต.นาชะอัง อ.เมือง จ.ชุมพร 86000 โทรศัพท์ 9-6771-5381	ผลิตภัณฑ์ประดิษฐ์ จากหนังแท้ 595/2559	ผลิตภัณฑ์ประดิษฐ์จาก หนังแท้
95	นาย ประสิทธิ์ชัย ศรีสงคราม 168 ม.6 ซ.- ถ.- ต.นาชะอัง อ.เมือง จ.ชุมพร 86000 โทรศัพท์ 9-6771-5381	เข็มขัดหนังแท้ 377/2559	เข็มขัดหนังแท้
96	นาย ประสิทธิ์ชัย ศรีสงคราม 168 ม.6 ซ.- ถ.- ต.นาชะอัง อ.เมือง จ.ชุมพร 86000 โทรศัพท์ 9-6771-5381	กระเป๋าหนังแท้ 592/2559	กระเป๋าหนังแท้
97	นาย ภาณุพงษ์ เสียงใส 117 ม.7 ซ.- ถ.- ต.ทะเลทรัพย์ อ.ปะทิว จ.ชุมพร 86160 โทรศัพท์ 8-4839-6061	กล้วยอบ 112/2558	กล้วยเล็บมือนางอบแห้ง
98	นาย ภูวนัย สุขชนะ 34/3 ม.6 ซ.- ถ.- ต.ปะทิว-ทุ่งมหา ต.ปากคลอง อ. ปะทิว จ.ชุมพร 86160 โทรศัพท์ 8-6061-8901	ผลิตภัณฑ์บำรุงผม 346/2553	ผลิตภัณฑ์บำรุงผม ซิลค์ก็ แฮร์โค้ท น้ำมันมะพร้าว
99	นาย ภูวนัย สุขชนะ 34/3 ม.6 ซ.- ถ.- ต.ปะทิว-ทุ่งมหา ต.ปากคลอง อ. ปะทิว จ.ชุมพร 86160 โทรศัพท์ 8-6061-8901	ผลิตภัณฑ์ปรับสภาพ เส้นผม 93/2553	ผลิตภัณฑ์ปรับสภาพเส้น ผม ครีมนวดผมน้ำมัน มะพร้าว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับ	ชื่อ ที่อยู่	ชื่อผลิตภัณฑ์	รายละเอียดผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรอง
100	นาย สมเกียรติ ไชยมาตร 1/4 ม.13 ซ.- ถ.- ต.วังไผ่ อ.เมือง จ.ชุมพร 86190 โทรศัพท์ 8-1079-6574	ผลิตภัณฑ์ประดิษฐ์ จากกระดาษ 651/2560	ผลิตภัณฑ์ประดิษฐ์จาก กระดาษ
101	นาย สมเกียรติ สันธากร 43 ม.5 ซ.เทศบาล 19 ถ.ดอนทราย ต.ปากน้ำ อ.หลังสวน จ.ชุมพร 86150 โทรศัพท์ 0-7755- 1334	ปลากรอบปรุงรส พร้อมบริโภค 106/2553	ปลากรอบปรุงรสพร้อม บริโภค ปลาจิ้งจั้ง สมุนไพร
102	นาย สุทธิพงษ์ กฤตโยภาส 44/1 ม.10 ซ.- ถ.- ต.ท่ายาง อ.เมือง จ.ชุมพร 86000 โทรศัพท์ 0-7755-3058	กล้วยอบ 112/2558	กล้วยเล็บมือนางอบ
103	นาย สุทธิพงษ์ กฤตโยภาส 44/1 ม.10 ซ.- ถ.- ต.ท่ายาง อ.เมือง จ.ชุมพร 86000 โทรศัพท์ 0-7755-3058	กล้วยอบ 112/2558	กล้วยน้ำว้าอบ
104	นาย สุทิน ทองคลอด 107 ม.13 ซ.- ถ.- ต.บางน้ำจืด อ.หลังสวน จ.ชุมพร 86150 โทรศัพท์ 8-7281-4688	ผลิตภัณฑ์ประดิษฐ์ จากเศษไม้ 410/2557	ผลิตภัณฑ์ประดิษฐ์จาก เศษไม้
105	นาย สุมิตร คำไทย 23/3 ม.8 ซ.- ถ.- ต.ทุ่งคา อ.เมือง จ.ชุมพร 86100 โทรศัพท์ 8-6282-3368	เครื่องปั้นดินเผาเออร์ เทนแวร์ 46/2556	ประเภทที่ใช้กับอาหาร
106	บริษัท คอฟฟี่ฟาร์มเมอร์ (ประเทศไทย) จำกัด 12/2 ม.6 ซ.- ถ.- ต.ทุ่งตะไคร้ อ.ทุ่งตะโก จ.ชุมพร 86220 โทรศัพท์ 0-7753-6400	กาแฟปรุงสำเร็จ 1069/2558	กาแฟปรุงสำเร็จชนิดผง สูตรต้นตำรับ
107	บริษัท คอฟฟี่ฟาร์มเมอร์ (ประเทศไทย) จำกัด 12/2 ม.6 ซ.- ถ.- ต.ทุ่งตะไคร้ อ.ทุ่งตะโก จ.ชุมพร 86220 โทรศัพท์ 0-7753-6400	กาแฟปรุงสำเร็จ 1069/2558	กาแฟปรุงสำเร็จชนิดผง สูตรปานกลาง
108	บริษัท เอส.ที.ไอ. มาร์เก็ตติ้ง (1995) จำกัด 13 ม.3 ซ.- ถ.- ต.แหลมทราย อ.หลังสวน จ.ชุมพร 86110 โทรศัพท์ 8-1904-9749	กล้วยอบ 112/2558	กล้วยอบเล็บมือนาง
109	บริษัท เอส.ที.ไอ. มาร์เก็ตติ้ง (1995) จำกัด 13 ม.3 ซ.- ถ.- ต.แหลมทราย อ.หลังสวน จ.ชุมพร 86110 โทรศัพท์ 8-1904-9749	กล้วยอบ 112/2558	กล้วยเล็บมือนางอบแห้ง เคลือบมิลค์ช็อกโกแลต
110	บริษัท เอสทีคอฟฟี่แอนด์แสงทอง 1982 จำกัด 124 ม.7 ซ.- ถ.- ต.นาโพธิ์ อ.สวี จ.ชุมพร 86130 โทรศัพท์ 0-7753-1153	กาแฟปรุงสำเร็จ 1069/2558	กาแฟปรุงสำเร็จชนิดผง สูตรกลมกล่อม และสูตร เข้ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น และผู้จัดทำไม่ได้รับอนุญาตให้เผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่าการใด ๆ ที่ทำขึ้นโดยมิได้รับอนุญาตจากเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีปรากฏ

ลำดับ	ชื่อ ที่อยู่	ชื่อผลิตภัณฑ์	รายละเอียดผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรอง
111	วิสาหกิจชุมชน Working Women 360 องศา 372 ม.- ซ.พินิจคดี 1 ถ.ประชาอุทิศ ต.ท่า ตะเกา อ.เมือง จ.ชุมพร 86000 โทรศัพท์ 8- 4838-9739	ผลิตภัณฑ์วัสดุเหลือใช้ 823/2548	ผลิตภัณฑ์วัสดุเหลือใช้
112	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มสตรีเพื่อการแปรรูป 6/4 ม.2 ซ.- ถ.- ต.วังไผ่ อ.เมือง จ.ชุมพร 86000 โทรศัพท์ 8-7265-1574	กล้วยอบ 112/2558	กล้วยเล็บมือนางอบแห้ง
113	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มสตรีเพื่อการแปรรูป 6/4 ม.2 ซ.- ถ.- ต.วังไผ่ อ.เมือง จ.ชุมพร 86000 โทรศัพท์ 8-7265-1574	กล้วยอบ 112/2558	กล้วยเล็บมือนางอบแห้ง เคลือบซ็อคโกแล็ต
114	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มสตรีเพื่อการแปรรูป 6/4 ม.2 ซ.- ถ.- ต.วังไผ่ อ.เมือง จ.ชุมพร 86000 โทรศัพท์ 8-7265-1574	ผักและผลไม้ทอด กรอบ 1038/2554	กล้วยเล็บมือนางทอด กรอบรสเค็ม และรส หวาน
115	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มสตรีเพื่อการแปรรูป 6/4 ม.2 ซ.- ถ.- ต.วังไผ่ อ.เมือง จ.ชุมพร 86000 โทรศัพท์ 8-7265-1574	ผักและผลไม้ทอด กรอบ 1038/2554	ทุเรียนทอดกรอบ
116	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มสตรีเพื่อการแปรรูป 6/4 ม.2 ซ.- ถ.- ต.วังไผ่ อ.เมือง จ.ชุมพร 86000 โทรศัพท์ 8-7265-1574	ผักและผลไม้ทอด กรอบ 1038/2554	กล้วยเล็บมือนางทอด กรอบรสโอดิติน
117	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มสตรีเพื่อการแปรรูป 6/4 ม.2 ซ.- ถ.- ต.วังไผ่ อ.เมือง จ.ชุมพร 86000 โทรศัพท์ 8-7265-1574	ผักและผลไม้ทอด กรอบ 1038/2554	กล้วยเล็บมือนางทอด กรอบรสจืด และรสจ าว
118	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มสตรีเพื่อการแปรรูป 6/4 ม.2 ซ.- ถ.- ต.วังไผ่ อ.เมือง จ.ชุมพร 86000 โทรศัพท์ 8-7265-1574	กล้วยอบ 112/2558	กล้วยน้ำว้าอบแห้ง
119	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มสตรีเพื่อการแปรรูป 6/4 ม.2 ซ.- ถ.- ต.วังไผ่ อ.เมือง จ.ชุมพร 86000 โทรศัพท์ 8-7265-1574	กล้วยอบ 112/2558	โรลกล้วยเล็บมือนางอบ สอดไส้สับปะรดกวน
120	วิสาหกิจชุมชนทอปรินเวอร์จิ้นออยล์ 18/5 ม.6 ซ.- ถ.- ต.บางหมาก อ.เมือง จ.ชุมพร 86000 โทรศัพท์ 8-1609-0338	น้ำมันขวดตัว สำหรับสปา 259/2553	น้ำมันขวดตัวสำหรับสปา น้ำมันขวดกลิ่นส้ม
121	วิสาหกิจชุมชนแปรรูปอาหารทะเลและ ผลิตภัณฑ์บ้านเกาะพิทักษ์ 32 ม.14 ซ.- ถ.- ต.บางน้ำจืด อ.หลังสวน จ.ชุมพร 86150 โทรศัพท์ 8-1093-1443	ผ้ามัดย้อม 52/2557	ชนิดเส้นใยประดิษฐ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีเห็นแต่เพียงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกรนำไปใช้

ลำดับ	ชื่อ ที่อยู่	ชื่อผลิตภัณฑ์	รายละเอียดผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรอง
122	นาย ประสิทธิ์ชัย ศรีสงคราม 168 ม.6 ซ.- ถ.- ต.นาชะอัง อ.เมือง จ.ชุมพร 86000 โทรศัพท์ 9-6771-5381	ผลิตภัณฑ์ประดิษฐ์ จากหนังแท้ 595/2559	ผลิตภัณฑ์ประดิษฐ์จาก หนังแท้
123	นาย ประสิทธิ์ชัย ศรีสงคราม 168 ม.6 ซ.- ถ.- ต.นาชะอัง อ.เมือง จ.ชุมพร 86000 โทรศัพท์ 9-6771-5381	เข็มขัดหนังแท้ 377/2559	เข็มขัดหนังแท้
124	นาย ประสิทธิ์ชัย ศรีสงคราม 168 ม.6 ซ.- ถ.- ต.นาชะอัง อ.เมือง จ.ชุมพร 86000 โทรศัพท์ 9-6771-5381	กระเป๋าหนังแท้ 592/2559	กระเป๋าหนังแท้
125	นาย ภาณุพงษ์ เสี่ยงใส 117 ม.7 ซ.- ถ.- ต.ทะเลทรัพย์ อ.ปะทิว จ.ชุมพร 86160 โทรศัพท์ 8-4839-6061	กล้วยอบ 112/2558	กล้วยเล็บมือนางอบแห้ง
126	นาย ภูวนัย สุขชนะ 34/3 ม.6 ซ.- ถ.- ต.ปะทิว-ทุ่งมหา ต.ปากคลอง อ. ปะทิว จ.ชุมพร 86160 โทรศัพท์ 8-6061-8901	ผลิตภัณฑ์บำรุงผม 346/2553	ผลิตภัณฑ์บำรุงผม ซิลค์ก็ แฮร์โค้ท น้ำมันมะพร้าว
127	นาย ภูวนัย สุขชนะ 34/3 ม.6 ซ.- ถ.- ต.ปะทิว-ทุ่งมหา ต.ปากคลอง อ. ปะทิว จ.ชุมพร 86160 โทรศัพท์ 8-6061-8901	ผลิตภัณฑ์ปรับสภาพ เส้นผม 93/2553	ผลิตภัณฑ์ปรับสภาพเส้น ผม ครีมขนาดผมน้ำมัน มะพร้าว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.5.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศไทย

ขวัญกมล ดอนขวา (2561) การวิจัยเรื่อง แบบจำลองเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และพฤติกรรมเชิงสร้างสรรค์มีผลต่อยุทธศาสตร์ระยะยาวการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของประเทศไทย ได้กำหนดวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสร้างแบบจำลองสมการโครงสร้างเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และพฤติกรรมเชิงสร้างสรรค์ของคนไทยมีผลต่อยุทธศาสตร์ระยะยาวการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของประเทศไทย และทำการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง 2) เพื่อศึกษาขนาดของความสำคัญในแต่ละองค์ประกอบ ได้แก่ เศรษฐกิจสร้างสรรค์ พฤติกรรมเชิงสร้างสรรค์ และยุทธศาสตร์ระยะยาวการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และ 3) เพื่อศึกษาถึงผลของเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และพฤติกรรมเชิงสร้างสรรค์ของคนไทยที่มีต่อยุทธศาสตร์ระยะยาวการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยเน้นศึกษาประชากรเป้าหมาย 4 จังหวัด ได้แก่ กรุงเทพมหานคร ขอนแก่น เชียงใหม่ และสงขลารวม 400 ตัวอย่าง โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีวิเคราะห์เชิงปริมาณ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ด้วยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้สถิติเชิงอนุมานทำการวิเคราะห์องค์ประกอบ และแบบจำลองสมการโครงสร้าง ผลการศึกษาพบว่า แบบจำลองเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และพฤติกรรมเชิงสร้างสรรค์มีผลต่อยุทธศาสตร์ระยะยาวการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของประเทศไทย ที่สร้างขึ้นนั้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ที่ดี โดยมีค่าไค-สแควร์ (χ^2) มีค่าเท่ากับ 2338.022 ที่องศาอิสระ (df) เท่ากับ 1110 มีค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (χ^2/df) เท่ากับ 2.11 ค่าที่สองของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนกำลังสองของการประมาณค่า (RMSEA) มีค่าเท่ากับ 0.052 และค่าดัชนีมาตรฐานของค่าความคลาดเคลื่อน (SRMR) มีค่าเท่ากับ 0.047 ผลการวิจัยยังพบว่า น้ำหนักองค์ประกอบเศรษฐกิจสร้างสรรค์ที่มีค่ามากที่สุด คือ ด้านการศึกษา (0.889) รองลงมา คือ ด้านการสร้างสรรค์งาน (0.880) ด้านการใช้ทรัพยากรสินทางปัญญา (0.831) และด้านการใช้องค์ความรู้ (0.825) ตามลำดับ น้ำหนักองค์ประกอบพฤติกรรมเชิงสร้างสรรค์ที่มีค่ามากที่สุด คือ ด้านการเป็นผู้นำความคิด (0.921) รองลงมาคือ ด้านการริเริ่มความคิด (0.871) ด้านการแสวงหาโอกาส (0.867) และด้านการประยุกต์ใช้ (0.837) ตามลำดับ สำหรับองค์ประกอบยุทธศาสตร์ระยะยาวการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่มีค่ามากที่สุด คือ ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีพัฒนาการทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน (0.926) รองลงมา คือ ด้านการเป็นภูมิภาคที่บูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลกได้อย่างสมบูรณ์ (0.869) ด้านการเป็นภูมิภาคที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง (0.829) และด้านการเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน (0.662) ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่า พฤติกรรมเชิงสร้างสรรค์และเศรษฐกิจสร้างสรรค์ มีผลต่อยุทธศาสตร์ระยะยาวการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของประเทศไทย เท่ากับ 0.473 และ 0.391 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทางสังคมในย่านกิจกรรม การเข้าถึง การเชื่อมต่อ รวมทั้งความสะดวกสบายและกายภาพหลักล้วนส่งผลให้ปัจจุบันสุขุมวิทเป็นพื้นที่ศูนย์กลางทางด้านเศรษฐกิจที่สำคัญของกรุงเทพฯ ชั้นใน

กษิต์เดช เนื่องจางค์ (2560) บทความนี้มุ่งศึกษาคุณค่าและความหมายผ้าขาวม้าซึ่งเป็นของมรดกภูมิปัญญาและทุนทางวัฒนธรรมที่นำมาสร้างมูลค่าเพิ่ม การประเมินคุณค่าและความหมายของมรดกทางวัฒนธรรมเป็นกระบวนการหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดการทรัพยากรวัฒนธรรม โดยนำข้อมูลมาวิเคราะห์ตามกรอบแนวคิดของวิลเลียม ดี โลเป้ ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า คุณค่าและความหมายของผ้าขาวม้ามามีลักษณะเป็นพลวัตกล่าวคือมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา นอกจากนี้ยังแสดงให้เห็นคุณค่าและความหมายของผ้าขาวม้าในด้านต่าง ๆ ได้แก่ คุณค่าเชิงสัญลักษณ์ คุณค่าเชิงวิชาการ คุณค่าเชิงสุนทรียะ และคุณค่าเชิงเศรษฐกิจ

ทิปตี ทัพทกรณ์ และธีระวัฒน์ จันทิก (2561) เศรษฐกิจสร้างสรรค์ เศรษฐกิจยุคใหม่ที่เน้นการเพิ่มมูลค่าสินค้าและบริการด้วยความคิดสร้างสรรค์ ในฐานะที่เป็นพลังขับเคลื่อนเพื่อให้สามารถแข่งขันกับนานาประเทศได้ โดยเฉพาะการประกอบธุรกิจที่จำเป็นต้องสร้างความแตกต่าง และตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้อย่างทั่วถึง ซึ่งผู้ประกอบการเป็นบุคคลสำคัญในการดำเนินธุรกิจในยุคเศรษฐกิจสร้างสรรค์ โดยต้องมีการปรับตัวเพื่อให้ทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น โดยการพัฒนาทักษะและองค์ความรู้ในการสร้างสรรค์ สินค้าและบริการรูปแบบใหม่ให้มีจุดเด่น และสามารถต่อยอดด้วยความคิดและนวัตกรรม เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาด และก้าวทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก โดยบทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอปัจจัยสู่ความสำเร็จของผู้ประกอบการเชิงสร้างสรรค์ ในยุคเศรษฐกิจสร้างสรรค์ โดย การทบทวนวรรณกรรม แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทำให้ทราบถึงปัจจัยสู่ความสำเร็จของผู้ประกอบการเชิงสร้างสรรค์ ที่ทำให้ผู้ประกอบการในยุคเศรษฐกิจสร้างสรรค์ สามารถนำความคิดเชิงสร้างสรรค์มาใช้ในการบริหารจัดการในองค์กรให้ประสบความสำเร็จ โดยสามารถจำแนกได้ 2 ปัจจัย คือ 1) ปัจจัยภายในของผู้ประกอบการ (Internal entrepreneur) ได้แก่ การพัฒนาทักษะและองค์ความรู้ในการสร้างสรรค์ ความรู้ความเข้าใจในหลักเศรษฐกิจสร้างสรรค์ การขอเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา มีวิสัยทัศน์กว้างไกล นำประสบการณ์ที่ผ่านมาประยุกต์ให้สร้างสรรค์หาวิธีการใหม่ และวางแผนกลยุทธ์ด้านความคิดสร้างสรรค์ 2) ปัจจัยภายนอกของผู้ประกอบการ (External entrepreneur) ได้แก่ เทคโนโลยี นวัตกรรม กระบวนการบริหารจัดการ การดำเนินธุรกิจของคู่แข่ง ความร่วมมือ กระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกและความต้องการของตลาด ทั้งนี้อาศัยองค์ประกอบของเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ประกอบด้วย ความรู้ (Knowledge) การศึกษา (Education) การสร้างสรรค์งาน (Creativity) เทคโนโลยี และนวัตกรรม (Technology Innovation) การใช้ทรัพย์สินทางปัญญา (Intellectual property) การสั่งสมความรู้ (Social Wisdom) และวัฒนธรรม (Culture) ซึ่งหากผู้ประกอบการสามารถนำความคิดสร้างสรรค์มาประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการ โดยอาศัยองค์ประกอบของเศรษฐกิจสร้างสรรค์ทั้ง คน เทคโนโลยี กระบวนการ อันจะนำไปสู่ความสำเร็จของผู้ประกอบการเชิงสร้างสรรค์ในยุคเศรษฐกิจสร้างสรรค์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น มิใช่ผู้เผยแพร่หนังสืออิเล็กทรอนิกส์
ไม่ว่าการนำเอกสารนี้ไปเผยแพร่ หรือทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กนกวรรณ พวงประยงค์ (2561) บทความนี้อธิบายถึงการนำแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์และพฤติกรรมเชิงสร้างสรรค์เข้ามาเป็นกลไกในการพัฒนาและยกระดับวิสาหกิจ ชุมชนไทย ผู้การเป็น “องค์กรสร้างสรรค์” โดยเกริ่นนำถึง ความสำคัญที่ วิสาหกิจชุมชนไทยจำเป็นต้องพึ่งพาการใช้ความคิดสร้างสรรค์ ในฐานะ ของ “ผู้สร้างสรรค์” เพื่อดำเนินกิจกรรมการผลิตสินค้าและบริการที่สอดรับ กับระบบเศรษฐกิจในยุคโลกาภิวัตน์ พร้อมทั้งกล่าวถึง แนวคิดและค่านิยม ของเศรษฐกิจสร้างสรรค์และพฤติกรรมเชิงสร้างสรรค์ บทบาทของเศรษฐกิจ สร้างสรรค์และพฤติกรรมเชิงสร้างสรรค์ในการยกระดับเศรษฐกิจชุมชนผ่าน ตัวขับเคลื่อนหลัก คือ วิสาหกิจชุมชน และข้อค้นพบที่น่าสนใจในงานวิจัยที่ เกี่ยวข้องต่าง ๆ รวมไปถึงข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนายกระดับวิสาหกิจชุมชนเชิงสร้างสรรค์สำหรับประเทศไทยบทความนี้อธิบายถึงการนำแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์และพฤติกรรมเชิงสร้างสรรค์เข้ามาเป็นกลไกในการพัฒนาและยกระดับวิสาหกิจ ชุมชนไทย ผู้การเป็น “องค์กรสร้างสรรค์” โดยเกริ่นนำถึง ความสำคัญที่ วิสาหกิจชุมชนไทยจำเป็นต้องพึ่งพาการใช้ความคิดสร้างสรรค์ ในฐานะ ของ “ผู้สร้างสรรค์” เพื่อดำเนินกิจกรรมการผลิตสินค้าและบริการที่สอดรับ กับระบบเศรษฐกิจในยุคโลกาภิวัตน์ พร้อมทั้งกล่าวถึง แนวคิดและค่านิยม ของเศรษฐกิจสร้างสรรค์และพฤติกรรมเชิงสร้างสรรค์ บทบาทของเศรษฐกิจ สร้างสรรค์และพฤติกรรมเชิงสร้างสรรค์ในการยกระดับเศรษฐกิจชุมชนผ่าน ตัวขับเคลื่อนหลัก คือ วิสาหกิจชุมชน และข้อค้นพบที่น่าสนใจในงานวิจัยที่ เกี่ยวข้องต่าง ๆ รวมไปถึงข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนายกระดับวิสาหกิจชุมชนเชิงสร้างสรรค์สำหรับประเทศไทย

ทนันเดช ยงค์กมล และศักดิ์ชัย นิรัฐทวี (2562) บทความนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อหาแนวทางในการบริหารจัดการเครือข่ายกลุ่มโรงเรียนในรูปแบบคลัสเตอร์ของกลุ่มโรงเรียน โดยเฉพาะในโรงเรียน ซึ่งเป็นหลักให้ความรู้แก่ผู้เรียนในการยอมรับความแตกต่างและการเปลี่ยนแปลง จึงถือเป็นบทบาทของผู้บริหารในการศึกษาองค์ประกอบการบริหารสถานศึกษาและสร้างรูปแบบการบริหารสถานศึกษาในการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ซึ่งรูปแบบที่มีความเหมาะสม ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ คือ การวางระบบการบริหารและพัฒนาองค์กรอย่างมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน, การพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้โดยมีวิจัยเป็นฐาน, การบริหารจัดการทรัพยากรและงบประมาณ อย่างมีประสิทธิภาพ, การจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีสมรรถนะทางเทคโนโลยีและการสื่อสาร และการพัฒนาระบบข้อมูลและสารสนเทศเพื่อบริหารจัดการทรัพยากรและงบประมาณด้วยประเด็นดังกล่าวชี้ให้เห็นถึงประสิทธิภาพของการจัดการศึกษาของไทย ส่วนทางด้านคุณภาพการศึกษานั้นไม่ว่าจะวัดจากคะแนนสอบ PISA คะแนนสอบ TIMSS โดยเฉลี่ยคะแนนนักเรียนจะอยู่ในอันดับท้าย ๆ หากมองเข้าไปในมุมของการประเมินคุณภาพการศึกษา พบว่า คุณภาพการศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับต่ำ สำหรับองค์ประกอบของรูปแบบการบริหารจัดการเครือข่ายกลุ่มโรงเรียนในรูปแบบคลัสเตอร์ มุ่งหาคำตอบว่าจะมีความเป็นไปได้เพียงใดที่จะบูรณาการความร่วมมือของโรงเรียนในเครือข่ายและการจัดการบริหารโรงเรียนเครือข่ายในเขตพื้นที่การศึกษาให้เข้ามามีปฏิสัมพันธ์ โดยมีเป้าหมายร่วมกันในการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนให้สูงขึ้น โดยได้มีการดำเนินการเป็นศูนย์

โรงเรียน เครือข่ายความร่วมมือ และการพัฒนาศักยภาพการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ซึ่งจะเห็นได้ว่าการจัดการเครือข่ายความร่วมมือเป็นทางเลือกสำคัญเพื่อการเป็นศูนย์กลาง (Hub) ของชุมชน และศูนย์โรงเรียน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนต่อไป

กาญจนา หรุเจริญพรพานิช และพงษ์เสถียร เหลืองอลงกต (2562) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับประสิทธิผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย 2) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทยกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยอธิการบดีรองอธิการบดีคณบดีและรองคณบดีจำนวน 400 คน จาก 42 มหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณเป็นแบบสอบถามการวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาความถี่ค่าร้อยละค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

จินตกานต์ สุธรรมดี (2562) แนวทางการวิจัยเรื่องการปรับปรุงประสิทธิภาพการดำเนินงานองค์การบริหารส่วนตำบลนาฝายอำเภอเมืองจังหวัดชัยภูมิโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลการดำเนินงาน และเสนอแนวทางในการปรับปรุงประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลนาฝายอำเภอเมืองจังหวัดชัยภูมิ กลุ่มข้อมูลเชิงปริมาณประกอบด้วยประชาชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลนาฝาย 400 คนโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย กลุ่มข้อมูลเชิงคุณภาพใช้วิธีการสัมภาษณ์ประกอบด้วย 12 คน การเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วยแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับและแบบสัมภาษณ์มีโครงสร้าง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และวิธีการวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อกำหนดแนวทางการปรับปรุงประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลนาฝายอำเภอเมืองจังหวัดชัยภูมิ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าระดับปานกลางทุกด้านตามลำดับความสำคัญโดยเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้มุมมองทางการเงินมุมมองด้านการเรียนรู้และการเจริญเติบโตและมุมมองกระบวนการภายในตามลำดับแนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลนาฝายอำเภอเมืองจังหวัดชัยภูมิ

กาญจนา หรุเจริญพรพานิช และพงษ์เสถียร เหลืองอลงกต (2562) งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางการส่งเสริมปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทยเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 15 คนจาก 42 มหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสัมภาษณ์ชนิดมีโครงสร้าง (Structured Interview) เพื่อนำมาใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากสัมภาษณ์เชิงลึกที่ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) ผลการวิจัยพบว่าแนวทางการส่งเสริมปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทยมีแนวทางดังนี้ 1. ด้านโครงสร้างองค์การควรส่งเสริมให้องค์การมีเกณฑ์มาตรฐานในการทำงาน 2. ด้านภาวะผู้นำควรส่งเสริมให้ผู้นำมีคุณธรรมและจริยธรรมในการทำงาน 3. ด้านกลยุทธ์ทางการบริหาร ควรส่งเสริมให้ผู้นำมีการบริหารที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลง 4. ด้านเทคโนโลยีควรส่งเสริมให้นำเทคโนโลยี สารสนเทศ

มาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนแก่นิสิต 5. ด้านงบประมาณควรส่งเสริมให้มีการวางแผนงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ 6. ด้านคุณลักษณะของบุคลากรควรส่งเสริมให้มียอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

ประกอบ คงยะมาศ (2562) การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) ศึกษาวัฒนธรรมองค์การและการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดหนองบัวลำภู 2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมองค์การและการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดหนองบัวลำภู 3) ศึกษาอิทธิพลวัฒนธรรมองค์การและการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดหนองบัวลำภู และ 4) เสนอแนวทางการสร้างประสิทธิผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดหนองบัวลำภู การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ คือ คณะผู้บริหารสมาชิกสภา ข้าราชการและลูกจ้างในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดหนองบัวลำภู จำนวน 354 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นและการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์สหสัมพันธ์และการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ คือ ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 7 คน และปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 7 คน คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ การสัมภาษณ์เชิงลึก วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการพรรณนาความ ผลการศึกษาพบว่าวัฒนธรรมองค์การและการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสหสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันอยู่ในระดับปานกลางถึงสูง มีค่า r ระหว่าง 0.67-0.79 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และมีตัวแปรอิสระจำนวน 7 ตัวแปรที่มีอิทธิพลพยากรณ์ตัวแปรตามประสิทธิผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ประกอบด้วย วัฒนธรรมแบบปรับตัว วัฒนธรรมแบบมุ่งผลสำเร็จ วัฒนธรรมแบบเครือข่าย การวางแผนกลยุทธ์ในการให้บริการสาธารณะ การจัดสรรงบประมาณ การวัดและการตรวจสอบผลการดำเนินงาน และการจูงใจและให้รางวัลตอบแทน

2.5.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

องค์กรระหว่างประเทศที่ทำหน้าที่ดูแลควบคุมและส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ 2 องค์กรหลักได้แก่ (UNESCO: United Nations Educational, Scientific, and Cultural Organization) และการพัฒนา (UNCTAD; The United Nations Conference on Trade and Development) ต่างให้คำจำกัดความของเศรษฐกิจสร้างสรรค์ไว้ โดย UNESCO อธิบายว่า เศรษฐกิจสร้างสรรค์ คือ อุตสาหกรรมที่เกิดจากความคิดสร้างสรรค์ ความชำนาญ และความสามารถที่มีศักยภาพในการสร้างงานและความมั่งคั่ง โดยการผลิตและใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญา ในขณะที่ UNCTAD ได้ให้คำจำกัดความของเศรษฐกิจสร้างสรรค์ในรายงาน Creative Economy

Report 2008 ว่าเป็นแนวความคิดในการสร้างความเจริญเติบโตและการพัฒนาทางเศรษฐกิจ โดยใช้สินทรัพย์ที่เกิดจากการให้ความคิดเชิงสร้างสรรค์ และเศรษฐกิจสร้างสรรค์ทำให้เกิดการสร้างรายได้ สร้างงาน และสร้างรายได้จากการส่งออก ในขณะที่เดียวกันก็เป็นการส่งเสริมกิจกรรมทางสังคม และสนับสนุนความหลากหลายทางวัฒนธรรม ซึ่งเป็นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ทั้งนี้เศรษฐกิจสร้างสรรค์ได้เชื่อมโยงระบบเศรษฐกิจ วัฒนธรรม และสังคมให้มีปฏิสัมพันธ์กับเทคโนโลยี ทรัพย์สินทางปัญญาและการท่องเที่ยว นอกจากนี้ The United Nations Conference on Trade and Development หรือ UNCTAD ซึ่งเป็นองค์กรร่วมมือเพื่อการคและการพัฒนาได้ให้ความหมายของเศรษฐกิจสร้างสรรค์ไว้อย่างสอดคล้องกันว่า เป็นแนวความคิดในการพัฒนาและสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจด้วยพื้นฐานสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดความสร้างสรรค์ โดยหัวใจ หลักของเศรษฐกิจสร้างสรรค์ คือ อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ที่บูรณาการระบบ เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม เทคโนโลยี นวัตกรรม และทุนทางปัญญาเข้าไว้ด้วยกัน (United Nations, 2010)

กรณีของประเทศไทย การพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์มีเป้าประสงค์หลักเพื่อการแก้ปัญหาความยากจนเหลื่อมล้ำ การสร้างอาชีพให้คนในชุมชนมีรายได้ และทำที่สุดคือการสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชน โดยใช้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises: SMEs) เป็นตัวขับเคลื่อนสำคัญ เนื่องจากเป็นประเทศกำลังพัฒนาที่มีบริบทด้านศิลปวัฒนธรรมที่คล้ายคลึงกับประเทศไทย และยังเป็นประเทศที่ให้ความสำคัญกับการสร้างความเติบโตทางเศรษฐกิจในระดับฐานรากด้วย SMEs ภายใต้หลักคิดที่ว่า SMEs คือกลไกหนึ่งที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืน ดังจะเห็นได้จาก การศึกษาเรื่องวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศอินเดียของ Ghosh (2009) ที่ให้ข้อสรุปว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเชิงสร้างสรรค์คือตัวนำ (leader) ที่สำคัญต่อการพัฒนายกระดับเศรษฐกิจในระดับจุลภาค ทั้งนี้หากกล่าวถึงชุมชนท้องถิ่นที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความสร้างสรรค์ที่สุดในประเทศอินเดีย Liebl (2005) ได้ยกตัวอย่างชุมชนที่มีความโดดเด่นทางด้านศิลปะ-วัฒนธรรม สถาปัตยกรรม และประวัติศาสตร์ จนได้รับการพัฒนาเป็นชุมชนสร้างสรรค์ ได้แก่ชุมชนช่างฝีมือแกะสลัก เมืองจอร์ห์เปอร์ อุตสาหกรรมช่างฝีมือก่อสร้าง เมืองชัยปุระซึ่งอยู่ในแคว้นราชสถาน โดยสินค้าและบริการที่แสดงอัตลักษณ์สำคัญของพื้นที่ ได้แก่ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่สะท้อนวิถีชีวิตในทะเลทราย รวมไปถึงจนถึงศิลปะการแสดงท้องถิ่น เช่น ดนตรี การแสดงหุ่นเชิด งานศิลปหัตถกรรม และเครื่องทอ เป็นต้น

สรุป

จากการทบทวนวรรณกรรมจากเอกสารทางวิชาการต่าง ๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์และการจัดการเครือข่ายธุรกิจ ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชน จังหวัดชุมพร สามารถสรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 2.1 สรุปตัวแปรต้น ตัวแปรตาม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผู้เขียน	ชื่อเรื่อง	ตัวแปรต้น		ตัวแปรตาม	วัตถุประสงค์				
		การประยุกต์ใช้ เศรษฐกิจเชิง สร้างสรรค์	การจัดการ เครือข่าย	ประสิทธิผลการ ดำเนินงาน	1	2	3	4	5
ขวัญกมล ดอนขวา	แบบจำลองเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และพฤติกรรมเชิงสร้างสรรค์ มีผลต่อยุทธศาสตร์ระยะยาวการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของประเทศไทย	✓							
ทิปดี ทังหกรณ์ และ ธีระวัฒน์ จันทิก	ปัจจัยสู่ความสำเร็จของผู้ประกอบการเชิงสร้างสรรค์ในยุคเศรษฐกิจสร้างสรรค์	✓							
ชญัญภาค หล้าแหล่ง	การสร้างเครือข่ายทางธุรกิจกับความได้เปรียบทางการแข่งขันของกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่จังหวัดชุมพร	✓							
ทิพย์วรรณ สุขใจรุ่งวัฒนา	กระบวนการทัศน์กระแสทางเลือก : ยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนเศรษฐกิจสร้างสรรค์ในสังคมไทย	✓							

ชื่อผู้เขียน	ชื่อเรื่อง	ตัวแปรต้น		ตัวแปรตาม	วัตถุประสงค์				
		การประยุกต์ใช้ เศรษฐกิจเชิง สร้างสรรค์	การจัดการ เครือข่าย	ประสิทธิผลการ ดำเนินงาน	1	2	3	4	5
กนกวรรณ พวงประยงค์	บทบาทของเศรษฐกิจสร้างสรรค์และพฤติกรรมเชิง สร้างสรรค์ในการพัฒนาระดับวิสาหกิจชุมชนไทย	✓			✓				
รัฐนันท์ พงศ์วิริทธิ์ธร	แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเศรษฐกิจ สร้างสรรค์ของชุมชนบนพื้นที่สูง อำเภอแม่ริม จังหวัด เชียงใหม่ : สวนกุหลาบ	✓							
กชิติศ ใจผาวัง	อิทธิพลเชิงโครงสร้างของการใช้ทรัพยากรทางธุรกิจ ตามแนวคิด เศรษฐกิจสร้างสรรค์และกลยุทธ์ เศรษฐกิจสร้างสรรค์ ที่ส่งผลต่อความยั่งยืนของ วิสาหกิจชุมชน ในเขตภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย	✓							

ชื่อผู้เขียน	ชื่อเรื่อง	ตัวแปรต้น		ตัวแปรตาม	วัตถุประสงค์				
		การประยุกต์ใช้ เศรษฐกิจเชิง สร้างสรรค์	การจัดการ เครือข่าย	ประสิทธิผลการ ดำเนินงาน	1	2	3	4	5
กัญญามน อินทว่าง และคณะ	การจัดการวิสาหกิจชุมชน		√	√					
ศุภชัย เหมือนโพธิ์ และธีรศักดิ์ อุ่นอารมณ์เลิศ	การพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการชุมชนตามแนวคิด เศรษฐกิจสร้างสรรค์				√				
จารุวรรณ ขำเพชร	พื้นที่เศรษฐกิจสร้างสรรค์ย่านสุขุมวิท				√				
กษิต์เดช เนื่องจำนงค์	คุณค่าและความหมายจากทุนทางวัฒนธรรมสู่ เศรษฐกิจสร้างสรรค์				√				
ทิบดี ทัพหกรณ์ และธีรวัฒน์ จันทิก	ปัจจัยสู่ความสำเร็จของผู้ประกอบการเชิงสร้างสรรค์ ในยุคเศรษฐกิจสร้างสรรค์				√				

ชื่อผู้เขียน	ชื่อเรื่อง	ตัวแปรต้น		ตัวแปรตาม	วัตถุประสงค์				
		การประยุกต์ใช้ เศรษฐกิจเชิง สร้างสรรค์	การจัดการ เครือข่าย	ประสิทธิผลการ ดำเนินงาน	1	2	3	4	5
ทนันเดช ยงค์กมล และ ศักดิ์ชัย นิรัญทวี	การบริหารจัดการเครือข่ายกลุ่มโรงเรียนใน รูปแบบคลัสเตอร์					√			
กาญจนา หรุเจริญ พรพานิช และ พงษ์เสฐียร เหลือองอลงกต	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของ มหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย						√		
จินตกานต์ สุธรรมดี	แนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการดำเนินงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลนาฝายอำเภอเมืองและ จังหวัดชัยภูมิ						√		

ชื่อผู้เขียน	ชื่อเรื่อง	ตัวแปรต้น		ตัวแปรตาม	วัตถุประสงค์				
		การประยุกต์ใช้ เศรษฐกิจเชิง สร้างสรรค์	การจัดการ เครือข่าย	ประสิทธิผลการ ดำเนินงาน	1	2	3	4	5
กนกวรรณ พวงประยงค์	บทบาทของเศรษฐกิจสร้างสรรค์และพฤติกรรมเชิง สร้างสรรค์ในการพัฒนาระดับวิสาหกิจชุมชนไทย				√		√		√
ประกอบ คงยะมาศ	วัฒนธรรมองค์การและการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดหนองบัวลำภู						√		

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการศึกษา

การศึกษาเรื่อง การประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์และการจัดการเครือข่ายธุรกิจ ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชน จังหวัดชุมพร ผู้ศึกษาได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

- 3.1 แบบการศึกษา
- 3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 แบบการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาได้เก็บข้อมูลในเชิงปริมาณโดยใช้แบบสอบถามเป็นหลัก เพื่อนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ให้ทราบถึง ตัวแปรและผลลัพธ์ของการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์และการจัดการเครือข่ายธุรกิจ ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชน จังหวัดชุมพร

3.2 ประชากร

3.2.1 ประชากร (Population) ที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ คือ กลุ่มวิสาหกิจชุมชนในพื้นที่จังหวัดชุมพร ที่ได้รับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชน จังหวัดชุมพร ซึ่งมีจำนวน 127 กลุ่ม (กองบริหารมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม, 2562) ซึ่งหน่วยวิเคราะห์ (Unit of Analysis) ของวิจัยครั้งนี้เป็นระดับองค์การ โดยมีผู้ให้ข้อมูล หลักคือ ประธาน และรองประธานกลุ่มวิสาหกิจชุมชน

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ คือ แบบสอบถามเชิงปริมาณ โดยมีขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม ดังนี้

3.3.1 ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม เริ่มจากศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วจึงประยุกต์ให้เข้ากับการศึกษาค้างนี้ โดยมุ่งเน้นให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และกรอบแนวคิดในการศึกษา ซึ่งได้ดำเนินการขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาและรวบรวมข้อมูลจากแนวคิดทฤษฎี ผลงานวิจัย หนังสือ และเอกสารที่เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า เกี่ยวข้องจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างคำถามในแบบสอบถาม ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนที่ 2 กำหนดขอบเขตของคำถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ กรอบแนวคิดของการศึกษา นำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบปรับปรุงและแก้ไข

ขั้นตอนที่ 3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อคำแนะนำ ตรวจสอบแบบสอบถามว่าครอบคลุมกับวัตถุประสงค์ และขอบเขตของการศึกษา หรือไม่สำนวนภาษาที่ใช้มีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด พร้อมปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามความเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษา

ขั้นตอนที่ 4 นำแบบสอบถามฉบับร่างเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาและการใช้ภาษา

ขั้นตอนที่ 5 นำข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิครั้งสุดท้ายเพื่อนำไปพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูลทำการศึกษา

3.3.2 โครงสร้างแบบสอบถาม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามซึ่งได้สร้างตามความมุ่งหมายของการวิจัย กรอบแนวคิดการวิจัยที่กำหนดขึ้นและนิยมปฏิบัติการใช้เพื่อให้ได้ข้อมูลความคิดเห็นของผู้ประกอบการ โดยใช้มาตรวัดแบบประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ประกอบด้วย 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะคำถามปลายเปิด (Close-Ended Questionnaire) และเป็นคำถามแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของวิสาหกิจชุมชน มีลักษณะคำถามปลายปิด (Close-Ended Questionnaire) และเป็นคำถามแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 3 ข้อมูลแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งประกอบด้วย การใช้องค์ความรู้ การศึกษา การสร้างสรรค์งาน การใช้ทรัพย์สินทางปัญญาพัฒนา มีลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

ตอนที่ 4 ข้อมูลแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเครือข่ายธุรกิจ ซึ่งประกอบด้วย ด้านการจัดซื้อ ด้านการผลิตและการดำเนินงาน ด้านการตลาด ด้านการจัดการทุนชุมชน ด้านข่าวสาร การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ มีลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

ตอนที่ 5 ข้อมูลแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชน จังหวัดชุมพร มุมมองด้านการเงิน มุมมองด้านลูกค้า มุมมองด้านกระบวนการภายใน มุมมองด้านการเรียนรู้และการพัฒนา มีลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

3.3.3 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

3.3.3.1 ผู้ศึกษาสร้างขึ้นจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่กำลังศึกษา เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดตัวแปร ซึ่งเป็นแนวทางการออกแบบเครื่องมือที่เป็นข้อคำถามที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

จากนั้น เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กำหนดเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ และกรอบแนวคิดในการศึกษา เพื่อนำมาเป็นกรอบการสร้างแบบสอบถาม

3.3.3.2 จัดทำแบบสอบถาม เพื่อใช้ศึกษาวิจัยเชิงปริมาณตามกรอบแนวคิด การศึกษาและครอบคลุมนิยามศัพท์ของตัวแปรที่ได้พัฒนาขึ้นมา

3.3.3.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นตามกรอบแนวคิดการศึกษา นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาความถูกต้อง เหมาะสม และครอบคลุมเนื้อหาของการศึกษา

3.3.3.4 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และครอบคลุมเนื้อหาของการจัดทำวิจัย จัดทำเป็นแบบสอบถามฉบับร่าง เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือด้านค่าความตรง (Validity) โดยใช้เทคนิค IOC (Index of Item – Objective Congruence) โดยให้ทางอาจารย์ที่ปรึกษาแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ดังรายชื่อในภาคผนวก โดยผู้ทรงคุณวุฒิจะพิจารณาลงความเห็นข้อคำถามในแบบสอบถามว่า มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ หรือไม่แล้วพิจารณาให้คะแนนค่าความสอดคล้อง ระหว่าง +1 , 0 และ -1

โดย +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

จากนั้นนำค่าคะแนนมาใช้แทนสูตร

$$IOC = \frac{\sum X}{N}$$

โดย $\sum X$ หมายถึง ผลรวมคะแนนจากผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมด
N หมายถึง จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

เกณฑ์การพิจารณาข้อคำถามแต่ละข้อควรมีค่าเท่ากับ 0.66 – 1.00 จึงจะนำไปใช้ได้ ถ้าไม่ถึง ต้องปรับปรุงจนกระทั่งมีค่าที่ต้องการแล้วจึงนำไปใช้

3.3.3.5 ทำการจัดพิมพ์แบบสอบถามที่ผ่านการหาความตรงแล้ว และทดลองใช้แบบสอบถามกับวิสาหกิจชุมชน (ที่ไม่ใช่ประชากร) จำนวน 30 แห่ง เพื่อทำการทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค โดยพิจารณาค่าความเชื่อมั่น หากมีค่ามากกว่า 0.8 ขึ้นไปถือว่าใช้ได้ ซึ่งค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามที่ได้มีค่าเท่ากับ 0.8 และเมื่อพิจารณาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าความเชื่อมั่นมากกว่า 0.67 ทุกข้อ ซึ่งถือว่าแบบสอบถามนี้มีความน่าเชื่อถือ และสามารถนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลจากประชากรกลุ่มตัวอย่างได้

3.3.3.6 หลังจากผู้จัดทำได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์แล้ว จึงนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างในการทาวิจัยต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้เรื่อง การประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์และการจัดการเครือข่ายที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดชุมพร ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษานี้ได้จำแนกตามแหล่งที่มา 2 แหล่ง คือ

3.4.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ซึ่งมีลักษณะคำถามปลายปิด (Closed Questions) เพื่อศึกษาถึงลักษณะทั่วไป ของประชากร 127 แห่ง โดยในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้จัดทำได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามจำนวน 1 ชุด กับประธานกลุ่ม / รองประธานกลุ่มวิสาหกิจชุมชน 1 แห่ง

3.4.1.1 การใช้แบบสอบถามเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลทางไปรษณีย์กับประชากรที่ใช้ศึกษาได้แก่ประธาน/รองประธาน วิสาหกิจชุมชน จังหวัดชุมพร จำนวน 127 ราย

3.4.1.2 จัดทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากคณะกรรมการบริหารและจัดการ สาขาบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาเขตชุมพร เขตอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร โดยแนบพร้อมกับแบบสอบถามส่งไปยังกลุ่มตัวอย่าง คือ ประธาน/รองประธาน วิสาหกิจชุมชน จังหวัดชุมพร

3.4.1.3 เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ จำนวน 127 ชุด โดยเริ่มส่งแบบสอบถามตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2563 ตามรายชื่อ ประธาน/รองประธาน วิสาหกิจชุมชน จังหวัดชุมพร พร้อมแนบซองจดหมายตอบกลับไปพร้อมกัน ในการเก็บข้อมูลทางไปรษณีย์ โดยทั่วไปอัตราตอบกลับประมาณร้อยละ 20 % ถือว่ายอมรับได้ ซึ่งเก็บได้จำนวน 103 แห่ง คิดเป็น 81.1% ของจำนวนประชากร (Aaker, Kumar and Day, 2001)

3.4.1.4 ตรวจสอบความสมบูรณ์ ความครบถ้วนในเนื้อหาของแบบสอบถามที่ได้รับกลับมา ของประชากรและกลุ่มตัวอย่างโดยสอดคล้องกับเกณฑ์ จำนวนการตอบกลับ แบบสอบถามทางไปรษณีย์ที่ยอมรับได้มีอัตราการตอบกลับไม่ต่ำกว่าร้อยละ 20 (Aaker, Kumar and Day, 2001)

3.4.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าจากเอกสารงานวิจัย วิทยานิพนธ์ หนังสือ รายงานต่าง ๆ และเว็บไซต์ทางอินเทอร์เน็ต ที่เกี่ยวข้อง

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณมีรายละเอียด ดังนี้

3.5.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนในแบบสอบถามตอนที่ 1 - 2 ใช้วิธีการประมวลผลทางสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) และนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์หาทิศทางสถิติ ซึ่งประกอบด้วย การหาค่าความถี่ (Frequency) และการหาค่าร้อยละ (Percentage)

เอกสารนี้เป็นเอกสาร 3.5.2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นในแบบสอบถามตอนที่ 3-5 เกี่ยวกับพฤติกรรมเชิงสร้างสรรค์ การพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนใช้วิธี

ประมวลผลทางสถิติเชิงพรรณนา และนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ ซึ่งประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางควบคู่กับการบรรยายและการสรุปผลการดำเนินการวิจัย และได้กำหนดการให้คะแนนคำตอบของแบบสอบถาม โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่าของลิเคิร์ต (Likert) ดังนี้

ระดับความคิดเห็นมากที่สุด	กำหนดให้	5 คะแนน
ระดับความคิดเห็นมาก	กำหนดให้	4 คะแนน
ระดับความคิดเห็นปานกลาง	กำหนดให้	3 คะแนน
ระดับความคิดเห็นน้อย	กำหนดให้	2 คะแนน
ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด	กำหนดให้	1 คะแนน

จากนั้นวิเคราะห์คะแนนของแบบสอบถาม โดยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายของ ค่าเฉลี่ย ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ช่วงคะแนน} &= \frac{(\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด})}{\text{จำนวนระดับ}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} \end{aligned}$$

$$\text{ดังนั้น ช่วงคะแนน} = 0.80$$

การหาค่าเฉลี่ยเกณฑ์คะแนนของคำตอบของแบบสอบถาม โดยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายของ ค่าเฉลี่ย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.0	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 -2.50	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.5.3 การทดสอบสมมติฐาน โดยวิธีการประมวลผลทางสถิติเชิงอนุมานและนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ ประกอบด้วย การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) เพื่อยืนยันข้อคำถามว่าเป็น ตัวชี้วัดที่จัดอยู่ในองค์ประกอบเดียวกันได้ โดยพิจารณา จากน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading) ที่มีค่าตั้งแต่ 0.40 ขึ้นไปและนำคะแนนองค์ประกอบ (Factor Score) มาใช้คำนวณหาค่าของตัวแปร โดยการวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบพหุคูณ (Multiple Correlation Analysis) และการวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อหาความสัมพันธ์ของตัวแปรต้นที่มีผลกระทบต่อตัวแปรตาม นำมาสร้างเป็นสมการพยากรณ์สาเหตุและผลลัพธ์ของการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสังคมศาสตร์จึงกำหนดระดับนัยสำคัญทาง

สถิติ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบพหุคูณ (Multiple Correlation Analysis) และการวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมการได้ดังนี้

สมการที่ 1 การประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร

$$EO = \beta_{01} + \beta_1K + \beta_2E + \beta_3C + \beta_4IP + \epsilon$$

สมการที่ 2 การจัดการเครือข่ายที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร

$$EO = \beta_{02} + \beta_5CM + \beta_6CP + \beta_7CTD + \epsilon$$

เพื่อให้การนำเสนอข้อมูลเป็นที่เข้าใจตรงกันในการแปลความหมาย ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

EO	แทน ประสิทธิผลการดำเนินงาน (Effective Operation)
K	แทน การใช้ความรู้ (Knowledge)
E	แทน การศึกษา (Education)
C	แทน การสร้างสรรค์งาน (Creative)
A	แทน การใช้ทรัพย์สินทางปัญญา (Intellectual Property)
CM	แทน ความร่วมมือด้านการส่งเสริมการตลาด (Cooperation Marketing)
CP	แทน ความร่วมมือด้านราคา (Cooperation Price)
CTD	แทน ความร่วมมือด้านการขนส่ง การจัดจำหน่าย (Cooperation Transportation and Distribution)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง การประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์และการจัดการเครือข่ายธุรกิจ ที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร ศึกษาได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ โดยมี รายละเอียด ดังนี้

ส่วนที่ 1 การศึกษาปัจจัยต่างๆ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา เพื่ออธิบายลักษณะกลุ่มประชากร ที่เป็นประธานหรือรองประธานวิสาหกิจชุมชน จังหวัดชุมพร สถิติที่ใช้วิเคราะห์ ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มี 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลส่วนบุคคล จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ และตำแหน่ง โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาเพื่อการอธิบายของประชากร

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของวิสาหกิจชุมชน จำแนกตาม วิสาหกิจชุมชนจำแนกตามพื้นที่จังหวัดชุมพร รูปแบบของวิสาหกิจชุมชน และประเภทของวิสาหกิจชุมชน โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาเพื่อการอธิบายของประชากร

ตอนที่ 3 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ประกอบด้วย การใช้องค์ความรู้ การศึกษา การสร้างสรรค์งาน การใช้ทรัพยากรเส้นทางปัญญาพัฒนา

ตอนที่ 4 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับจัดการเครือข่ายธุรกิจ ซึ่งประกอบด้วย ด้านการจัดซื้อ ด้านการผลิตและการดำเนินงาน ด้านการตลาด ด้านการจัดการทุนชุมชน ด้านข่าวสาร และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

ตอนที่ 5 ข้อมูลแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชน จังหวัดชุมพร มุมมองด้านการเงิน มุมมองด้านลูกค้า มุมมองด้านกระบวนการภายใน มุมมองด้านการเรียนรู้และการพัฒนา

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์และการจัดการเครือข่ายธุรกิจ ที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร (ผลการทดสอบสมมติฐาน)

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา และข้อเสนอแนะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 1 การศึกษาปัจจัยต่างๆ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา เพื่ออธิบายลักษณะกลุ่มประชากร ที่เป็นประธานหรือรองประธานวิสาหกิจชุมชน จังหวัดชุมพร สถิติที่ใช้วิเคราะห์ ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มี 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลส่วนบุคคล จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ และตำแหน่งโดยใช้สถิติเชิงพรรณนาเพื่อการอธิบายของกลุ่มตัวอย่าง โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	19	18.4
หญิง	84	81.6
รวม	103	100

จากตารางที่ 4.1 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็น เพศหญิง มีจำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 81.6 และ เพศชาย มีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 18.4 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 21	2	1.9
21 – 25 ปี	14	13.6
26 – 30 ปี	19	18.4
31 – 35 ปี	24	23.3
36 – 40 ปี	22	21.4
41 – 45 ปี	11	10.7
มากกว่า 45 ปีขึ้นไป	11	10.7
รวม	103	100

จากตารางที่ 4.2 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 31-35 ปี มีจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 23.3 รองลงมา คือ อายุ 36-40 ปี มีจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 21.4 อายุ 26-30 ปี มีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 18.4 อายุ 21-25 ปี มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 13.6 อายุ 36-40 ปี และ 41-45 ปี มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 10.7 และ อายุ ต่ำกว่า 21 ปี มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.9 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า ม.6	23	22.3
ม.6/ปวช.	34	33.0
ปวส.	18	17.5
ปริญญาตรี	21	20.4
สูงกว่า ปริญญาตรี	7	6.8
รวม	103	100

จากตารางที่ 4.3 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาระดับ ม.6/ปวช. มีจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 33.0 รองลงมา คือ ต่ำกว่า ม.6 มีจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 22.3 ปริญญาตรี มีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 20.4 ปวส. จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 17.5 และ สูงกว่า ปริญญาตรี มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 6.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
โสด	25	24.3
สมรส	63	61.2
หย่าร้าง	15	14.6
รวม	103	100

จากตารางที่ 4.4 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพ สมรส มีจำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 61.2รองลงมา คือ โสด มีจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 24.3 และ หย่าร้าง มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 14.6 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของวิสาหกิจชุมชน จำแนกตาม วิสาหกิจชุมชนจำแนกตามพื้นที่จังหวัดชุมพร รูปแบบของวิสาหกิจชุมชน และประเภทของวิสาหกิจชุมชน โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาเพื่อการอธิบายของประชากร โดยมีรายละเอียดดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตำแหน่ง

ตำแหน่ง	จำนวน	ร้อยละ
ประธานกลุ่มวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร	86	83.5
รองประธานกลุ่มวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร	17	16.5
รวม	103	100

จากตารางที่ 4.5 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีตำแหน่ง ประธานกลุ่มวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 83.5 และ รองประธานกลุ่มวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 16.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามพื้นที่จังหวัดชุมพร

พื้นที่ตั้ง	จำนวน	ร้อยละ
ท่าแซะ	11	10.7
สวี	6	5.8
เมือง	43	41.7
หลังสวน	10	9.7
พะโต๊ะ	1	1.0
ปะทิว	13	12.6
ละแม	4	3.9
ทุ่งตะโก	15	14.6
รวม	103	100

จากตารางที่ 4.6 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ อำเภอเมือง จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 41.7 รองลงมา คือ อำเภอทุ่งตะโก จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 14.6 อำเภอปะทิว จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 12.6 อำเภอท่าแซะ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 10.7 อำเภอหลังสวน จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 9.7 อำเภอสวี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 5.8 อำเภอละแม จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.9 และ อำเภอ พะโต๊ะ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.7 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรูปแบบวิสาหกิจ

รูปแบบวิสาหกิจ	จำนวน	ร้อยละ
แบบเดี่ยว	90	87.4
แบบเครือข่าย	13	12.6
รวม	103	100

จากตารางที่ 4.7 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็น แบบเดี่ยว จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 87.4 และ คือ แบบเครือข่าย จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 12.6 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประเภทของวิสาหกิจ

ประเภทวิสาหกิจ	จำนวน	ร้อยละ
ผลิตสินค้า	69	67.0
ให้บริการ	9	8.7
ค้าส่ง	19	18.4
ส่งออก	6	5.8
รวม	103	100

จากตารางที่ 4.8 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็น ประเภทผลิตสินค้า จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 67.0 รองลงมา คือ ประเภทค้าส่ง จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 18.4 ประเภทให้บริการ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 8.7 และ ประเภทส่งออก จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 5.8 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ การประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ ประกอบด้วย การใช้องค์ความรู้ การศึกษา การสร้างสรรคงาน และการใช้ทรัพย์สินทางปัญญาพัฒนา โดยมีรายละเอียดดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์

การประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. การใช้อ็องค์ความรู้	3.92	0.24	มาก
2. การศึกษา	3.75	0.32	มาก
3. การสร้างสรรค์งาน	3.70	0.33	มาก
4. การใช้ทรัพย์สินทางปัญญา	3.64	0.34	มาก
ภาพรวม	3.75	0.31	มาก

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ประธาน / รองประธาน วิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ ในภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = 0.31) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การใช้อ็องค์ความรู้ อยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.92$, S.D. = 0.24) รองลงมา คือ การศึกษา อยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = 0.32) การสร้างสรรค์งาน อยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.70$, S.D. = 0.33) และ การใช้ทรัพย์สินทางปัญญา อยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.64$, S.D. = 0.34) ตามลำดับ

ตอนที่ 4 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเครือข่ายธุรกิจ ประกอบด้วย ด้านการจัดซื้อ ด้านการผลิตและการดำเนินงาน ด้านการตลาด ด้านการจัดการทุนชุมชน และด้านข่าวสารการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเครือข่ายธุรกิจ

การจัดการเครือข่ายธุรกิจของชุมชน	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ความร่วมมือด้านการส่งเสริมการตลาด	3.88	0.35	มาก
2. ความร่วมมือด้านราคา	3.92	0.35	มาก
3. ความร่วมมือด้านการขนส่ง การจัดจำหน่าย	3.92	0.37	มาก
ภาพรวม	3.91	0.36	มาก

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ประธาน / รองประธาน วิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเครือข่ายธุรกิจ ในภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.91$, S.D. = 0.36) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ความร่วมมือด้านราคาและความร่วมมือด้านการขนส่ง การจัดจำหน่าย อยู่ไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุขัดแย้งและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.92$, S.D. = 0.37) รองลงมา คือ ความร่วมมือด้านการส่งเสริมการตลาด อยู่ใน ระดับมาก ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = 0.35) ตามลำดับ

ตอนที่ 5 ข้อมูลแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชน จังหวัดชุมพร มุมมองด้านการเงิน มุมมองด้านลูกค้า มุมมองด้านกระบวนการภายใน มุมมองด้านการเรียนรู้และการพัฒนา

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชน

ประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชน	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ประสิทธิผลการดำเนินงาน	3.80	0.27	ปานกลาง
ภาพรวม	3.80	0.27	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ประธาน / รองประธาน วิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเครือข่ายธุรกิจ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.80$, S.D. = 0.27)

ตารางที่ 4.12 ผลการศึกษาการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ ด้านการใช้ความรู้

การประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ ด้านการใช้ความรู้	\bar{X}	S.D.	แปรผล	ลำดับที่
1. ท่านมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับนโยบายเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของประเทศไทย	4.01	0.33	มาก	2
2. ท่านมีความรู้เกี่ยวกับอัตลักษณ์ เรื่องเล่า ภูมิปัญญาของชุมชนที่สามารถนำมาต่อยอดเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน	4.01	0.33	มาก	2
3. วัฒนธรรมที่งดงามแฝงอยู่ในการใช้ชีวิตของคนในชุมชน และกลายเป็นสินค้าและบริการ เกิดความรู้สึกร่วมกันของชุมชน	3.59	0.57	ปานกลาง	3
4. มีการส่งเสริมความรู้ของสังคม เทคโนโลยี/นวัตกรรมสมัยใหม่อย่างต่อเนื่อง และนำไปใช้ประโยชน์ในการสร้างมูลค่าเพิ่มในสินค้าและบริการ	4.07	0.32	มาก	1
ภาพรวม	3.92	0.39	มาก	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.12 การศึกษาการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ ด้านการใช้ความรู้ในภาพรวม ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.92$, S.D. = 0.39) เมื่อพิจารณาในรายประเด็น พบว่า ประธาน / รองประธาน วิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร มีการส่งสมความรู้ของสังคม เทคโนโลยี/นวัตกรรมสมัยใหม่อย่างต่อเนื่อง และนำไปใช้ประโยชน์ในการสร้างมูลค่าเพิ่มในสินค้าและบริการ มีค่าเฉลี่ย มาก ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.32) รองลงมา คือ มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับนโยบายเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของประเทศไทย และ มีความรู้เกี่ยวกับอัตลักษณ์ เรื่องเล่า ภูมิปัญญาของชุมชนที่สามารถนำมาต่อยอดเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน มีค่าเฉลี่ย มาก($\bar{X} = 4.01$, S.D. = 0.33) วัฒนธรรมที่งดงามแฝงอยู่ในการใช้ชีวิตของคนในชุมชนและกลายเป็นสินค้าและบริการ เกิดความรู้สึกมีส่วนร่วมของชุมชน มีค่าเฉลี่ย ปานกลาง ($\bar{X} = 3.59$, S.D. = 0.57) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13 ผลการศึกษาการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ ด้านการศึกษา

การประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ ด้านการศึกษา	\bar{X}	S.D.	แปรผล	ลำดับที่
5. มีการส่งเสริมการพัฒนาทักษะความคิดสร้างสรรค์นวัตกรรมแก่ชุมชน	4.01	0.33	มาก	2
6. การปรับกระบวนการให้สามารถผลิตสินค้าและบริการที่มีมูลค่าทาง เศรษฐกิจ และคุณค่าทางสังคมโดยอาศัยความรู้จากการศึกษาและการสร้างภูมิปัญญา	4.08	0.33	มาก	1
7. มีการนำเอาความรู้ทั้งภายในและภายนอกชุมชน มาแลกเปลี่ยนอย่างเป็นระบบเพื่อพัฒนาส่งเสริมอาชีพในชุมชน	3.96	0.46	มาก	3
8. การส่งเสริมให้องค์กรต่างๆ มีบทบาท และมีส่วนร่วมในการดำเนินการพัฒนาชุมชน	4.08	0.33	มาก	1
ภาพรวม	4.03	0.36	มาก	

จากตารางที่ 4.13 การศึกษาการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ ด้านการศึกษา ในภาพรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.36) เมื่อพิจารณาในรายประเด็น พบว่า ประธาน / รองประธาน วิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร มีการปรับกระบวนการให้สามารถผลิตสินค้าและบริการที่มีมูลค่าทาง เศรษฐกิจ และคุณค่าทางสังคมโดยอาศัยความรู้จากการศึกษาและการสร้างภูมิปัญญา และ มีการส่งเสริมให้องค์กรต่างๆ มีบทบาท และมีส่วนร่วมในการดำเนินการพัฒนาชุมชน มีค่าเฉลี่ย มาก ($\bar{X} = 4.08$, S.D. = 0.33) รองลงมา คือ มีการส่งเสริมการพัฒนาทักษะความคิดสร้างสรรค์นวัตกรรมแก่ชุมชน มีค่าเฉลี่ย มาก ($\bar{X} = 4.01$, S.D. = 0.33) และ มีการนำเอาความรู้ทั้งภายในและภายนอกชุมชน มาแลกเปลี่ยนอย่างเป็นระบบเพื่อพัฒนาส่งเสริมอาชีพในชุมชน มีค่าเฉลี่ย ไม่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = 0.46) แปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.14 ผลการศึกษาการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ ด้านการสร้างสรรค์งาน

การประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ ด้านการสร้างสรรค์งาน	\bar{X}	S.D.	แปร ผล	ลำดับ ที่
9. มีการสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าและบริการ โดยเชื่อมโยงเข้ากับรากฐานทางวัฒนธรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	3.51	0.65	มาก	3
10. การให้ความสำคัญกับสินค้าและบริการ ออกแบบเพื่อสนองความต้องการของลูกค้าที่แตกต่างกัน	3.65	0.50	มาก	2
11. ให้ความสำคัญในการสร้างแรงจูงใจและการมีส่วนร่วมของบุคคลในการทำงานและกิจกรรมของชุมชน	3.95	0.32	มาก	1
ภาพรวม	3.70	0.49	มาก	

จากตารางที่ 4.14 การศึกษาการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ ด้านการสร้างสรรค์งาน ในภาพรวม ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.70$, S.D. = 0.49) เมื่อพิจารณาในรายประเด็น พบว่า ประชาน / รองประธาน วิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร ให้ความสำคัญในการสร้างแรงจูงใจและการมีส่วนร่วม ของบุคคลในการทำงานและกิจกรรมของชุมชน มีค่าเฉลี่ย มาก ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.32) รองลงมาคือ ให้ความสำคัญกับสินค้าและบริการ ออกแบบเพื่อสนองความต้องการของลูกค้าที่แตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ย มาก ($\bar{X} = 3.65$, S.D. = 0.50) และมีการสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าและบริการ โดยเชื่อมโยงเข้ากับรากฐานทางวัฒนธรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีค่าเฉลี่ย มาก ($\bar{X} = 3.51$, S.D. = 0.65)

ตารางที่ 4.15 ผลการศึกษาการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ ด้านการใช้ทรัพย์สินทางปัญญา

การประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ ด้านการใช้ทรัพย์สินทางปัญญา	\bar{X}	S.D.	แปรผล	ลำดับ ที่
12. เปิดโอกาสให้บุคลากรเสนอข้อมูลและข้อคิดเห็น เสนอแนะในการพัฒนาและปรับปรุงการบริหารงานของ หน่วยงาน	3.70	0.55	มาก	2
13. การใช้ความคิด สติปัญญา และความคิดสร้างสรรค์ในการ ผลิตสินค้าและบริการที่มีนวัตกรรม	3.87	0.39	มาก	1
14. มีระบบขั้นตอนในการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาใน สินค้าและบริการที่มีนวัตกรรมใหม่ๆ	3.33	0.71	ปาน กลาง	3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับภาพรวม เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อาจใช้ไป 3.63 ให้ 0.55 ใช้ไป มาก ชนด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.15 การศึกษาการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ ด้านการใช้ทรัพย์สินทางปัญญา ในภาพรวม ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.63$, S.D. = 0.55) เมื่อพิจารณาในรายประเด็น พบว่า ประชาน / รองประธาน วิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร การใช้ความคิด สติปัญญา และความคิดสร้างสรรค์ในการผลิตสินค้าและบริการที่มีนวัตกรรม มีค่าเฉลี่ย มาก ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = 0.39) รองลงมา คือ เปิดโอกาสให้บุคลากรเสนอข้อมูลและข้อคิดเห็น เสนอแนะในการพัฒนา และปรับปรุงการบริหารงานของหน่วยงาน มีค่าเฉลี่ย มาก ($\bar{X} = 3.70$, S.D. = 0.55) และมีระบบขั้นตอนในการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาในสินค้าและบริการที่มีนวัตกรรมใหม่ๆ มีค่าเฉลี่ย ปานกลาง ($\bar{X} = 3.33$, S.D. = 0.71) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.16 ผลการศึกษาเครือข่ายทางธุรกิจของวิสาหกิจชุมชน ความร่วมมือด้านการส่งเสริมการตลาด

เครือข่ายทางธุรกิจของวิสาหกิจชุมชน ความร่วมมือด้านการส่งเสริมการตลาด	\bar{X}	S.D.	แปร ผล	ลำดับ ที่
1. หน่วยงานมีการทำการส่งเสริมการตลาดกับภาคีเครือข่าย อย่างต่อเนื่อง	3.89	0.56	มาก	1
2. หน่วยงานนำสินค้าของตนไปแสดงตามงานแสดงสินค้าต่าง ๆ ตามที่หน่วยงานภาครัฐ เอกชนจัด	3.87	0.50	มาก	3
3. หน่วยงานได้รับการสนับสนุน ส่งเสริมในการส่งเสริม การตลาดจากภาคีเครือข่าย หน่วยงานภาครัฐ เอกชนอย่าง สม่ำเสมอ	3.88	0.40	มาก	2
ภาพรวม	3.88	0.49	มาก	

จากตารางที่ 4.16 การศึกษาเครือข่ายทางธุรกิจของวิสาหกิจชุมชน ความร่วมมือด้านการส่งเสริมการตลาด ในภาพรวม ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = 0.49) เมื่อพิจารณาในรายประเด็น พบว่า ประชาน / รองประธาน วิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร มีการทำการส่งเสริมการตลาดกับภาคีเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ย มาก ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = 0.56) รองลงมา คือ ได้รับการสนับสนุน ส่งเสริมในการส่งเสริมการตลาดจากภาคีเครือข่าย หน่วยงานภาครัฐ เอกชนอย่างสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ย มาก ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = 0.40) และนำสินค้าของตนไปแสดงตามงานแสดงสินค้าต่าง ๆ ตามที่หน่วยงานภาครัฐ เอกชนจัด มีค่าเฉลี่ย มาก ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = 0.50) ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.17 ผลการศึกษาเครือข่ายทางธุรกิจของวิสาหกิจชุมชน ความร่วมมือด้านราคา

เครือข่ายทางธุรกิจของวิสาหกิจชุมชน ความร่วมมือด้าน ราคา	\bar{X}	S.D.	แปร ผล	ลำดับ ที่
4. ราคาสินค้ามีมาตรฐาน ได้รับการยอมรับจากภาคีเครือข่าย	4.09	0.48	มาก	1
5. มีการทำความร่วมมือด้านการขาย และการกำหนดราคา สินค้ากับภาคีเครือข่าย	3.74	0.44	มาก	2
ภาพรวม	3.92	0.46	มาก	

จากตารางที่ 4.17 การศึกษาเครือข่ายทางธุรกิจของวิสาหกิจชุมชน ความร่วมมือด้านราคา ในภาพรวม ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.92$, S.D. = 0.46) เมื่อพิจารณาในรายประเด็น พบว่า ประธาน / รองประธาน วิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร ราคาสินค้ามีมาตรฐาน ได้รับการยอมรับจาก ภาคีเครือข่าย มีค่าเฉลี่ย มาก ($\bar{X} = 4.09$, S.D. = 0.48) รองลงมา มีการทำความร่วมมือด้านการขาย และการกำหนดราคาสินค้ากับภาคีเครือข่าย มีค่าเฉลี่ย มาก ($\bar{X} = 3.74$, S.D. = 0.44) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.18 ผลการศึกษาเครือข่ายทางธุรกิจของวิสาหกิจชุมชน ความร่วมมือด้านการขนส่ง การ จัดจำหน่าย

เครือข่ายทางธุรกิจของวิสาหกิจชุมชน ความร่วมมือด้านการขนส่ง การจัดจำหน่าย	\bar{X}	S.D.	แปร ผล	ลำดับ ที่
6. มีข้อตกลงร่วมกันในด้านการขนส่งระหว่างภาคีเครือข่าย เช่น ผู้จัดการวัตถุดิบ ผู้จัดการจำหน่าย	3.93	0.51	มาก	2
7. ได้รับความร่วมมือในด้านช่องทางการจัดจำหน่าย หลากหลาย เช่น ทางอินเทอร์เน็ต	4.06	0.57	มาก	1
8. มีหน่วยงานมาให้ความรู้ และสนับสนุน ผลักดันการผลิตเพื่อ ส่งออกต่างประเทศ	3.64	0.56	มาก	3
ภาพรวม	3.88	0.55	มาก	

จากตารางที่ 4.18 การศึกษาเครือข่ายทางธุรกิจของวิสาหกิจชุมชน ความร่วมมือด้านการขนส่ง การจัดจำหน่าย ในภาพรวม ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = 0.55) เมื่อพิจารณา ในรายประเด็น พบว่า ประธาน / รองประธาน วิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร ได้รับความร่วมมือในด้าน ช่องทางการจัดจำหน่ายหลากหลาย เช่น ทางอินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ย มาก ($\bar{X} = 4.06$, S.D. = 0.57) รองลงมา คือ มีข้อตกลงร่วมกันในด้านการขนส่งระหว่างภาคีเครือข่าย เช่น ผู้จัดการวัตถุดิบ ผู้จัดการ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จำหน่าย มีค่าเฉลี่ย มาก ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.51) และหน่วยงานมาให้ความรู้ และสนับสนุน ผลักดันการผลิตเพื่อส่งออกต่างประเทศมีค่าเฉลี่ย มาก ($\bar{X} = 3.64$, S.D. = 0.56) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.19 ผลการศึกษาประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจ

ประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจ	\bar{X}	S.D.	แปร ผล	ลำดับ ที่
1. วิสาหกิจชุมชนมีรายได้จากการดำเนินงานเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องเมื่อเทียบกับอดีตที่ผ่านมา	3.59	0.57	มาก	5
2. วิสาหกิจชุมชนความสามารถในการทำกำไรเพิ่มมากขึ้น	3.64	0.57	มาก	4
3. วิสาหกิจชุมชนมีส่วนแบ่งการตลาดเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง	3.72	0.49	มาก	3
4. สินค้าของวิสาหกิจชุมชนได้รับความไว้วางใจ และได้รับสนับสนุนสินค้าจากลูกค้าอย่างต่อเนื่อง	4.07	0.32	มาก	1
5. วิสาหกิจชุมชนมีผลการดำเนินงานที่บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้	4.01	0.32	มาก	2
ภาพรวม	3.81	0.45	มาก	

จากตารางที่ 4.19 การศึกษาประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชน ในภาพรวม ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.81$, S.D. = 0.45) เมื่อพิจารณาในรายประเด็น พบว่า ประธาน / รองประธาน วิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร สินค้าของวิสาหกิจชุมชนได้รับความไว้วางใจ และได้รับสนับสนุนสินค้าจากลูกค้าอย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ย มาก ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.32) รองลงมา คือ วิสาหกิจชุมชนมีผลการดำเนินงานที่บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ มีค่าเฉลี่ย มาก ($\bar{X} = 4.01$, S.D. = 0.32) วิสาหกิจชุมชนมีส่วนแบ่งการตลาดเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ย มาก ($\bar{X} = 3.72$, S.D. = 0.49) วิสาหกิจชุมชนความสามารถในการทำกำไรเพิ่มมากขึ้น มีค่าเฉลี่ย มาก ($\bar{X} = 3.64$, S.D. = 0.57) และ วิสาหกิจชุมชนมีรายได้จากการดำเนินงานเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องเมื่อเทียบกับอดีตที่ผ่านมา มีค่าเฉลี่ย มาก ($\bar{X} = 3.59$, S.D. = 0.57) ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์และการจัดการเครือข่ายธุรกิจ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร

4.2.1 ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์การประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์และการจัดการเครือข่ายธุรกิจ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร

ตารางที่ 4.20 ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์การประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์และการจัดการเครือข่ายธุรกิจ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร

ตัวแปร	Knowledge	Study	Creative	Intellectual Property	Cooperation Marketing	Cooperation Price	Cooperation Transportation and Distribution	VIF
\bar{X}	3.92	3.75	3.71	3.64	3.88	3.92	3.92	
S.D.	0.24	0.32	0.33	0.34	0.35	0.35	0.37	
Knowledge								1.401
Study	0.525**							1.394
Creative	0.092	0.123						1.034
Intellectual Property	0.123	0.044	0.137					1.034
Cooperation Marketing	0.320**	0.167	0.133	0.008				1.237
Cooperation Price	-0.008	0.090	0.09077	0.117	0.027			1.377
Cooperation Transportation and Distribution	0.008	-0.066	0.107	0.077	0.394**	0.491**		1.628

ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระซึ่งค่าสหสัมพันธ์ต้องไม่เกิน 0.08 (Katz, 2006) และจากการทดสอบ Multicollinearity ซึ่ง Pallant (2005) ได้กำหนดค่า VIF น้อยกว่า 10 แสดงให้เห็นว่าตัวแปรอิสระไม่มีความสัมพันธ์กัน

จากตารางที่ 4.20 พบว่าค่า VIF ของตัวแปรอิสระด้านการใช้ความรู้ ด้านการศึกษา ด้านการสร้างสรรค์งาน ด้านการใช้ทรัพย์สินทางปัญญา ความร่วมมือด้านการส่งเสริมการตลาด ความร่วมมือด้านราคา และความร่วมมือด้านการขนส่ง การจัดจำหน่ายมีค่าตั้งแต่ 1.401- 1.628 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 10 แสดงว่าตัวแปรอิสระไม่มีความสัมพันธ์กัน

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระการประยุกต์ใช้แนวคิด เศรษฐกิจสร้างสรรค์และเครือข่ายทางธุรกิจของวิสาหกิจชุมชน พบว่า มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม ประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชน

ตารางที่ 4.21 การวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุคูณของการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร

การประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig
	B	Std. Error	Beta		
	Constant	4.476	0.649		
1. ด้านการใช้ความรู้ (Knowledge)	0.198	0.049	0.369	4.069	0.000
2. ด้านการศึกษา (Study)	-0.278	0.110	-0.230	-	0.010
3. ด้านการสร้างสรรค์งาน (Creative)	-0.115	0.780	-0.130	2.532	0.143
4. ด้านการใช้ทรัพย์สินทางปัญญา (Intellectual property)	0.440	0.970	0.410	-	0.648
				1.477	
				0.458	

R = 0.511^a R² = 0.261 Adj R² = 0.231 F = 8.650 Sig = 0.000^b

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 4.21 การวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุคูณของการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร ประกอบด้วย ด้านการใช้ความรู้ (Knowledge) ด้านการศึกษา (Study) ด้านการสร้างสรรค์งาน (Creative) ด้านการใช้ทรัพย์สินทางปัญญา (Intellectual property) เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 1 H_{1a} H_{1b} H_{1c} H_{1d} H_{1e} H_{1f} H_{1g} H_{1h} H_{1i} H_{1j} H_{1k} H_{1l} H_{1m} H_{1n} H_{1o} H_{1p} H_{1q} H_{1r} H_{1s} H_{1t} H_{1u} H_{1v} H_{1w} H_{1x} H_{1y} H_{1z} H_{1aa} H_{1ab} H_{1ac} H_{1ad} H_{1ae} H_{1af} H_{1ag} H_{1ah} H_{1ai} H_{1aj} H_{1ak} H_{1al} H_{1am} H_{1an} H_{1ao} H_{1ap} H_{1aq} H_{1ar} H_{1as} H_{1at} H_{1au} H_{1av} H_{1aw} H_{1ax} H_{1ay} H_{1az} H_{1ba} H_{1bb} H_{1bc} H_{1bd} H_{1be} H_{1bf} H_{1bg} H_{1bh} H_{1bi} H_{1bj} H_{1bk} H_{1bl} H_{1bm} H_{1bn} H_{1bo} H_{1bp} H_{1bq} H_{1br} H_{1bs} H_{1bt} H_{1bu} H_{1bv} H_{1bw} H_{1bx} H_{1by} H_{1bz} H_{1ca} H_{1cb} H_{1cc} H_{1cd} H_{1ce} H_{1cf} H_{1cg} H_{1ch} H_{1ci} H_{1cj} H_{1ck} H_{1cl} H_{1cm} H_{1cn} H_{1co} H_{1cp} H_{1cq} H_{1cr} H_{1cs} H_{1ct} H_{1cu} H_{1cv} H_{1cw} H_{1cx} H_{1cy} H_{1cz} H_{1da} H_{1db} H_{1dc} H_{1dd} H_{1de} H_{1df} H_{1dg} H_{1dh} H_{1di} H_{1dj} H_{1dk} H_{1dl} H_{1dm} H_{1dn} H_{1do} H_{1dp} H_{1dq} H_{1dr} H_{1ds} H_{1dt} H_{1du} H_{1dv} H_{1dw} H_{1dx} H_{1dy} H_{1dz} H_{1ea} H_{1eb} H_{1ec} H_{1ed} H_{1ee} H_{1ef} H_{1eg} H_{1eh} H_{1ei} H_{1ej} H_{1ek} H_{1el} H_{1em} H_{1en} H_{1eo} H_{1ep} H_{1eq} H_{1er} H_{1es} H_{1et} H_{1eu} H_{1ev} H_{1ew} H_{1ex} H_{1ey} H_{1ez} H_{1fa} H_{1fb} H_{1fc} H_{1fd} H_{1fe} H_{1ff} H_{1fg} H_{1fh} H_{1fi} H_{1fj} H_{1fk} H_{1fl} H_{1fm} H_{1fn} H_{1fo} H_{1fp} H_{1fq} H_{1fr} H_{1fs} H_{1ft} H_{1fu} H_{1fv} H_{1fw} H_{1fx} H_{1fy} H_{1fz} H_{1ga} H_{1gb} H_{1gc} H_{1gd} H_{1ge} H_{1gf} H_{1gg} H_{1gh} H_{1gi} H_{1gj} H_{1gk} H_{1gl} H_{1gm} H_{1gn} H_{1go} H_{1gp} H_{1gq} H_{1gr} H_{1gs} H_{1gt} H_{1gu} H_{1gv} H_{1gw} H_{1gx} H_{1gy} H_{1gz} H_{1ha} H_{1hb} H_{1hc} H_{1hd} H_{1he} H_{1hf} H_{1hg} H_{1hh} H_{1hi} H_{1hj} H_{1hk} H_{1hl} H_{1hm} H_{1hn} H_{1ho} H_{1hp} H_{1hq} H_{1hr} H_{1hs} H_{1ht} H_{1hu} H_{1hv} H_{1hw} H_{1hx} H_{1hy} H_{1hz} H_{1ia} H_{1ib} H_{1ic} H_{1id} H_{1ie} H_{1if} H_{1ig} H_{1ih} H_{1ii} H_{1ij} H_{1ik} H_{1il} H_{1im} H_{1in} H_{1io} H_{1ip} H_{1iq} H_{1ir} H_{1is} H_{1it} H_{1iu} H_{1iv} H_{1iw} H_{1ix} H_{1iy} H_{1iz} H_{1ja} H_{1jb} H_{1jc} H_{1jd} H_{1je} H_{1jf} H_{1jg} H_{1jh} H_{1ji} H_{1jj} H_{1jk} H_{1jl} H_{1jm} H_{1jn} H_{1jo} H_{1jp} H_{1jq} H_{1jr} H_{1js} H_{1jt} H_{1ju} H_{1jv} H_{1jw} H_{1jx} H_{1jy} H_{1jz} H_{1ka} H_{1kb} H_{1kc} H_{1kd} H_{1ke} H_{1kf} H_{1kg} H_{1kh} H_{1ki} H_{1kj} H_{1kk} H_{1kl} H_{1km} H_{1kn} H_{1ko} H_{1kp} H_{1kq} H_{1kr} H_{1ks} H_{1kt} H_{1ku} H_{1kv} H_{1kw} H_{1kx} H_{1ky} H_{1kz} H_{1la} H_{1lb} H_{1lc} H_{1ld} H_{1le} H_{1lf} H_{1lg} H_{1lh} H_{1li} H_{1lj} H_{1lk} H_{1ll} H_{1lm} H_{1ln} H_{1lo} H_{1lp} H_{1lq} H_{1lr} H_{1ls} H_{1lt} H_{1lu} H_{1lv} H_{1lw} H_{1lx} H_{1ly} H_{1lz} H_{1ma} H_{1mb} H_{1mc} H_{1md} H_{1me} H_{1mf} H_{1mg} H_{1mh} H_{1mi} H_{1mj} H_{1mk} H_{1ml} H_{1mm} H_{1mn} H_{1mo} H_{1mp} H_{1mq} H_{1mr} H_{1ms} H_{1mt} H_{1mu} H_{1mv} H_{1mw} H_{1mx} H_{1my} H_{1mz} H_{1na} H_{1nb} H_{1nc} H_{1nd} H_{1ne} H_{1nf} H_{1ng} H_{1nh} H_{1ni} H_{1nj} H_{1nk} H_{1nl} H_{1nm} H_{1nn} H_{1no} H_{1np} H_{1nq} H_{1nr} H_{1ns} H_{1nt} H_{1nu} H_{1nv} H_{1nw} H_{1nx} H_{1ny} H_{1nz} H_{1oa} H_{1ob} H_{1oc} H_{1od} H_{1oe} H_{1of} H_{1og} H_{1oh} H_{1oi} H_{1oj} H_{1ok} H_{1ol} H_{1om} H_{1on} H_{1oo} H_{1op} H_{1oq} H_{1or} H_{1os} H_{1ot} H_{1ou} H_{1ov} H_{1ow} H_{1ox} H_{1oy} H_{1oz} H_{1pa} H_{1pb} H_{1pc} H_{1pd} H_{1pe} H_{1pf} H_{1pg} H_{1ph} H_{1pi} H_{1pj} H_{1pk} H_{1pl} H_{1pm} H_{1pn} H_{1po} H_{1pp} H_{1pq} H_{1pr} H_{1ps} H_{1pt} H_{1pu} H_{1pv} H_{1pw} H_{1px} H_{1py} H_{1pz} H_{1qa} H_{1qb} H_{1qc} H_{1qd} H_{1qe} H_{1qf} H_{1qg} H_{1qh} H_{1qi} H_{1qj} H_{1qk} H_{1ql} H_{1qm} H_{1qn} H_{1qo} H_{1qp} H_{1qq} H_{1qr} H_{1qs} H_{1qt} H_{1qu} H_{1qv} H_{1qw} H_{1qx} H_{1qy} H_{1qz} H_{1ra} H_{1rb} H_{1rc} H_{1rd} H_{1re} H_{1rf} H_{1rg} H_{1rh} H_{1ri} H_{1rj} H_{1rk} H_{1rl} H_{1rm} H_{1rn} H_{1ro} H_{1rp} H_{1rq} H_{1rr} H_{1rs} H_{1rt} H_{1ru} H_{1rv} H_{1rw} H_{1rx} H_{1ry} H_{1rz} H_{1sa} H_{1sb} H_{1sc} H_{1sd} H_{1se} H_{1sf} H_{1sg} H_{1sh} H_{1si} H_{1sj} H_{1sk} H_{1sl} H_{1sm} H_{1sn} H_{1so} H_{1sp} H_{1sq} H_{1sr} H_{1ss} H_{1st} H_{1su} H_{1sv} H_{1sw} H_{1sx} H_{1sy} H_{1sz} H_{1ta} H_{1tb} H_{1tc} H_{1td} H_{1te} H_{1tf} H_{1tg} H_{1th} H_{1ti} H_{1tj} H_{1tk} H_{1tl} H_{1tm} H_{1tn} H_{1to} H_{1tp} H_{1tq} H_{1tr} H_{1ts} H_{1tt} H_{1tu} H_{1tv} H_{1tw} H_{1tx} H_{1ty} H_{1tz} H_{1ua} H_{1ub} H_{1uc} H_{1ud} H_{1ue} H_{1uf} H_{1ug} H_{1uh} H_{1ui} H_{1uj} H_{1uk} H_{1ul} H_{1um} H_{1un} H_{1uo} H_{1up} H_{1uq} H_{1ur} H_{1us} H_{1ut} H_{1uu} H_{1uv} H_{1uw} H_{1ux} H_{1uy} H_{1uz} H_{1va} H_{1vb} H_{1vc} H_{1vd} H_{1ve} H_{1vf} H_{1vg} H_{1vh} H_{1vi} H_{1vj} H_{1vk} H_{1vl} H_{1vm} H_{1vn} H_{1vo} H_{1vp} H_{1vq} H_{1vr} H_{1vs} H_{1vt} H_{1vu} H_{1vv} H_{1vw} H_{1vx} H_{1vy} H_{1vz} H_{1wa} H_{1wb} H_{1wc} H_{1wd} H_{1we} H_{1wf} H_{1wg} H_{1wh} H_{1wi} H_{1wj} H_{1wk} H_{1wl} H_{1wm} H_{1wn} H_{1wo} H_{1wp} H_{1wq} H_{1wr} H_{1ws} H_{1wt} H_{1wu} H_{1wv} H_{1ww} H_{1wx} H_{1wy} H_{1wz} H_{1xa} H_{1xb} H_{1xc} H_{1xd} H_{1xe} H_{1xf} H_{1xg} H_{1xh} H_{1xi} H_{1xj} H_{1xk} H_{1xl} H_{1xm} H_{1xn} H_{1xo} H_{1xp} H_{1xq} H_{1xr} H_{1xs} H_{1xt} H_{1xu} H_{1xv} H_{1xw} H_{1xx} H_{1xy} H_{1xz} H_{1ya} H_{1yb} H_{1yc} H_{1yd} H_{1ye} H_{1yf} H_{1yg} H_{1yh} H_{1yi} H_{1yj} H_{1yk} H_{1yl} H_{1ym} H_{1yn} H_{1yo} H_{1yp} H_{1yq} H_{1yr} H_{1ys} H_{1yt} H_{1yu} H_{1yv} H_{1yw} H_{1yx} H_{1yy} H_{1yz} H_{1za} H_{1zb} H_{1zc} H_{1zd} H_{1ze} H_{1zf} H_{1zg} H_{1zh} H_{1zi} H_{1zj} H_{1zk} H_{1zl} H_{1zm} H_{1zn} H_{1zo} H_{1zp} H_{1zq} H_{1zr} H_{1zs} H_{1zt} H_{1zu} H_{1zv} H_{1zw} H_{1zx} H_{1zy} H_{1zz}

ผลการวิเคราะห์ พบว่า การประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการใช้ความรู้ ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร มีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = 0.198$, $p < 0.05$) จึงยอมรับสมมติฐานที่ 1 H_{1ก} การประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการศึกษา ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร มีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = -0.278$, $p < 0.05$) จึงยอมรับสมมติฐานที่ 1 H_{1ข} การประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านกรสร้างสรรคงาน ไม่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร มีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = -0.115$, $p < 0.05$) จึงไม่ยอมรับสมมติฐานที่ 1 H_{1ค} การประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านกรใช้ทรัพย์สินทางปัญญา ไม่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร มีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = 0.440$, $p < 0.05$) จึงไม่ยอมรับสมมติฐานที่ 1 H_{1ง}

ทั้งนี้ตัวแปรอิสระ กลยุทธ์การตลาดดิจิทัล ทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านกรใช้ความรู้ (Knowledge) ด้านกรศึกษา (Study) ด้านกรสร้างสรรคงาน (Creative) และด้านกรใช้ทรัพย์สินทางปัญญา (Intellectual property) มีประสิทธิภาพพร้อมกันพยากรณ์และอธิบายตัวแปรตามประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร ได้ร้อยละ 26.1 ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

$$\hat{Y} = 4.476 + 0.198x_1 - 0.278x_2$$

$$\hat{Z} = 0.369 - 0.230$$

ตารางที่ 4.22 การวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุคูณของการจัดการเครือข่ายธุรกิจ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร

การจัดการเครือข่ายธุรกิจ	Unstandardized		Standardized	t	Sig
	Coefficients		Coefficients		
	B	Std. Error	Beta		
Constant	3.176	0.288		11.047	0.000
1. ความร่วมมือด้านการส่งเสริมการตลาด (C.M*)	-0.235	0.107	-0.367	-2.197	0.030
2. ความร่วมมือด้านราคา (C.P*)	-0.980	0.098	-0.141	-0.997	0.321
3. ความร่วมมือด้านการขนส่ง การจัดจำหน่าย (C.T.D*)	0.513	0.134	0.825	3.814	0.000

$$R = 0.459^a \quad R^2 = 0.211 \quad \text{Adj } R^2 = 0.187 \quad F = 8.825 \quad \text{Sig} = 0.000^b$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่วางไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไมอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.22 การวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุคูณของการจัดการเครือข่ายธุรกิจ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร ประกอบด้วย ความร่วมมือด้านการส่งเสริมการตลาด (Cooperation Marketing) ความร่วมมือด้านราคา (Cooperation Price) และความร่วมมือด้านการขนส่ง การจัดจำหน่าย (Cooperation Transportation and Distribution) เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 2 H_{2ก} – H_{2ค}

ผลการวิเคราะห์ พบว่า ความร่วมมือด้านการส่งเสริมการตลาด ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร มีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = -0.253, p < 0.05$) จึงยอมรับสมมติฐานที่ 2 H_{2ก} ความร่วมมือด้านราคา ไม่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร มีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = -0.980, p < 0.05$) จึงไม่ยอมรับสมมติฐานที่ 2 H_{2ข} ความร่วมมือด้านการขนส่ง การจัดจำหน่าย ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร มีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = 0.513, p < 0.05$) จึงยอมรับสมมติฐานที่ 2 H_{2ค}

ทั้งนี้ตัวแปรอิสระ การจัดการเครือข่ายธุรกิจ ทั้ง 3 ด้าน ประกอบด้วยความร่วมมือด้านการส่งเสริมการตลาด ความร่วมมือด้านราคา และความร่วมมือด้านการขนส่ง การจัดจำหน่าย มีประสิทธิภาพร่วมกันพยากรณ์และอธิบายตัวแปรตาม ประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร ได้ร้อยละ 21.1 ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

$$\hat{Y} = 3.176 - 0.235X_1 + 0.513X_2$$

$$\hat{Z} = -0.367 + 0.825$$

ตารางที่ 4.23 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

	สมมติฐานการวิจัย	ผลการทดสอบ	
		ยอมรับ	ปฏิเสธ
H1	การประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์		
	ด้านการใช้ความรู้	✓	
	ด้านการศึกษา	✓	
	ด้านการสร้างสรรค์งาน		✓
	ด้านการใช้ทรัพย์สินทางปัญญา		✓
H2	การจัดการเครือข่ายธุรกิจ		
	ความร่วมมือด้านการส่งเสริมการตลาด	✓	
	ความร่วมมือด้านราคา		✓
	ความร่วมมือด้านการขนส่ง การจัดจำหน่าย	✓	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง การประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์และการจัดการเครือข่ายธุรกิจ ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชน จังหวัดชุมพร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. เพื่อศึกษาระดับการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดชุมพร
2. เพื่อศึกษาการจัดการเครือข่ายธุรกิจของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดชุมพร
3. เพื่อศึกษาประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดชุมพร
4. เพื่อศึกษาการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดชุมพร
5. เพื่อศึกษาการจัดการเครือข่ายธุรกิจที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดชุมพร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ประธาน/รองประธาน กลุ่มวิสาหกิจชุมชน จังหวัดชุมพร เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การประมาณผลทางสถิติเชิงอนุมานโดยการวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุคูณ ผู้ศึกษาขอแนะนำ สรุปผลการศึกษา การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะตามลำดับ

5.1 สรุปผลการศึกษา

5.2 อภิปรายผลการศึกษา

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการศึกษา

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลส่วนบุคคล จำแนก เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ และ ตำแหน่ง สรุปได้ดังนี้

ผลการวิจัยสรุปได้ว่าข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศ หญิง จำนวน 84 คน มีอายุ 31-35 ปี จำนวน 24 คน มีระดับการศึกษา ม.6/ปวช. จำนวน 34 คน และมี สถานภาพ สมรส จำนวน 63 คน

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของวิสาหกิจชุมชน สรุปได้ดังนี้

ผลการวิจัยสรุปได้ว่าข้อมูลทั่วไปของวิสาหกิจชุมชนพบว่า ส่วนใหญ่เป็นประธานกลุ่มวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร จำนวน 86 คน อยู่ในพื้นที่ อำเภอเมือง จำนวน 43 แห่ง เป็นรูปแบบเดี่ยว จำนวน 90 แห่ง และรูปแบบประเภทผลิตภัณฑ์ จำนวน 69 แห่ง

ตอนที่ 3 ระดับความคิดเห็นการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร ประกอบด้วย ด้านการใช้ความรู้ ด้านการศึกษา ด้านการสร้างสรรค์งาน และด้านการใช้ทรัพย์สินทางปัญญา สรุปได้ดังนี้

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร พบว่า ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการใช้ความรู้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการศึกษา ด้านการสร้างสรรค์งาน และด้านการใช้ทรัพย์สินทางปัญญา ตามลำดับ

ด้านการใช้ความรู้ พบว่า วิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร มีการสั่งสมความรู้ของสังคมเทคโนโลยี/นวัตกรรมสมัยใหม่อย่างต่อเนื่อง และนำไปใช้ประโยชน์ในการสร้างมูลค่าเพิ่มในสินค้าและบริการ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับนโยบายเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของประเทศไทย มีความรู้เกี่ยวกับอัตลักษณ์ เรื่องเล่า ภูมิปัญญาของชุมชนที่สามารถนำมาต่อยอดเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน และมีวัฒนธรรมที่งดงามแฝงอยู่ในการใช้ชีวิตของคนในชุมชนและกลายเป็นสินค้าและบริการ เกิดความรู้สึกร่วมกันของชุมชน ตามลำดับ

ด้านการศึกษา พบว่า วิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร มีการปรับกระบวนการให้สามารถผลิตสินค้าและบริการที่มีมูลค่าทาง เศรษฐกิจ และคุณค่าทางสังคมโดยอาศัยความรู้จากการศึกษาและการสร้างภูมิปัญญา มีการส่งเสริมให้องค์กรต่างๆ มีบทบาท และมีส่วนร่วมในการดำเนินการพัฒนาชุมชน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ มีการส่งเสริมการพัฒนาทักษะความคิดสร้างสรรค์นวัตกรรมแก่ชุมชน และมีการนำเอาความรู้ทั้งภายในและภายนอกชุมชน มาแลกเปลี่ยนอย่างเป็นระบบเพื่อพัฒนาส่งเสริมอาชีพในชุมชน

ด้านการสร้างสรรค์งาน พบว่า วิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร ให้ความสำคัญในการสร้างแรงจูงใจและการมีส่วนร่วม ของบุคคลในการทำงานและกิจกรรมของชุมชน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ การให้ความสำคัญกับสินค้าและบริการ ออกแบบเพื่อสนองความต้องการของลูกค้าที่แตกต่างกัน และมีการสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าและบริการ โดยเชื่อมโยงเข้ากับรากฐานทางวัฒนธรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ด้านการใช้ทรัพย์สินทางปัญญา พบว่า วิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร มีการใช้ความคิดสติปัญญา และความคิดสร้างสรรค์ในการผลิตสินค้าและบริการที่มีนวัตกรรม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ เปิดโอกาสให้บุคลากรเสนอข้อมูลและข้อคิดเห็น เสนอแนะในการพัฒนาและปรับปรุงการบริหารงานของหน่วยงาน และให้ความสำคัญกับสินค้าและบริการ ออกแบบเพื่อสนองความต้องการของลูกค้าที่แตกต่างกัน

ตอนที่ 4 ระดับความคิดเห็นการจัดการเครือข่ายธุรกิจ ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร ประกอบด้วย ความร่วมมือด้านการส่งเสริมการตลาด ความร่วมมือด้านราคา และความร่วมมือด้านการขนส่ง การจัดจำหน่าย สรุปได้ดังนี้

ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเครือข่ายธุรกิจ ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความร่วมมือด้านราคา ความร่วมมือด้านการขนส่ง การจัดจำหน่าย และความร่วมมือด้านการส่งเสริมการตลาด ตามลำดับ

ไม่ว่าการนี้เห็นที่ ฟังสน อีกทั้งห้ามมิให้ตีแบบสงเนยนี้ และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความร่วมมือด้านการส่งเสริมการตลาด พบว่า วิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร มีการทำการส่งเสริมการตลาดกับภาคีเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ได้รับการสนับสนุนส่งเสริมในการส่งเสริมการตลาดจากภาคีเครือข่าย หน่วยงานภาครัฐ เอกชนอย่างสม่ำเสมอ และนำสินค้าของตนไปแสดงตามงานแสดงสินค้าต่าง ๆ ตามที่หน่วยงานภาครัฐ เอกชนจัด

ความร่วมมือด้านราคา พบว่า วิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพรราคาสินค้ามีมาตรฐาน ได้รับการยอมรับจากภาคีเครือข่าย มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ มีการทำความร่วมมือด้านการขาย และการกำหนดราคาสินค้ากับภาคีเครือข่าย

ความร่วมมือด้านการขนส่ง การจัดจำหน่าย พบว่า วิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร ได้รับความร่วมมือในด้านช่องทางการจัดจำหน่ายหลากหลาย เช่น ทางอินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ มีข้อตกลงร่วมกันในด้านการขนส่งระหว่างภาคีเครือข่าย เช่น ผู้จำหน่ายวัตถุดิบ ผู้จัดจำหน่าย และมีหน่วยงานมาให้ความรู้ และสนับสนุน ผลักดันการผลิตเพื่อส่งออกต่างประเทศ

ตอนที่ 5 ระดับความคิดเห็นประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจ สรุปได้ดังนี้

ประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจ พบว่า วิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร สินค้าของวิสาหกิจชุมชนได้รับความไว้วางใจ และได้รับสนับสนุนสินค้าจากลูกค้าอย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ วิสาหกิจชุมชนมีผลการดำเนินงานที่บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ วิสาหกิจชุมชนมีส่วนแบ่งการตลาดเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง วิสาหกิจชุมชนความสามารถในการทำกำไรเพิ่มมากขึ้น และวิสาหกิจชุมชนมีรายได้จากการดำเนินงานเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องเมื่อเทียบกับอดีตที่ผ่านมา

ตอนที่ 6 ผลการทดสอบสมมติฐาน สรุปได้ ดังนี้

5.1.1 ผลการทดสอบการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชน

ผลการทดสอบ การประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร พบว่า ด้านการใช้ความรู้ ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร

ผลการทดสอบ การประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร พบว่า ด้านการศึกษา ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร

ผลการทดสอบ การประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร พบว่า ด้านการสร้างสรรค์งาน ไม่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร

ผลการทดสอบ การประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร พบว่า ด้านการใช้ทรัพยากรสิ่งทางปัญญา ไม่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์การสงวนเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ยูทูปให้เข้าไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1.2 ผลการทดสอบ การจัดการเครือข่ายธุรกิจ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร

ผลการทดสอบ การจัดการเครือข่ายธุรกิจ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร พบว่า ความร่วมมือด้านการส่งเสริมการตลาด ส่งผลกระทบเชิงบวกต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร

ผลการทดสอบ การจัดการเครือข่ายธุรกิจ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร พบว่า ความร่วมมือด้านราคา ไม่ส่งผลกระทบเชิงบวกต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร

ผลการทดสอบ การจัดการเครือข่ายธุรกิจ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร พบว่าความร่วมมือด้านการขนส่ง การจัดจำหน่าย ส่งผลกระทบเชิงบวกต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร

5.2 อภิปรายผลการศึกษา

จากการศึกษาการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์การจัดการเครือข่ายธุรกิจ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร ตามวัตถุประสงค์และสมมติฐานของการวิจัย ซึ่งผลของการวิจัยนำมาอภิปรายได้ ดังนี้

5.2.1 การประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ พบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเป็นเพราะว่า ประธาน รองประธาน และสมาชิกภายในวิสาหกิจชุมชน จังหวัดชุมพร เน้นการเพิ่มมูลค่าสินค้าและบริการด้วยความคิดสร้างสรรค์ ในฐานะที่เป็นพลังขับเคลื่อนเพื่อให้สามารถแข่งขันกับนานาประเทศได้ โดยเฉพาะการประกอบธุรกิจที่จำเป็นต้องสร้างความแตกต่าง และตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้อย่างทั่วถึง ซึ่งผู้ประกอบการเป็นบุคคลสำคัญในการดำเนินธุรกิจในยุคเศรษฐกิจสร้างสรรค์ โดยต้องมีการปรับตัวเพื่อให้ทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น โดยการพัฒนาทักษะและองค์ความรู้ในการสร้างสรรค์ สินค้าและบริการรูปแบบใหม่ให้มีจุดเด่น และสามารถต่อยอดด้วยความคิดและนวัตกรรม เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาด และก้าวทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกสอดคล้องกับ ทิปดี ทัทพกรณ์ และธีระวัฒน์ จันทิก (2561) ที่ศึกษาพบว่า การประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน ผลการวิจัยพบว่า

5.2.1.1 ด้านการใช้ความรู้ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก พบว่าด้านการใช้ความรู้ ส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชน จังหวัดชุมพร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อาจเกิดจาก ประธาน รองประธาน และสมาชิกในวิสาหกิจชุมชน มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับนโยบายเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของประเทศไทย เกิดความรู้สึกร่วมกันของชุมชน และการส่งเสริมความรู้ของสังคม เทคโนโลยี นวัตกรรมสมัยใหม่อย่างต่อเนื่อง และนำไปใช้ประโยชน์ในการสร้างมูลค่าเพิ่มในสินค้าและบริการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ขวัญกลม ดอนขวา (2561) การวิจัยเรื่อง

แบบจำลองเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และพฤติกรรมเชิงสร้างสรรค์มีผลต่อยุทธศาสตร์ระยะยาวการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของประเทศไทย ที่ศึกษาพบว่า ด้านการใช้ความรู้ที่อยู่ในระดับมาก

5.2.1.2 ด้านการศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก พบว่าด้านการศึกษา ส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชน จังหวัดชุมพร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อาจเกิดจาก ประธาน รองประธาน และสมาชิกในวิสาหกิจชุมชน มีการส่งเสริมการพัฒนาทักษะความคิดสร้างสรรค์นวัตกรรมแก่ชุมชน การปรับกระบวนการให้สามารถผลิตสินค้าและบริการที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจ และคุณค่าทางสังคมโดยอาศัยความรู้จากการศึกษาและการสร้างภูมิปัญญา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ขวัญกลม ดอนขวา (2561) การวิจัยเรื่อง แบบจำลองเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และพฤติกรรมเชิงสร้างสรรค์มีผลต่อยุทธศาสตร์ระยะยาวการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของประเทศไทย ที่ศึกษาพบว่า ด้านการศึกษาอยู่ในระดับมาก

5.2.1.3 ด้านการสร้างสรรค้งาน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก พบว่าด้านการสร้างสรรค้งาน ไม่ส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชน จังหวัดชุมพร อาจเกิดจาก ประธาน รองประธาน และสมาชิกในวิสาหกิจชุมชน ขาดการพัฒนา ในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าและบริการ โดยเชื่อมโยงเข้ากับรากฐานทางวัฒนธรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การให้ความสำคัญกับสินค้าและบริการ ออกแบบเพื่อสนองความต้องการของลูกค้าที่แตกต่างกัน และให้ความสำคัญในการสร้างแรงจูงใจและการมีส่วนร่วม ของบุคคลในการทำงานและกิจกรรมของชุมชนจึงเป็นส่วนที่ต้องพัฒนา

5.1.2.4 ด้านการใช้ทรัพย์สินทางปัญญา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก พบว่าด้านการใช้ทรัพย์สินทางปัญญา ไม่ส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชน จังหวัดชุมพร อาจเกิดจาก ประธาน รองประธาน และสมาชิกในวิสาหกิจชุมชน ขาดการพัฒนาในส่วนของ การเปิดโอกาสให้บุคลากรเสนอข้อมูลและข้อคิดเห็น เสนอแนะในการพัฒนาและปรับปรุงการบริหารงานของหน่วยงาน การใช้ความคิด สติปัญญา และความคิดสร้างสรรค์ในการผลิตสินค้าและบริการที่มีนวัตกรรม และระบบขั้นตอนในการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาในสินค้าและบริการที่มีนวัตกรรมใหม่ๆจึงเป็นส่วนที่ต้องพัฒนา

5.2.2 การจัดการเครือข่ายธุรกิจ พบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเป็นเพราะว่า ประธาน รองประธาน และสมาชิกภายในวิสาหกิจชุมชน จังหวัดชุมพร มีการส่งเสริมในด้านการตลาด มีการนำสินค้าไปจัดจำหน่ายตามที่ต่างๆ ในด้านราคา มีการตั้งราคาที่เป็นมาตรฐาน เหมาะสมกับคุณภาพของสินค้าที่ผลิต อีกทั้งยังมีการจัดจำหน่ายในหลายช่องทาง ซึ่งสอดคล้องกับ ทนันเดช ยงศ์กมล และศักดิ์ชัย นิรัญทวี (2562) ที่ศึกษาพบว่า การจัดการเครือข่ายธุรกิจ อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน ผลการวิจัยพบว่า

5.2.2.1 ความร่วมมือด้านการส่งเสริมการตลาด ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก พบว่าด้านการส่งเสริมการตลาด ส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชน จังหวัดชุมพร อาจเกิดจาก ประธาน รองประธาน และสมาชิกในวิสาหกิจชุมชน มีการทำการส่งเสริม

การตลาดกับภาคีเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง นำสินค้าของตนไปแสดงตามงานแสดงสินค้าต่าง ๆ ตามที่หน่วยงานภาครัฐ เอกชน และได้รับการสนับสนุน ส่งเสริมในการส่งเสริมการตลาดจากภาคีเครือข่าย หน่วยงานภาครัฐ เอกชนอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทนันเดช ยงค์กมล และศักดิ์ชัย นิรัญทิวี (2562) ที่ศึกษาพบว่า ด้านการส่งเสริมการตลาด อยู่ในระดับมาก

5.2.2.2 ความร่วมมือด้านราคา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก พบว่า ด้านราคา ไม่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชน จังหวัดชุมพร อาจเกิดจาก ประชาน รองประชาน และสมาชิกในวิสาหกิจชุมชน ขาดการพัฒนา ราคาสินค้าให้มีมาตรฐาน ได้รับการยอมรับจากภาคีเครือข่าย การทำความร่วมมือด้านการขาย และการกำหนดราคาสินค้ากับภาคีเครือข่ายจึงเป็นส่วนที่ต้องพัฒนา

5.2.2.3 ความร่วมมือด้านการขนส่ง การจัดจำหน่าย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก พบว่า ด้านการขนส่ง การจัดจำหน่าย ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชน จังหวัดชุมพร อาจเกิดจาก ประชาน รองประชาน และสมาชิกในวิสาหกิจชุมชน มีข้อตกลงร่วมกันในด้านการขนส่งระหว่างภาคีเครือข่าย เช่น ผู้จำหน่ายวัตถุดิบ ผู้จัดจำหน่าย ได้รับความร่วมมือในด้านช่องทางการจัดจำหน่ายหลากหลาย เช่น ทางอินเทอร์เน็ต และมีหน่วยงานมาให้ความรู้ และสนับสนุน ผลักดันการผลิตเพื่อส่งออกต่างประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทนันเดช ยงค์กมล และศักดิ์ชัย นิรัญทิวี (2562) ที่ศึกษาพบว่า ด้านการขนส่ง การจัดจำหน่ายอยู่ในระดับมาก

5.2.3 ประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชน พบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเป็นเพราะว่า ประชาน รองประชาน และสมาชิกภายในวิสาหกิจชุมชน จังหวัดชุมพร มีรายได้จากการดำเนินงานเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องเมื่อเทียบกับอดีตที่ผ่านมา ความสามารถในการทำกำไรเพิ่มมากขึ้น มีส่วนแบ่งการตลาดเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง สินค้าของวิสาหกิจชุมชนได้รับความไว้วางใจ และได้รับสนับสนุนสินค้าจากลูกค้าอย่างต่อเนื่อง และผลการดำเนินงานที่บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประกอบ คงยะมาศ (2562) ที่ศึกษาพบว่า ประสิทธิภาพการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก

5.3 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะของงานวิจัยนี้สามารถแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

5.3.1 การนำผลการวิจัยไปใช้

5.3.1.1 ประชาน / รองประชานวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร ควรเสริมสร้างการประยุกต์ใช้เศรษฐกิจสร้างสรรค์ เพื่อนำไปสู่ประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนในด้านต่อไปนี้

5.3.1.1.1 ด้านการใช้ความรู้ ควรจัดการอบรมให้ความรู้กับสมาชิกในกลุ่ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อประโยชน์ของงานวิจัยที่มีอยู่เท่านั้น หากมีการนำเอกสารนี้ไปใช้ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทุกๆ คนได้เข้าใจ และมองเห็นไปในทิศทางเดียวกัน และนำความรู้ที่ได้จากการอบรม มาพัฒนาสินค้าของตนเองให้ดียิ่งขึ้น

5.3.1.1.2 ด้านการศึกษา ประธาน / รองประธานวิสาหกิจชุมชนใน 8 อำเภออาจมีการจัดการศึกษาดูงาน ในท้องที่ ที่กำลังได้รับความนิยมในช่วงเวลานั้นๆ เพื่อให้สมาชิกกลุ่มวิสาหกิจ ได้ศึกษาจากประสบการณ์จริงจากผู้ประสบความสำเร็จ และจะได้มีแรงบันดาลใจในการทำงานต่อไป หรือไม่ก็เป็นการที่สมาชิกในกลุ่มวิสาหกิจที่ได้รับรางวัลหรือประสบความสำเร็จมา แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน อาจเป็นการจัดประชุมหรือสัมมนาในขนาดเล็ก

5.3.1.1.3 ด้านการสร้างสรรค์งาน ประธาน / รองประธานวิสาหกิจชุมชน ให้ความสำคัญในการพัฒนาในส่วนของบรรจุภัณฑ์หรือบริการอยู่เสมอ โดยอาจไปติดต่อหน่วยงานของรัฐบาล อาทิเช่น มหาวิทยาลัย โรงเรียนมัธยมศึกษา สสวท. เป็นต้น เพื่อให้ความช่วยเหลือในด้าน การออกแบบบรรจุภัณฑ์ การพัฒนาให้ดีขึ้น การนำเทคโนโลยีต่างๆ มาพัฒนาให้สินค้ามีคุณภาพ การติดต่อขอรับเครื่องหมาย ออย. หรือ ฮาลาล เพื่อจะทำให้สินค้าและบริการของวิสาหกิจชุมชนมีความ น่าเชื่อถือเพิ่มมากขึ้น

5.3.1.1.4 ด้านการใช้ทรัพย์สินทางปัญญา เช่น ควรมีการจัดประชุมหารือ ระหว่างกลุ่มวิสาหกิจภายในอำเภอของตนเอง เพื่อเป็นการที่ ประธาน / รองประธานวิสาหกิจชุมชน จะได้รับฟังแนวคิดใหม่ๆ ของสมาชิก เพื่อเกิดเป็นทรัพย์สินทางปัญญา หรือเป็นเอกลักษณ์ใหม่ๆ ของพื้นที่ตนเอง

5.3.1.2 ประธาน / รองประธานวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร ควรเสริมสร้างการจัดการเครือข่ายธุรกิจ เพื่อนำไปสู่ประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนในด้านต่อไปนี้

5.3.1.2.1 ความร่วมมือด้านการส่งเสริมการตลาด ประธาน / รองประธานวิสาหกิจชุมชน รวมทั้งสมาชิกในกลุ่มวิสาหกิจ ร่วมมือกันพัฒนาช่องทางการตลาด โดยมุ่งเน้นไปที่ การตลาดออนไลน์ที่ตอบโจทย์ผู้บริโภคในยุคนี้ และพัฒนาให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มสามารถทำการตลาดออนไลน์ในขั้นต้นได้ สามารถสร้างเพจ ไม่ว่าจะเป็นช่องทาง Facebook Line Instagram เพื่อเป็นการเข้าถึงกลุ่มลูกค้าที่มีขนาดใหญ่ และหลากหลายกลุ่มมากขึ้นกว่าการทำการตลาดแบบ ปกติ

5.3.1.2.2 ความร่วมมือด้านการจัดจำหน่าย สมาชิกในกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ต้องตั้งราคาสินค้าให้สอดคล้องกับความเป็นจริง คุณภาพมาตรฐานของสินค้า ไม่ควรค้ากำไรเกินควร ควรมีราคาส่ง และราคาปลีก เพื่อนเป็นการดึงดูดใจพ่อค้า / แม่ค้าคนกลาง ในการรับไปขายต่อ หรือ อาจจะเป็นลูกค้าที่ใช้สินค้าจำนวนมาก ได้ตัดสินใจเป็นอีกหนึ่งทางเลือก

5.3.1.2.3 ความร่วมมือด้านการขนส่ง การจัดจำหน่าย เช่น สมาชิกในกลุ่มมี เครือข่ายในการจัดส่งสินค้า กับทั้งบริษัทขนส่งภาครัฐและเอกชน ทำให้เพิ่มช่องทางการขนส่งในการ จัดจำหน่าย และยังเป็นตัวเลือกให้กับลูกค้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์หรือการขังสิทธิ์เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

5.3.2.1 ควรมีการศึกษาตัวแปรและปัจจัยอื่นๆ ที่อาจส่งผลต่อแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ เช่น การใช้เทคโนโลยี นวัตกรรมใหม่ๆ เป็นต้น

5.3.2.2 ควรมีการศึกษาตัวแปรและปัจจัยอื่นๆ ที่อาจส่งผลต่อการจัดการเครือข่าย เช่น ความร่วมมือในการทำงาน การสั่งการ เป็นต้น

5.3.2.3 อาจนำกรอบแนวคิดในการวิจัยในครั้งนี้ไปศึกษากับกลุ่มประชากรอื่นๆ เช่น สมาชิกวิสาหกิจชุมชน สมาชิกหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) เพื่อเป็นการศึกษาในเชิงเปรียบเทียบและทำให้เกิดองค์ความรู้เพิ่มมากขึ้นต่อไป

5.3.2.4 อาจใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกมาประกอบเพิ่มเติมหรือเปรียบเทียบเพื่อให้ได้ข้อสรุปที่มีชัดเจนมากยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- กาญจนา หรุเจริญพรพานิช และพงษ์เสฐียร เหลืองอลงกต. (2562). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย. *วารสารวิชาการสถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ*, 1(1): หน้า 1 – 16.
- กนกนรา พวงประยงค์. (2561). บทบาทของเศรษฐกิจสร้างสรรค์และพฤติกรรมเชิงสร้างสรรค์ในการพัฒนายกระดับวิสาหกิจชุมชนไทย. *วารสารพัฒนศาสตร์*, 1(1): หน้า 1 – 33.
- กษิติศ ใจผาวัง. (2561). อิทธิพลเชิงโครงสร้างของการใช้ทรัพยากรทางธุรกิจตามแนวคิด เศรษฐกิจสร้างสรรค์และกลยุทธ์เศรษฐกิจสร้างสรรค์ ที่ส่งผลต่อความยั่งยืนของวิสาหกิจชุมชน ในเขตภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย. *วารสารการจัดการและการพัฒนา*, 6(1): หน้า 1 – 26.
- กษิต์เดช เนื่องจำนงค์. (2560). คุณค่าและความหมายจากทุนทางวัฒนธรรมสู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์. *วารสาร ศิลปกรรมศาสตร์*, 21(1): หน้า 1 – 10.
- ขวัญกมล ดอนขวา. (2561). แบบจำลองเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และพฤติกรรมเชิงสร้างสรรค์ มีผลต่อยุทธศาสตร์ระยะยาวการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของประเทศไทย. *วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร*, 38(1): หน้า 1 – 20.
- จารุวรรณ ขำเพชร. (2560). พื้นที่เศรษฐกิจสร้างสรรค์ย่านสุขุมวิท. *วารสารวิชาการนวัตกรรม สื่อสาร สังคม*, 5(1): หน้า 1 – 9.
- จินตกานต์ สุธรรมดี. (2562). แนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล นาฝายอำเภอเมืองและจังหวัดชัยภูมิ. *วารสารการปกครองท้องถิ่นและนวัตกรรม คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์*, 4(1): หน้า 1 – 7.
- ชัยญานัก หล้าแหล่ง. (2562). การสร้างเครือข่ายทางธุรกิจกับความได้เปรียบทางการแข่งขันของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนในพื้นที่จังหวัดชุมพร. *วารสาร Veridian E-Journal Silpakorn University*, 11(2): หน้า 1 – 11.
- ทนนเดช ยงค์กมล และ ศักดิ์ชัย นิรัฐทวี. (2562). การบริหารจัดการเครือข่ายกลุ่มโรงเรียนในรูปแบบคลัสเตอร์. *วารสาร Veridian E-Journal Silpakorn University*, 12(1): หน้า 1 – 15.
- ทิปดี ทัทภรณ์ และ ธีระวัฒน์ จันทิก. (2561). ปัจจัยสู่ความสำเร็จของผู้ประกอบการเชิงสร้างสรรค์ ในยุคเศรษฐกิจสร้างสรรค์. *วารสาร Veridian E-Journal Silpakorn University*, 11(1): หน้า 1 – 41.
- ทิพย์วรรณ สุขใจรุ่งวัฒนา. (2561). กระบวนทัศน์กระแสทางเลือก ยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนเอกสารนี้เป็นเอกสารเศรษฐกิจสร้างสรรค์ในสังคมไทย. *วารสาร Veridian E-Journal Silpakorn University*, 11(1): หน้า 1 – 16. ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ประกอบ คงยะมาศ. (2562). การพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการชุมชนตามแนวคิดเศรษฐกิจ.
สร้างสรรค์. *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์*, 10(1): หน้า 1 – 6
- รัฐนันท์ พงศ์วิริทธิ์ธร และคณะ. (2559). แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเศรษฐกิจ
สร้างสรรค์ของชุมชนบนพื้นที่สูง อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่ สวนกุหลาบ. *วารสาร
Veridian E-Journal Silpakorn University*, 11(2): หน้า 5 – 31.
- ศุภชัย เหมือนโพธิ์ และ ชีรศักดิ์ อุ๋นอารมณเลิศ. (2561). การพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการชุมชน
ตามแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์. *วารสาร Veridian E-Journal Silpakorn University*,
11(1): หน้า 1 – 15.
- Hoelter, J. W. (1983). The Analysis of Covariance Structure: Goodness-of-Fit Indices.
Sociological Method and Research, 11(3), 325-344.
- Hoyle, R. H. (1995). *Structural Equation Modeling: Concepts, Fundamental
Issues and Issues and Applications*. California: Sage Publications.
- Kline, R. B. (2005). *Principles and Practice of Structural Equation Modeling*. New
York: The Guilford Press.
- Rovinelli, R.J., & Hambleton, R. K. (1977). On the use of content specialist in
the assessment of criterion-referenced test tem validity. *Dutch Journal
of Educational Research*, 2, 49-60.
- Santos, J.R.A. (1999). Cronbach's alpha: a tool for assessing the reliability of
scales. *Journal of extension*, 37(2), 1-5.
- Yamane, T. (1967). *Statistics, an introductory analysis*. (2nd ed.). New York:
Harper and Row.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามในการวิจัย

เรื่อง การประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์และการจัดการเครือข่ายธุรกิจ ที่ส่งผลต่อ
ประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชน จังหวัดชุมพร

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อมูลส่วนตัวของท่านมากที่สุด

1. เพศ

ชาย หญิง

2. อายุ

ต่ำกว่า 21 21 – 25 ปี 26 – 30 ปี

31 – 35 ปี 36 – 40 ปี 41 – 45 ปี

มากกว่า 45 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

ต่ำกว่า ม.6 ม.6/ปวช. ปวส.

ปริญญาตรี สูงกว่า ปริญญาตรี

4. สถานภาพ

โสด สมรส หย่าร้าง

5. ตำแหน่ง

ประธานกลุ่มวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร

รองประธานกลุ่มวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร

ตอนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของวิสาหกิจชุมชน

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อมูลวิสาหกิจชุมชนของท่านมากที่สุด

1. วิสาหกิจชุมชนจำแนกตามพื้นที่จังหวัดชุมพร

อำเภอท่าแซะ อำเภอสวี อำเภอเมืองชุมพร อำเภอหลังสวน

อำเภอพะโต๊ะ อำเภอปะทิว อำเภอละแม อำเภอทุ่งตะโก

2. รูปแบบของวิสาหกิจชุมชน

วิสาหกิจชุมชนที่ประกอบกิจการเดี่ยว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีเห็นได้ชัดในเนื้อหา และต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ประเภทของวิสาหกิจชุมชน

- ผลิตสินค้า ให้บริการ
 ค้าส่ง ส่งออก

ระดับความคิดเห็นในการตอบ ตอนที่ 3 – 6 มีเกณฑ์คะแนน ดังนี้

- 5 หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด
 4 หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
 3 หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
 2 หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย
 1 หมายถึง ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อมูลแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยพิจารณา
 ดังนี้

ลำดับ ที่	การประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ด้านการใช้ความรู้						
1.	ท่านมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับนโยบายเศรษฐกิจ สร้างสรรค์ของประเทศไทย					
2.	ท่านมีความรู้เกี่ยวกับอัตลักษณ์ เรื่องเล่า ภูมิปัญญาของ ชุมชนที่สามารถนำมาต่อยอดเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน					
3.	วัฒนธรรมที่งดงามแฝงอยู่ในการใช้ชีวิตของคนในชุมชน และกลายเป็นสินค้าและบริการ เกิดความรู้สึกมีส่วนร่วม ของชุมชน					
4.	มีการส่งเสริมความรู้ของสังคม เทคโนโลยี/นวัตกรรม สมัยใหม่อย่างต่อเนื่อง และนำไปใช้ประโยชน์ในการสร้าง มูลค่าเพิ่มในสินค้าและบริการ					
ด้านการศึกษา						
5.	มีการส่งเสริมการพัฒนาทักษะความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรมแก่ชุมชน					
6.	การปรับกระบวนการให้สามารถผลิตสินค้าและบริการที่มี มูลค่าทาง เศรษฐกิจ และคุณค่าทางสังคมโดยอาศัยความรู้ จากการศึกษาและการสร้างภูมิปัญญา					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญตเห็นาไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับ ที่	การประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ด้านการศึกษา (ต่อ)						
7.	มีการนำเอาความรู้ทั้งภายในและภายนอกชุมชน มาแลกเปลี่ยนอย่างเป็นระบบเพื่อพัฒนาส่งเสริมอาชีพในชุมชน					
8.	การส่งเสริมให้องค์กรต่างๆมีบทบาท และมีส่วนร่วมในการดำเนินการพัฒนาชุมชน					
ด้านการสร้างสร้งงาน						
9.	มีการสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าและบริการ โดยเชื่อมโยงเข้ากับรากฐานทางวัฒนธรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี					
10.	การให้ความสำคัญกับสินค้าและบริการ ออกแบบเพื่อสนองความต้องการของลูกค้าที่แตกต่างกัน					
11.	ให้ความสำคัญในการสร้างแรงจูงใจและการมีส่วนร่วม ของบุคคลในการทำงานและกิจกรรมของชุมชน					
ด้านการใช้ทรัพย์สินทางปัญญา						
12.	เปิดโอกาสให้บุคลากรเสนอข้อมูลและข้อคิดเห็น เสนอแนะในการพัฒนาและปรับปรุงการบริหารงานของหน่วยงาน					
13.	การใช้ความคิด สติปัญญา และความคิดสร้างสรรค์ในการผลิตสินค้าและบริการที่มีนวัตกรรม					
14.	มีระบบขั้นตอนในการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาในสินค้าและบริการที่มีนวัตกรรมใหม่ๆ					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 4 ข้อมูลแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเครือข่ายธุรกิจ

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยพิจารณา
ดังนี้

ลำดับ ที่	เครือข่ายทางธุรกิจของวิสาหกิจชุมชน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ความร่วมมือด้านการส่งเสริมการตลาด						
1.	หน่วยงานมีการทำการส่งเสริมการตลาดกับภาคีเครือข่าย อย่างต่อเนื่อง					
2.	หน่วยงานนำสินค้าของตนไปแสดงตามงานแสดงสินค้า ต่าง ๆ ตามที่หน่วยงานภาครัฐ เอกชนจัด					
3.	หน่วยงานได้รับการสนับสนุน ส่งเสริมในการส่งเสริม การตลาดจากภาคีเครือข่าย หน่วยงานภาครัฐ เอกชน อย่างสม่ำเสมอ					
ความร่วมมือด้านราคา						
4.	ราคาสินค้ามีมาตรฐาน ได้รับการยอมรับจากภาคี เครือข่าย					
5.	มีการทำความร่วมมือด้านการขาย และการกำหนดราคา สินค้ากับภาคีเครือข่าย					
ความร่วมมือด้านการขนส่ง การจัดจำหน่าย						
6.	มีข้อตกลงร่วมกันในด้านการขนส่งระหว่างภาคีเครือข่าย เช่น ผู้จำหน่ายวัตถุดิบ ผู้จัดจำหน่าย					
7.	ได้รับความร่วมมือในด้านช่องทางการจัดจำหน่าย หลากหลาย เช่น ทางอินเทอร์เน็ต					
8.	มีหน่วยงานมาให้ความรู้ และสนับสนุน ผลักดันการผลิต เพื่อส่งออกต่างประเทศ					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 5 ข้อมูลแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชน

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยพิจารณา
ดังนี้

ลำดับ ที่	ประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1.	วิสาหกิจชุมชนมีรายได้จากการดำเนินงานเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องเมื่อเทียบกับอดีตที่ผ่านมา					
2.	วิสาหกิจชุมชนความสามารถในการทำกำไรเพิ่มมากขึ้น					
3.	วิสาหกิจชุมชนมีส่วนแบ่งการตลาดเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง					
4.	สินค้าของวิสาหกิจชุมชนได้รับความไว้วางใจ และได้รับสนับสนุนสินค้าจากลูกค้าอย่างต่อเนื่อง					
5.	วิสาหกิจชุมชนมีผลการดำเนินงานที่บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

1. ดร. ชรินทร์ ศรีวิฑูรย์

อาจารย์ประจำศูนย์บริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยแม่โจ้-ชุมพร

2. พ.ต.ท.ดร. พันต์ เฟื่องบุญ

สารวัตรสายงานตรวจ 5 กองกำกับการ 1 หน่วยงานตำรวจจราจรกลาง

3. ดร. ฉันทวรรณ เอ็งฉ้วน

ประธานหลักสูตรบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยแม่โจ้-ชุมพร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค่าคุณภาพของแบบสอบถาม

1. ค่าความเที่ยงตรง (Validity : IOC)

การหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity)

(การทดสอบดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์)

(Testability of Item Variable Congruence Index)

เรื่อง การประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์และการจัดการ

เครือข่ายธุรกิจ ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนจังหวัดชุมพร

วัตถุประสงค์	คำถาม	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่			ค่าIOC	ค่าที่ใช้ได้
		ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3		
ข้อมูลส่วนบุคคล	1. เพศ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	2. อายุ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	3. ระดับการศึกษา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	4. สถานภาพ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	5. ตำแหน่ง	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
ข้อมูลทั่วไปของวิสาหกิจชุมชน	1. วิสาหกิจชุมชนจำแนกตามพื้นที่จังหวัดชุมพร	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	2. รูปแบบของวิสาหกิจ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	3. ประเภทของสินค้า	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
การประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์	ด้านการใช้ความรู้					
	1. ท่านมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับนโยบายเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของประเทศไทย	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	2. ท่านมีความรู้เกี่ยวกับอัตลักษณ์ เรื่องเล่า ภูมิปัญญาของชุมชนที่สามารถนำมาต่อยอดเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัตถุประสงค์	คำถาม	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่			ค่าIOC	ค่าที่ใช้ได้
		ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3		
	3.วัฒนธรรมที่งดงามแฝงอยู่ในการใช้ชีวิตของคนในชุมชนและกลายเป็นสินค้าและบริการ เกิดความรู้สึกมีส่วนร่วมของชุมชน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	4. มีการส่งเสริมความรู้ของสังคม เทคโนโลยี/นวัตกรรมสมัยใหม่อย่างต่อเนื่อง และนำไปใช้ประโยชน์ในการสร้างมูลค่าเพิ่มในสินค้าและบริการ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
การประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์	ด้านการศึกษา					
	5. มีการส่งเสริมการพัฒนาทักษะความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรมแก่ชุมชน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	6. การปรับกระบวนการให้สามารถผลิตสินค้าและบริการที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจ และคุณค่าทางสังคมโดยอาศัยความรู้จาก การศึกษาและการสร้างภูมิปัญญา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	7.มีการนำเอาความรู้ทั้งภายในและภายนอกชุมชน มาแลกเปลี่ยนอย่างเป็นระบบเพื่อพัฒนาส่งเสริมอาชีพในชุมชน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ของงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัตถุประสงค์	คำถาม	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่			ค่าIOC	ค่าที่ใช้ได้
		ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3		
การประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์	8. การส่งเสริมให้องค์กรต่างๆมีบทบาท และมีส่วนร่วมในการดำเนินการพัฒนาชุมชนด้านการสร้างสรรค์งาน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	9. มีการสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าและบริการ โดยเชื่อมโยงเข้ากับรากฐานทางวัฒนธรรม วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	10. การให้ความสำคัญกับสินค้าและบริการ ออกแบบเพื่อสนองความต้องการของลูกค้าที่แตกต่างกัน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	11. ให้ความสำคัญในการสร้างแรงจูงใจและการมีส่วนร่วม ของบุคคลในการทำงานและกิจกรรมของชุมชน					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัตถุประสงค์	คำถาม	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่			ค่าIOC	ค่าที่ใช้ได้
		ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3		
การประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์	ด้านการใช้ทรัพย์สินทางปัญญา					
	12. เปิดโอกาสให้บุคลากรเสนอข้อมูลและข้อคิดเห็นเสนอแนะในการพัฒนาและปรับปรุงการบริหารงานของหน่วยงาน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	13. การใช้ความคิดสติปัญญา และความคิดสร้างสรรค์ในการผลิตสินค้าและบริการที่มีนวัตกรรม	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	14. มีระบบขั้นตอนในการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาในสินค้าและบริการที่มีนวัตกรรมใหม่ๆ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
เครือข่ายทางธุรกิจของวิสาหกิจชุมชน	ความร่วมมือด้านการส่งเสริมการตลาด					
	1. หน่วยงานมีการทำการส่งเสริมการตลาดกับภาคีเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	2. หน่วยงานนำสินค้าของตนไปแสดงตามงานแสดงสินค้าต่าง ๆ ตามที่หน่วยงานภาครัฐ เอกชนจัด	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	3. หน่วยงานได้รับการสนับสนุน ส่งเสริมในการส่งเสริมการตลาดจากภาคีเครือข่าย หน่วยงานภาครัฐ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งเอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการดำเนินงานและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกรนำไปใช้

วัตถุประสงค์	คำถาม	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่			ค่าIOC	ค่าที่ใช้ได้
		ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3		
เครือข่ายทางธุรกิจของวิสาหกิจชุมชน	ความร่วมมือด้านราคา					
	4. ราคาสินค้ามีมาตรฐานได้รับการยอมรับจากภาคีเครือข่าย	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	5. มีการทำความร่วมมือด้านการขาย และการกำหนดราคาสินค้ากับภาคีเครือข่าย	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
เครือข่ายทางธุรกิจของวิสาหกิจชุมชน	ความร่วมมือด้านการขนส่ง การจัดจำหน่าย					
	6. มีข้อตกลงร่วมกันในด้าน การขนส่งระหว่างภาคีเครือข่าย เช่น ผู้จำหน่าย	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	วัตถุประสงค์ ผู้จัดจำหน่าย	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	7. ได้รับความร่วมมือใน ด้านช่องทางการจัดจำหน่ายหลากหลาย เช่น ทางอินเทอร์เน็ต	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	8. มีหน่วยงานมาให้ความรู้ และสนับสนุน ผลักดันการผลิตเพื่อส่งออกต่างประเทศ					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัตถุประสงค์	คำถาม	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่			ค่าIOC	ค่าที่ใช้ได้
		ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3		
ประสิทธิผล การดำเนินงาน ของวิสาหกิจ ชุมชน	1. วิสาหกิจชุมชนมีรายได้ จากการดำเนินงานเพิ่มขึ้น อย่างต่อเนื่องเมื่อเทียบกับ อดีตที่ผ่านมา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	2. วิสาหกิจชุมชน ความสามารถในการทำ กำไรเพิ่มมากขึ้น	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	3. วิสาหกิจชุมชนมีส่วนแบ่ง การตลาดเพิ่มขึ้นอย่าง ต่อเนื่อง	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	4. สินค้าของวิสาหกิจชุมชน ได้รับความไว้วางใจ และ ได้รับสนับสนุนสินค้าจาก ลูกค้าอย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	5. วิสาหกิจชุมชนมีผลการ ดำเนินงานที่บรรลุตาม วัตถุประสงค์ที่ วางไว้					

หมายเหตุ

ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.6 – 1.00 คัดเลือกไว้ใช้ได้

ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.6 พิจารณาปรับปรุงหรือตัดออก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.927	28

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัจจัยส่วนบุคคล

เพศ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ชาย	19	18.4	18.4	18.4
	หญิง	84	81.6	81.6	100.0
	Total	103	100.0	100.0	

อายุ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ต่ำกว่า 21	2	1.9	1.9	1.9
	21-25	14	13.6	13.6	15.5
	26-30	19	18.4	18.4	34.0
	31-35	24	23.3	23.3	57.3
	36-40	22	21.4	21.4	78.6
	41-45	11	10.7	10.7	89.3
	มากกว่า 45	11	10.7	10.7	100.0
	Total	103	100.0	100.0	

การศึกษา

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ต่ำกว่า ม.6	23	22.3	22.3	22.3
	ม.6/ปวช.	34	33.0	33.0	55.3
	ปวส.	18	17.5	17.5	72.8
	ป.ตรี	21	20.4	20.4	93.2
	สูงกว่า ป.ตรี	7	6.8	6.8	100.0
	Total	103	100.0	100.0	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถานภาพ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	โสด	25	24.3	24.3	24.3
	สมรส	63	61.2	61.2	85.4
	หย่าร้าง	15	14.6	14.6	100.0
	Total	103	100.0	100.0	

ตำแหน่ง

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ประธานกลุ่มวิสาหกิจ	86	83.5	83.5	83.5
	รองประธานกลุ่มวิสาหกิจ	17	16.5	16.5	100
	Total	103	100.0	100.0	

ปัจจัยในส่วนของวิสาหกิจชุมชน

พื้นที่ตั้ง

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ท่าแซะ	11	10.7	10.7	10.7
	สวี	6	5.8	5.8	16.5
	เมือง	43	41.7	41.7	58.3
	หลังสวน	10	9.7	9.7	68.0
	พะโต๊ะ	1	1.0	1.0	68.9
	ปะทิว	13	12.6	12.6	81.6
	ละแม	4	3.9	3.9	85.4
	ทุ่งตะโก	15	14.6	14.6	100.0
	Total	103	100.0	100.0	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปแบบวิสาหกิจ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	แบบเดี่ยว	90	87.4	87.4	87.4
	แบบเครือข่าย	13	12.6	12.6	100.0
	Total	103	100.0	100.0	

ประเภทวิสาหกิจ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ผลิตสินค้า	69	67.0	67.0	67.0
	ให้บริการ	9	8.7	8.7	75.7
	ค้าส่ง	19	18.4	18.4	94.2
	ส่งออก	6	5.8	5.8	100.0
	Total	103	100.0	100.0	

การประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
การใช้ความรู้	103	3.25	4.50	3.9183	0.2414
การศึกษา	103	2.50	4.50	3.7540	0.3209
การสร้างสรรคงาน	103	3.00	4.67	3.7055	0.3277
การใช้ทรัพยากรสินทางปัญญา	103	2.67	4.33	3.6375	0.3401
Valid N (listwise)	103	103	103	103	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการใช้ความรู้

1. ท่านมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับนโยบายเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของประเทศไทย

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ปานกลาง	5	4.9	4.9	4.9
	มาก	92	89.3	89.3	94.2
	มากที่สุด	6	5.8	5.8	100.0
	Total	103	100.0	100.0	

2. ท่านมีความรู้เกี่ยวกับอัตลักษณ์ เรื่องเล่า ภูมิปัญญาของชุมชนที่สามารถนำมาต่อยอด เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ปานกลาง	5	4.9	4.9	4.9
	มาก	92	89.3	89.3	94.2
	มากที่สุด	6	5.8	5.8	100.0
	Total	103	100.0	100.0	

3. วัฒนธรรมที่ดงามแฝงอยู่ในการใช้ชีวิตของคนในชุมชนและกลายเป็นสินค้าและบริการ เกิดความรู้สึกมีส่วนร่วมของชุมชน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อย	4	3.9	3.9	3.9
	ปานกลาง	34	33.0	33.3	37.3
	มาก	64	62.1	62.7	100.0
	Total	102	99.0	100.0	
Missing	System	1	1.0		
Total		103	100.0		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. มีการสั่งสมความรู้ของสังคม เทคโนโลยี/นวัตกรรมสมัยใหม่อย่างต่อเนื่อง และนำไปใช้ประโยชน์ในการสร้างมูลค่าเพิ่มในสินค้าและบริการ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ปานกลาง	2	1.9	1.9	1.9
	มาก	92	89.3	89.3	91.3
	มากที่สุด	9	8.7	8.7	100.0
	Total	103	100.0	100.0	

การประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการศึกษา

5. มีการส่งเสริมการพัฒนาทักษะความคิดสร้างสรรค์นวัตกรรมแก่ชุมชน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ปานกลาง	5	4.9	4.9	4.9
	มาก	92	89.3	89.3	94.2
	มากที่สุด	6	5.8	5.8	100.0
	Total	103	100.0	100.0	

6. การปรับกระบวนการให้สามารถผลิตสินค้าและบริการที่มีมูลค่าทาง เศรษฐกิจ และคุณค่าทางสังคมโดยอาศัยความรู้จากการศึกษาและการสร้างภูมิปัญญา

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ปานกลาง	2	1.9	1.9	1.9
	มาก	91	88.3	88.3	90.3
	มากที่สุด	10	9.7	9.7	100.0
	Total	103	100.0	100.0	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. มีการนำเอาความรู้ทั้งภายในและภายนอกชุมชน มาแลกเปลี่ยนอย่างเป็นระบบเพื่อพัฒนาส่งเสริมอาชีพในชุมชน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ปานกลาง	13	12.6	12.6	12.6
	มาก	81	78.6	78.6	91.3
	มากที่สุด	9	8.7	8.7	100.0
	Total	103	100.0	100.0	

8. การส่งเสริมให้องค์กรต่างๆมีบทบาท และมีส่วนร่วมในการดำเนินการพัฒนาชุมชน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ปานกลาง	2	1.9	1.9	1.9
	มาก	91	88.3	88.3	90.3
	มากที่สุด	10	9.7	9.7	100.0
	Total	103	100.0	100.0	

การประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการสร้างสรรคงาน

9. มีการสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าและบริการ โดยเชื่อมโยงเข้ากับรากฐานทางวัฒนธรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อย	6	5.8	5.8	5.8
	ปานกลาง	41	39.8	39.8	45.6
	มาก	53	51.5	51.5	97.1
	มากที่สุด	3	2.9	2.9	100.0
	Total	103	100.0	100.0	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

10. การให้ความสำคัญกับสินค้าและบริการ ออกแบบเพื่อสนองความต้องการของลูกค้าที่แตกต่างกัน

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ปานกลาง	37	35.9	35.9	35.9
มาก	65	63.1	63.1	99.0
มากที่สุด	1	1.0	1.0	100.0
Total	103	100.0	100.0	

11. ให้ความสำคัญในการสร้างแรงจูงใจและการมีส่วนร่วม ของบุคคลในการทำงานและกิจกรรมของชุมชน

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ปานกลาง	8	7.8	7.8	7.8
มาก	92	89.3	89.3	97.1
มากที่สุด	3	2.9	2.9	100.0
Total	103	100.0	100.0	

การประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการใช้ทรัพย์สินทางปัญญา

12. เปิดโอกาสให้บุคลากรเสนอข้อมูลและข้อคิดเห็น เสนอแนะในการพัฒนาและปรับปรุงการบริหารงานของหน่วยงาน

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid น้อย	4	3.9	3.9	3.9
ปานกลาง	23	22.3	22.3	26.2
มาก	75	72.8	72.8	99.0
มากที่สุด	1	1.0	1.0	100.0
Total	103	100.0	100.0	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

13. การใช้ความคิด สติปัญญา และความคิดสร้างสรรค์ในการผลิตสินค้าและบริการที่มีนวัตกรรม

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ปานกลาง	15	14.6	14.6	14.6
	มาก	86	83.5	83.5	98.1
	มากที่สุด	2	1.9	1.9	100.0
	Total	103	100.0	100.0	

14. มีระบบขั้นตอนในการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาในสินค้าและบริการที่มีนวัตกรรมใหม่ๆ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อย	14	13.6	13.6	13.6
	ปานกลาง	41	39.8	39.8	53.4
	มาก	48	46.6	46.6	100.0
	Total	103	100.0	100.0	

เครือข่ายทางธุรกิจของวิสาหกิจชุมชน

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
ความร่วมมือด้านการส่งเสริมการตลาด	103	3.00	5.00	3.883	0.354
ความร่วมมือด้านราคา	103	3.00	4.50	3.917	0.350
ความร่วมมือด้านการขนส่งการจัดจำหน่าย	103	3.00	5.00	3.919	0.368
Valid N (listwise)	103	103	103	103	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เครือข่ายทางธุรกิจของวิสาหกิจชุมชนความร่วมมือด้านการส่งเสริมการตลาด

1. หน่วยงานมีการทำการส่งเสริมการตลาดกับภาคีเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ปานกลาง	22	21.4	21.4	21.4
	มาก	70	68.0	68.0	89.3
	มากที่สุด	11	10.7	10.7	100.0
	Total	103	100.0	100.0	

2. หน่วยงานนำสินค้าของตนไปแสดงตามงานแสดงสินค้าต่าง ๆ ตามที่หน่วยงานภาครัฐ เอกชนจัด

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อย	1	1.0	1.0	1.0
	ปานกลาง	17	16.5	16.5	17.5
	มาก	79	76.7	76.7	94.2
	มากที่สุด	6	5.8	5.8	100.0
	Total	103	100.0	100.0	

3. หน่วยงานได้รับการสนับสนุน ส่งเสริมในการส่งเสริมการตลาดจากภาคีเครือข่าย หน่วยงานภาครัฐ เอกชนอย่างสม่ำเสมอ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ปานกลาง	15	14.6	14.6	14.6
	มาก	85	82.5	82.5	97.1
	มากที่สุด	3	2.9	2.9	100.0
	Total	103	100.0	100.0	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เครือข่ายทางธุรกิจของวิสาหกิจชุมชนด้านความร่วมมือด้านราคา

4. ราคาสินค้ามีมาตรฐาน ได้รับการยอมรับจากภาคีเครือข่าย

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ปานกลาง	7	6.8	6.8	6.8
	มาก	79	76.7	76.7	83.5
	มากที่สุด	17	16.5	16.5	100.0
	Total	103	100.0	100.0	

เครือข่ายทางธุรกิจของวิสาหกิจชุมชนด้านความร่วมมือด้านการขนส่ง การจัดจำหน่าย

5. มีการทำความร่วมมือด้านการขาย และการกำหนดราคาสินค้ากับภาคีเครือข่าย

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ปานกลาง	27	26.2	26.2	26.2
	มาก	76	73.8	73.8	100.0
	Total	103	100.0	100.0	

6. มีข้อตกลงร่วมกันในด้านการขนส่งระหว่างภาคีเครือข่าย เช่น ผู้จำหน่ายวัตถุดิบ ผู้จัดจำหน่าย

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ปานกลาง	17	16.5	16.5	16.5
	มาก	76	73.8	73.8	90.3
	มากที่สุด	10	9.7	9.7	100.0
	Total	103	100.0	100.0	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. ได้รับความร่วมมือในด้านช่องทางการจัดจำหน่ายหลากหลาย เช่น ทางอินเทอร์เน็ต

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อย	1	1.0	1.0	1.0
	ปานกลาง	11	10.7	10.7	11.7
	มาก	72	69.9	69.9	81.6
	มากที่สุด	19	18.4	18.4	100.0
	Total	103	100.0	100.0	

8. มีหน่วยงานมาให้ความรู้ และสนับสนุน ผลักดันการผลิตเพื่อส่งออกต่างประเทศ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อย	3	2.9	2.9	2.9
	ปานกลาง	32	31.1	31.1	34.0
	มาก	67	65.0	65.0	99.0
	มากที่สุด	1	1.0	1.0	100.0
	Total	103	100.0	100.0	

ประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชน

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
	103	2.80	4.40	3.805	0.2663
Valid N (listwise)	103	103	103	103	

1. วิสาหกิจชุมชนมีรายได้จากการดำเนินงานเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องเมื่อเทียบกับอดีตที่ผ่านมา

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อย	4	3.9	3.9	3.9
	ปานกลาง	34	33.0	33.3	37.3
	มาก	65	63.1	62.7	100.0
	Total	103	100.0	100.0	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. วิสาหกิจชุมชนความสามารถในการทำกำไรเพิ่มมากขึ้น

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อย	4	3.9	3.9	3.9
	ปานกลาง	30	29.1	29.1	33.0
	มาก	68	66.0	66.0	99.0
	มากที่สุด	1	1.0	1.0	100.0
	Total	103	100.0	100.0	

3. วิสาหกิจชุมชนมีส่วนแบ่งการตลาดเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อย	1	1.0	1.0	1.0
	ปานกลาง	28	27.2	27.2	28.2
	มาก	73	70.9	70.9	99.0
	มากที่สุด	1	1.0	1.0	100.0
	Total	103	100.0	100.0	

4. สินค้าของวิสาหกิจชุมชนได้รับความไว้วางใจ และได้รับสนับสนุนสินค้าจากลูกค้าอย่างต่อเนื่อง

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ปานกลาง	2	1.9	1.9	1.9
	มาก	92	89.3	89.3	91.3
	มากที่สุด	9	8.7	8.7	100.0
	Total	103	100.0	100.0	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. วิสาหกิจชุมชนมีผลการดำเนินงานที่บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ปานกลาง	5	4.9	4.9	4.9
มาก	92	89.3	89.3	94.2
มากที่สุด	6	5.8	5.8	100.0
Total	103	100.0	100.0	

สถิติเชิงอนุมานRegression

ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ การประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์และการจัดการเครือข่ายธุรกิจชุมชน ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชน จังหวัดชุมพร

Correlations

		Knowledge	Study	Creative	Asset	C.M	C.P	C.T.D
Knowledge	Pearson Correlation	1	.525**	.092	.123	.320**	-.008	.008
	Sig. (2-tailed)		.000	.355	.215	.001	.936	.939
	N	103	103	103	103	103	103	103
Study	Pearson Correlation	.525**	1	.123	.044	.167	.090	-.066
	Sig. (2-tailed)	.000		.217	.663	.092	.365	.506
	N	103	103	103	103	103	103	103
Creative	Pearson Correlation	.092	.123	1	.137	.133	.099	.107
	Sig. (2-tailed)	.355	.217		.167	.180	.319	.281
	N	103	103	103	103	103	103	103
Asset	Pearson Correlation	.123	.044	.137	1	.008	.117	.077
	Sig. (2-tailed)	.215	.663	.167		.938	.241	.442
	N	103	103	103	103	103	103	103
C.M	Pearson Correlation	.320**	.167	.133	.008	1	.027	.394**
	Sig. (2-tailed)	.001	.092	.180	.938		.786	.000
	N	103	103	103	103	103	103	103

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ทำซ้ำเพื่อประโยชน์ด้านธุรกิจ
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

C.P	Pearson Correlation	-.008	.090	.099	.117	.027	1	.491**
	Sig. (2-tailed)	.936	.365	.319	.241	.786		.000
	N	103	103	103	103	103	103	103
C.T.D	Pearson Correlation	.008	-.066	.107	.077	.394**	.491**	1
	Sig. (2-tailed)	.939	.506	.281	.442	.000	.000	
	N	103	103	103	103	103	103	103

Coefficients^a

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
		B	Std. Error	Beta		
1	(Constant)	4.476	.649		6.895	.000
	knowledge	.198	.049	.369	4.069	.000
	study	-.278	.110	-.230	-2.532	.013
	creative	-.115	.078	-.130	-1.477	.143
	asset	.044	.097	.041	.458	.648

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 การประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชน จังหวัดชุมพร

Model Summary^b

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Durbin-Watson
1	.511 ^a	.261	.231	.26276	2.076

a. Predictors: (Constant), asset, creative, knowledge, study

b. Dependent Variable: effect

ANOVA^a

Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	2.389	4	.597	8.650	.000 ^b
	Residual	6.766	98	.069		
	Total	9.155	102			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ไว้สำหรับการใช้ในงานวิจัย การศึกษา 102 นั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

a. Dependent Variable: effect

		Coefficients ^a				
		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients		
Model		B	Std. Error	Beta	t	Sig.
1	(Constant)	3.176	.288		11.047	.000
	C.M	-.235	.107	-.367	-2.197	.030
	C.P	-.098	.098	-.141	-.997	.321
	C.T.D	.513	.134	.825	3.814	.000

a. Dependent Variable: effect

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 การจัดการเครือข่ายชุมชน ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชน จังหวัดชุมพร

Model Summary ^b						
Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Durbin-Watson	
1	.459 ^a	.211	.187	.27012	1.789	

a. Predictors: (Constant), C.T.D, C.P, C.M

b. Dependent Variable: effect

ANOVA ^a						
Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	1.932	3	.644	8.825	.000 ^b
	Residual	7.223	99	.073		
	Total	9.155	102			

a. Dependent Variable: effect

b. Predictors: (Constant), C.T.D, C.P, C.M

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ อว ๓๐๑๐/ ๖๔๓๔

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร
๑๗/๑ หมู่ที่ ๖ ต.ชุมโค อ.ปะทิว จ.ชุมพร ๘๖๑๖๐

๓๑๐ กันยายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.ชรินทร์ ศรีวิฑูรย์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑) สรุปเค้าโครงโครงการพิเศษ	จำนวน ๑ ชุด
๒) เครื่องมือวิจัย	จำนวน ๑ ชุด
๓) แบบประเมินเครื่องมือ	จำนวน ๑ ฉบับ
๔) ของใส่เอกสาร	จำนวน ๑ ซอง

ด้วย นางสาว ศิริรัตน์ พงเพชร รหัสประจำตัว ๖๐๕๕๑๐๔๐ นักศึกษาระดับปริญญาตรี
หลักสูตรบริหารธุรกิจ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง (สจล.)
วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร ได้ดำเนินการทำโครงการพิเศษ เรื่อง “การประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจ
สร้างสรรค์และการจัดการเครือข่ายธุรกิจที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชน จังหวัดชุมพร”
โดยมี ผศ.ดร.ชัยญานัก หล้าแหล่ง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการพิเศษ

ในการนี้ สจล. วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเครื่องมือวิจัยของนักศึกษาในครั้งนี้ ซึ่งทำให้เครื่องมืองานวิจัย
มีประสิทธิภาพและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษา จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ
แบบสอบถามซึ่งเป็นเครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย จักขอบคุณยิ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกียรติศักดิ์ รุ่งพระแสง)
รองอธิการบดี วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์

สาขาวิชาบริหารธุรกิจ

โทรศัพท์ / โทรสาร ๐๖๓-๓๑๓๘๒๗๙

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ อว ๗๐๑๐/ ๖๕๓๖

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร
๐๗/๑ หมู่ที่ ๖ ต.ชุมโค อ.ปะทิว จ.ชุมพร ๘๖๑๖๐

๑๗ กันยายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน พ.ต.ต.ดร.พนิต เพ็งบุญ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑) สรุปเค้าโครงโครงการพิเศษ	จำนวน ๑ ชุด
๒) เครื่องมือวิจัย	จำนวน ๑ ชุด
๓) แบบประเมินเครื่องมือ	จำนวน ๑ ฉบับ
๔) ของใส่เอกสาร	จำนวน ๑ ซอง

ด้วย นางสาว ศิริรัตน์ พงเพชร รหัสประจำตัว ๖๐๕๕๑๐๔๐ นักศึกษาระดับปริญญาตรี
หลักสูตรบริหารธุรกิจ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง (สจล.)
วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร ได้ดำเนินการทำโครงการพิเศษ เรื่อง “การประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจ
สร้างสรรค์และการจัดการเครือข่ายธุรกิจที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชน จังหวัดชุมพร”
โดยมี ผศ.ดร.ชัยญานภักดิ์ หล้าแหล่ง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการพิเศษ

ในกรณี สจล. วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มี
ความรู้ความสามารถในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเครื่องมือวิจัยของนักศึกษาในครั้งนี้ ซึ่งทำให้เครื่องมืองานวิจัย
มีประสิทธิภาพและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษา จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ
แบบสอบถามซึ่งเป็นเครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย จักขอบคุณยิ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกียรติศักดิ์ รุ่งพระแสง)
รองอธิการบดี วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์

สาขาวิชาบริหารธุรกิจ

โทรศัพท์ / โทรสาร ๐๖๓-๓๑๓๘๒๗๗

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ อา ๗๐๑๐/ ๖๔๓๕

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร
๑๗/๑ หมู่ที่ ๖ ต.ชุมโค อ.ปะทิว จ.ชุมพร ๘๖๑๖๐

๙๑๐ กันยายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.ฉันทวรรณ เอ็งฉ้วน

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑) สรุปลำโพงโครงงานพิเศษ	จำนวน ๑ ชุด
	๒) เครื่องมือวิจัย	จำนวน ๑ ชุด
	๓) แบบประเมินเครื่องมือ	จำนวน ๑ ฉบับ
	๔) ของใส่เอกสาร	จำนวน ๑ ซอง

ด้วย นางสาว ศิริรัตน์ พงเพชร รหัสประจำตัว ๖๐๕๕๑๐๕๐ นักศึกษาระดับปริญญาตรี
หลักสูตรบริหารธุรกิจ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง (สจล.)
วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร ได้ดำเนินการทำโครงงานพิเศษ เรื่อง “การประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจ
สร้างสรรค์และการจัดการเครือข่ายธุรกิจที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชน จังหวัดชุมพร”
โดยมี ผศ.ดร.ชัยวัฒน์กุล หล้าแหล่ง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาโครงงานพิเศษ

ในการนี้ สจล. วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเครื่องมือวิจัยของนักศึกษาในครั้งนี้ ซึ่งทำให้เครื่องมืองานวิจัย
มีประสิทธิภาพและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษา จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ
แบบสอบถามซึ่งเป็นเครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย จักขอบคุณยิ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกียรติศักดิ์ รุ่งพระแสง)
รองอธิการบดี วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์

สาขาวิชาบริหารธุรกิจ

โทรศัพท์ / โทรสาร ๐๖๓-๓๓๓๘๒๗๙

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

